உ

கணபதி துணை.

# வைராக்கியதீபம்.

சாந்தலிங்கசுவாமிகளால்
அருளிச்செய்யப்பட்டது.

இஃது
சிதம்பரசுவாமிகளால்
அருளிச்செய்யப்பட்ட உரையுடன்
திருத்தணிகைச்
**சரவணப்பெருமாளையர்**
முன்பதிப்பித்தபிரதிக்கிணங்கப்
பரிசோதித்து,
மேழியனூர்
**வாசுதேவமுதலியா
ரவர்களால்**

சண்முகவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஆனந்த ௵ வைகாசி ௴

உ

சிவமயம்.

# வைராக்கியதீபம்.

## மூலமும் - உரையும்

## பாயிரம்.

கணபதிவணக்கம்.

ஆரணமுகம்புகழ்,வாரணந்துதிசெயக் ... *
காரணசுகபரி, பூரணம்வருமே ... ... ... *

சுப்பிரமணியர்வணக்கம்.

போரூரிறைவன், சீரூர்தாளை ... ... *
யேரூர்தரநினை, நேரூர்நெஞ்சே ... ... *

நூலாசிரியர்வணக்கம்.

ஆய்ந்தவின்பம்,வாய்ந்துளநிறையச் ..... *
சாந்தையன்பதம், யாந்தொழுவோமே... *

குருவணக்கம்.

தாயினுமிரங்கியென்றனைவந்தாண்டரு .. *
ளேயவன்சரணமேசுமக்கவென்றலை ... ... *
வாய்துதிசெயக்கரமலர்கடூய்த்தொழ ... *
நேயமோடனுதினநினைகநெஞ்சமே... *

## கடவுள்வணக்கம்.

திருவளர் கமலத்தயன்செயிப் புவிமு
ன்றிகழ்தரு மூலமெலாந் தன்பான்,
மருவுசிற் சத்தியெனுங்கிரணத்தால் வந்தே
முகானனீராக, விருமையா மதிமாய்த் தறி
ஞராங்காந்தத்திடையருட்சுட *ருமிழ்ந்தில
ங்கு, மொருசிவா தித்தன் றனை நம திருள்
போயொழியநாடொறுமிறைஞ்சிடுவாம *

(எ-து) அழகுவளரா நின்ற தாமரை மலரின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற பிரமனாலே சிருட்டிக்கப்பட்ட இந்தப்பிருதுவி தத்துவமுதலாய் நாதத்துவமீறாய் விளங்கா நின்றபிரபஞ்சமெல்லாம்தன்கட்பொருந்திய சிற்சத்தியாகியகிரணத்தினாலே வந்துந்தான் றினகாணற்சலமாக அறிஞர்களது துவிதபுத்தியாகிய சந்திரனொளியைமறைத்து அவர்களாகியகாந்தக்கற்களிடத்துக் கிருபையாகிய அக்கினியைத்தோன்றச் செய்து விளங்கா நின்ற ஒப்பற்றசிவசூரியனை நமது அஞ்ஞானமாகியவிருள்போய்நீங்கும்படி எக்காலமும் வணங்குவாம் — எ-று சூரியனைவிட்டு நீங்காத கிரணமும் அக்கிரணத்தைவிட்டு நீங்காது பொய்யாய்த்தோன்றுகின்ற கானற்சலமும்

---

*உமிழ்ந்து-பிறவினைப்பொருளில்வந்தது.

அச்சூரியனது மிகுந்தபிரகாசத்திஞலே சந்திரப் பிரகாசமறைதலும் காந்தககல்லினிடத்து அக்கினிமேதான்றுதலும் அவனது சன்னிதியிலியல்பாயுண்டாவதுபோற் சிவனைவிட்டு நீங்காத அபின்னசத்தியும் அச்சத்தியைவிட்டு நீங்காதுபொய்யாய்த் தோன்றுகின்ற பின்னசத்தியும் அச்சிவனதுஞானத்திஞலே அஞ்ஞானதுவிதபுத்தி மறைதலும் அவரிடத்து அருள்தோன்றுதலும் இவனது சன்னிதியி லியல்பாயுண்டாமென்பதாம் சீவனுமீசுவரனும் பின்னசத்தியி லிருத்தலினுலும் அப்பின்னசத்திபொய்யாய்த் தோன்றுதலினுலும் அபின்னசத்திசிவனது பிரகாசமாதலினுலும் இச்சிவனுகிய சத்திமானைவிடஅச்சத்திகள் வேறலலாமையாலும்- பொருளொன்றென்பதுகண்டுகொள்க சூரியனைக்கண்டபேர்களுப் புறவிருள்நீங்குதலபோற் சிவனையெக்காலமும் வணங்குவோர்க்கு அஞ்ஞானம்நீங்குமாதலின் நமதிருள்போயொழியநாடொறுமிறைஞ்சிடுவாமென்றார் - (க)

சூ: ன்னிபா ணவப்பாய்வபமதறிவெனு
மேமார்சுடர்கெழுபூரணம திலையமுன்
னமேதீண்டிற்றெரிவெளிப்படலாண்மோா

சனகாலமெய்தியதாற், றன்னிடத்திசன்முத
ற்புவி முடிவென்டருநுணா யாவிவற்தொடு
ங்கப் - பின்னைப பின்னையாற் திரை கள்வீசிடு
மோர்பிரமவேலையிலினிப்படிவாம். *

எ-து, ஆணவமாகிய பாம்பு செறிந்து எ
மது அறிவாகிய ஒப்பற்றஞானப்பிரகாசம்
பொருந்தியபரிபூரணசந்திரனை அநாதியேம
றைத்தது. இப்போது ஞானப்பிரகாசம் வி
ளங்குதலின்விடுதலைக் காலம்வந்துபொருந்
தியதாலகையால் தனதிடத்து நாததத்துவமு
தலும் பிருதுவி தத்துவமீறுமாகவெண்ண
ப்பட்டநுணாதிவலைகுமிழிகள்தோன்றிஒடுங்
கும்படி பின்னைசத்தி அபின்னைசத்திகளாகிய
விரண்டலைகளைவீசாநின்றஒப்பற்ற பிரமசா
கரத்திலே இனிமூழ்குவாம். எ-று — உயிரி
னது இச்சாஞானக்கிரியையாகிய சந்திரனை
அநாதியிலே மறைத்த ஆணவமாகிய பாம்பு
இப்போது விடுதலையாக ஞானப்பிரகாசம்
விளங்குதலின் இனிப்பிரமத்தை அடையலா
மென்பது துணிந்து பிரம வேலையிலினிப்
படிவாமென்றார். பின்னைசத்தியால் அனேக
மாகக்காண்குதல - அபின்னைசத்தியால்அனே
கமாகக் காண்குதல்-அபின்னைசத்தியால ஏக

மாகக்காண்குதல்-இங்ஙனம்ஏகமாகக் காண்குதலும் ஒரசைவாகலின்இச்சத்தியையும்அலையாகக் கூறினுமென்க நுரைதிவலைகுமிழிகளென்றது தத்துவங்களையும் - நானுவாகிய தேகங்களையும் - அண்டங்களையும் - எனக்கொள்க. - - - - - - - (௨)

அருளிறைவணக்கம்,

எப்பொருள்களுமா யொப்புயர்வின்றி
யிருந்ததன் னுருவிறைகுறையா, தப்
படியிருக்க வாலியா நீரி நருளிறை யாயெ
மக் கேம வைப்பென வன்னை யெனப்பிதா
வெனக்கண்மணியெனத் தவப்பய னெனவு
ட்.செப்புயிரெனவந் தாண்டகா ளத்தி தே
சிகன்றிருவடிபணிவாம் ... ... ...*

எ-து, எவ்வேதுவகைப்பட்ட பொருள்களெல்லாம் தானுப்புச்சமானுதிகமின்றியிருந்ததனது சொரூபத்திலே சிறிதுமாத்திரமாயினும் குறைவுபடாமல்இருந்தபடியேயிருக்கநீர் ஆலாங்கட்டியாய்த் தடித்ததுபோற் பூரணமாகியதான் தடித்துக்கிருபாமூர்த்தியாகி எம்போல்வார்க்கு இன்பம் பொருந்திய நிக்ஷேபம்போலவும்-தாய்போலவும்-த

ந்தைபோலவும்-கலனின் மணிபோலவும் தபோபலம் போலவும் உடலுக்குள் உயிர் போலவும்-வந்து ஆட்கொண்டருளிய காளத்திதேவனென்னு நாமதேயத்தை யுடைய ஆசாரியனது அழகியபாதங்களை வணங்குவாம்-என்று— நிக்ஷேபத்தை நினைக்குந்தோறும் மனப்பூரிப்பு வருதல் போல்ஆசாரியனை நினைக்குந்தோறும் மனப்பூரிப்பு வருதலின் வைப்பென்றும்- தாய்அமுதூட்டி உடம்பை வளர்த்தல் போல்உபதேசமொழிகளை அனுக்கிரகித்து அறிவைவளர்த்தலின் அன்னையென்றும்-தந்தைதவிர்காரியத்திற்செலுதலைத் தடுத்துச் செய்காரியத்திற்செலுத்துதல்போல் அசாஸ்திர பிரபஞ்சத்தின்வழிசெல்லாது தடுத்துச்சாஸ்திரப் பிரபஞ்சத்தின்வழி செலுத்துதலிற் பிதாவென்றும், கண்மணியானது நன்று இதுதீது இதுஎன்றுஅறிவித்தல்போற் பந்தந் துன்பமென்றும், மோக்ஷம் இன்பமென்றும் அறிவித்தலிற்கண்மணியென்றும், தவப்பயன் எங்கேயிருந்தாலும், அங்கேவந்து உதவியின்பத்தைக் கொடுத்தல்போல் எங்கேயிருந்தாலும்தமதுபூரணசொரூபத்தைவிளக்கி யின்பத்தைக்கொடுத்தலின்தவப்பயனென்றும், உ

டலுக்குளுயிர் அந்தவுடலை அபிமானித்து அதுக்கண்வருந் துன்பத்தைத் துடைத்தல்போல உயிருக்குயிராயிருந்து அவ்வுயிருக்குத் துன்பந் தருகிற மும்மலங்களைத் துடைத்தலின் உடலுட் செப்புயி மொன்றும். கூறினுமொனக்கொள்க - - - - - - - (௯)

அருந்திய காலத் தற்பமாய் பிற்பே
ரளடத முடலினின் றுடலை. *வரு
ந்தல்செப் பிணியெல்லாமகற் று தலின்வஞ்
சனை நெஞ்சின்மாற்றரிதா, யிருந்தவெப்
பற்றும்-பிற்றைநாள் களின்விட் டேகவன்
றேகடைக் கணித்தல், புரிந்தநங் குரவனரு
ளிருந் தமையெப் பொழுதுமுன் னினைந்
துவாழ்த்திடுவாம்.... .... .... . . . . . .. . . . . . *

௭ - து ஒருவியாதிக்குக்கொடுக்கப்பட்ட பெரியமருந்தைஉட்கொண்டகாலத்தில்அம்மருந்துமுன்னர்வியாதியைச்சிறிதாக நீக்கிப்பின்னர்தனதுசாரம் உடலிலே நின்றாறி அந்த வுடலைவருத்துதல் செய்கிற வியாதிகளையெல்லாம்ஒருங்கே நீக்குதல்போல வஞ்சகமாகியவெண்ணத்தின்கண் நீங்குதற்கு அரிதாயிருந்துள்ளஎவ்வகைப்பட்டபற்றுகளும் பின்புசிலநாள்களிலே விட்டுநீங்கத்திருவ

* வருத்த தொண்டைநோக்கிமெலிந்தது

டியை அடைந்தவன்றே கிருபாநோக்கஞ்செ
ய்த நமது ஆசாரியானது கிருபையிருந்தத
ன்மையை எக்காலத்தும் மனத்தினுலே நினைத்
துவாக்கினுலே தோத்திரம்பண்ணுவாம் எறு
வயித்தியன்கொடுத்தமருந்தை ஒருவன்உட்
கொண்ட காலத்தில் அம்மருந்து முன்புசிறி
துவியாதியைப் போக்கிஅவன் சொன்னப
த்தியாப்பாகப்படியேநிற்க அஃது உடலி
லேநின்றுஊறிப்பின்பு மற்றைவியாதிகளை
யெல்லாம்ஒருங்கேநீக்குதல்போல் ஆசாரியர்
கிருபாநோக்கம் வைத்தகாலத்தில் அக்கிரு
பாநோக்கம்முன்புசிலபற்றுக்களை நீக்கிஅ
வர்அருளிச்செய்த நன்மார்க்கத்தின்படியே
நிற்கஅக்கிருபைமனத்தின்கண்மாறாது நின்
று மற்றைப்பற்றுக்களையும்போக்கிற்றென்
பது கண்டு கொள்க - - - - (ச)

## வேதாகமச்சிறப்பு.

அரையன்வா யுரைகள் வரைதருமுடங்க
லதுவரக்காணின்மற்றவனு, டரையின்
வாழ்பவருண் ணடுங்கியோர்ந் ததன்வாய்ச்
சாற்றியமுறைசெய்வா ரென்றூர், கரையில்
பே ரின்பத்தரவெமக்கிறைசொல் கட்டுரை

யென்னின்வேறென்னே, புனையுளவேதா க
மமவனைக் கண்டுணாத்தவா புரிகுவத
ல்லால். ... ... ... ... ... ...*

எ - து, இராசாவினது வாய்மொழிகள்
எழுதப்பட்ட திருமுகமானது வரக்கண்ட
போது அந்த இராசாவினால் ஆளப்பட்டபூ
மியின் கண்வாழாநின்றோர் மனநடுக்குற்
று அந்தத்திருமுகவாசகத்தையெல்லாம் வி
சாரித்து அதன்கண்சொன்ன பிரகாரமே
செய்து முடிப்பாராஞல் மட்டில்லாத பே
ரானந்தத்தைத் தருதற்பொருட்டு எமக்கு
இறைவனால் கூறப்பட்ட உறுதிமொழிகளா
னல் வேறேயும் வார்த்தைகள் என்னையுள்
ளன,வேதாகமங்களே அவ்விறைவனைவே
கண்டு அவற்றின்கண்ணே சொல்லப்பட்ட
முறையேசெய்து முடிப்பதல்லாமல். எ-று
இராசாவினது திருமுகத்திற் சொன்னபடி
யே செய்தோர்க்கு இன்பமும் அதற்குமா
றுபாடாகச்செய்தோர்க்குத்துன்பமும் இ
ம்மைக் கண் வருதல் போல் இறைவனது
வேதாகமங்களிலே சொன்னபடியே செய்
தோர்க்கு வீட்டின்பமும் அதற்கு மாறு
பாடாகச் செய்தோர்க்குப் பிறவித்துன்ப

மும் மறுமைக் கண்வருமென்பது கண்டு
கொள்க. — இராசாவைக் காணுதவிடத்தும்
அவன்வாய்மொழி வரைந்த திருமுகத்தை
அவனெனக்காணுதல் போல் இறைவனை
க் காணுதவிடத்தும் அவன் வாய்மொழிக
ளாகிய வேதாகமங்களை அவ்விறைவனென
க் காணல் வேண்டுமென்று வேதாகமமவ
னெனக்கண்டென்றார். — — (௫)

முதனூல்.

கற்பழுமாகப் புரிதலிற் பெரிதென்க
ருத்திணைத் திருத்திவந்தாண்ட, சிற்
பர னருளாற் சொற்பொருளறி யாதேனு
ம் வேதாகமவழிபேண், டுற்பவமாகித் துய
ரமுற் றவத்தா னுணர்ந்தவர் துதவெனும்
வாளா, விற்பொருந்துத *வைமுதல்வா வ
றுத்தோ ரின்பவீ டுறல்சொலத் திகைந்
தேன்: — — — — — *

எ - து, கல்லைக்கனியாகச் செய்தது போ
லேமிகவும் எனதுமனத்திணைச் செப்பஞ்செ
ய்து வலியவந்து ஆட்கொண்டருளிய ஞா
னசாரியனது திருவையிலும் கொல்லாய
ல்பு டொருவிபல்புகளை அறியாதவனாயினும்
வேதாகமங்களிற் கூறப்பட்ட மார்க்கத்தின்

* ஐ - சாரியை.

யடியே இந்நூலின்கண் உற்பத்தி திதிலய
ங்களினால் வருந்துன்பங்களை முற்பிறவிக
ளிலே செய்யப்பட்ட நிட்காமியதவத்தினா
லே இப்பிறவியிலே அறிந்தோர்கள் • துற
வாகியவாளினாலே இல்வாழ்க்கையைப் பொ
ருந்துதல் முதலிய அவாக்களைச் சேதித்து
ஒப்பற்ற ஆனந்தமோக்ஷத்தை அடைதலை
ச்சொல்லுதற்குச் சம்மதித்தேன். (எ-று)
சொற்பொருளிலக்கணந் தெரியாதிருந்தா
லும் குருவினது கிருபையினாலே எல்லாம்
விளங்குமாகலிற் சிற்பரனருளா லென்றும்
இந்நூலைக்கற்பித்துச்சொல்லாமல் வேதாக
மத்திற் சொன்னமார்க்கத்தின்படியே சொ
ல்லுகையினால் வேதாகம வழியென்றும்,
முற்சனனங்களிலே தவம்புரிந்தவர்க் கல்
லது பிறவி துன்பமென்று தோன்றாதா
கையால் உற்பவமாதித் துயரை முற்றவத்
தானுணர்ந்தவ ரென்றும், முன்பெரியோ
ர்கள் வீடடைந்த மார்க்கத்தின்படியே இ
னிமேல் அடைவாரும் செல்லவேண்டுதலி
ன் அவ்வழித்துறையை இவர்களுக்கு அறிவி
க்கவேண்டிமுற்றவத்தா லுணர்ந்தவரின்ப
வீடுறல் சொலற்கிசைந்தே னென்றும் கூ
றினார். (௩)

## அவையடக்கம்.

துணையில்பே ராசைக் கடலுளோர் க
ரையாந் துறவுவந் துறவுவந் ததற்
கோர்,புணையெனப்பெரியோர் வகுத்த நூ
ல் களின்முற் போதமிலேனுமீ துரைத்த,
லுணையமெய் வருந்த வயனெடுமாலன் னு
யர்ந்துதாழ்ந் தோடியுங் காணா. வினையிலி
நடித்தல் செயமருங்கலகை யினமசைந் தி
டுதலினன்றே... ... ... ... ... *

எ-து, உவமைசொல்லக் கூடாதபெரிய ஆசையாகிய கடலின்கண் ,ஆழ்ந்துளோர்க்கு அதற்குக் கரையாகிய துறவுவந்து பொருந்தும்படிவிருப்பமுற்று அக்கடலை நீந்துதற்கு ஒருதெப்பமாகப் பெரியோர்கள்வகுத்துச்சொல்லியநூல்களின் முன்னர் அறிவிலாதயானும் இந்நூலைச் சொல்லுதல் உள்ளம்நையஉடலம்வருந்த நான்முகனும் திருமாலும், அக்காலத்தில் அன்னரூபமாய்ஆகாசத்திலே பறந்து உயர்ந்தோடியும், பன்றிரூபமாய்ப் பூமியைக்கிண்டி தாழ்ந்தோடியும், காணாத ஒப்பற்றசிவன் நடனம் பண்ணுதல் செய்ய அவனது பக்கங்களில்நின்று பேய்க்கணங்கள் கூத்தாடுதல்போ

னும். எ - று—ஆசையாகிய கடற்குக் கரை துறவென்பதும் அக்கடலை நீந்தி இக்கரையில்வருதற்குத்தெப்பம்பெரியோர் வாக்கியமென்பதுங்காண்க—பேய்க்கணங்கள் கூத்தாடுதல் சிவன் அனுஜ்ஞைகொண்டாகையாலும் அவனுக்குத் திருவுளப்பாங்காகையாலும் மாறுபாடாகாமைபோல்இந்நூல்சொல்லியது பெரியோர்அனுஜ்ஞை கொண்டாகையாலும் அவர்க்குத் திருவுளப் பாங்காகையாலும் இதுமாறுபாடாகாதெனக் கொள்க. அன்று ஏ இரண்டும் அசை நிலைகள்.

## நூற்பெயர்.

கயல்விழி மனைவியனைமுத லியவாங்க
ட்டதுதனையென தெனவு, மியபதா
மசுத்தமாதியாருடற்கட் டிதனையா னென
வும்வைத்தெனுமோர், மயலதா மிருளைத்
துறவெனுமொளியான்மாற்றிநெஞ் சகத்தி
னைவிளக்கஞ், செயலி னிந்நூற்குப் பெய
ர்வையிராககதீபமென் றுரைத்திடப்படுமால்.*

எ-து, பெண்டிர்தாய்முதலிய போகபந்தத்தினை என்னதெனவும். அசுத்த துக்கா நித்தியங்களை சகசமாயுள்ளதேக பந்தத்தினை யானெனவும், மனத்தின் கண்வைத்து

க் கருதும் ஒப்பற்ற மயக்கமாகிய விருளை த் துறவாகிய வொளியினாலே நீக்கி மனமாகி யவீட்டினை விளக்கஞ் செய்தலினால் இந்த ச்சாத்திரத்துக்குப் பெயர் வைராக்கிய தீப மென்று சொல்லப்படும், எ-று, போகமோக்ஷ ங்களாகிய இருவகைப் பற்றையும் என்ன து யான் என்று கருதவைக்கும் மயக்கமா கிய விருளைத்துறவாகிய ஒளியினாலே மா ற்றி மனமாகிய வீட்டினை விளக்கஞ் செய் தலின் இந்நூற்குக் காரணப்பெயராக வை ராக்கியதீபமென்று சொல்லப்பட்ட தெ னக்கொள்க, - - - (அ)

நூலாசிரியர் பெயர்,

உருட்கறங் கூசன்மனமொடுங் கிடவெ
ன்னுடை ர்வுமீநத்திரக்கியானெனதா,
யிருட்கெடுத்தெலாமாம் பொருட் டிகழ்த்
திடுமோ ரெழில்வயிராக தீபத்தை மருட்
கொடும் பாசக் குறிக்கண்யாம் விழாவகை
யரு ளினமறை முடிவின், றெருட்கமை
வீரசைவனெஞ் சாந்தலிங்க தேசிகன் றெ
ருட்கூடவே , - - - *

எ-து, தேருருளையும் காற்றாடியும் ஊச லும்போல் உழல்கின்றமனது ஒடுங்கும்ப

டி எனதுஉணர்வாகிய கண்ணுக்குயானென்னும்அகங்கார மும், எனதென்னு மமகார மும்,ஆகியமயக்கவிருளைக் கெடுத்துஞ்சக சீவபர மூன்றுந் தானாய் விளங்காநின்றபரம சிவமாகிய பொருளைவிளங்கா நின்றஒப்பற்ற வைராக்கிய தீபத்தை யாங்கள் மருட்சியினாலே கொடியபாசமாகிய குழியினுள்ளேவீழாமல்உய்யும்படிக்குத் தந்தருளினான்,வேத முடிவாகிய தத்துவ ஞானத்துக்கு அமைந்த வீரசைவ மாகேசுவரனாகிய எம்முடைய சாந்தலிங்க தேசிகனென்னு ஞானசூரியன் (என்றவாறு)—வைராக்கிய தீபமென்னு நூற்பெயர்க்கியைய உணர்வை நேத்திரமாகவும் அகங்கார மமகாரமயக்கத்தை இருளாகவும்பாசத்தைக் குழியாகவும்- பரமசிவத்தைப் பொருளாகவும் நூலாசிரியனை ஞானசூரியனாகவுஞ்-சொல்லலாயிற்று-சூரியன் தனதொளியைத்தீபத்தினிடத்துமேல வைத்து விளக்கஞ் செய்கின்றனென்பது நூல்வழக்கமாதலால் இந்த ஞானசூரியன்வைராக்கிய தீபத்தைதந்தானென்பதைதந்தானென்றகுப்பொருத்தமுடைமையறிக நேத்திரத்துக்கெனற்-பாலது நேத்திரத்துக்கெனவிகாராபாயிற்று, (௩)

பாயிரம்— முற்றிற்று.

# நூல்.

தோன்றிநின் றழியப் படுங்கொடு
ம்பிறப்பிற் றுன்பமேயன்றி
யெட்டுணையு, மூன்றிநெஞ் சகத்தோர்ந் தி
டிற்பிறிதிலையா லுண்டுபோற் றிரிந்துயிர்
க் கெல்லாந், தான்றிகழ்த்திடுமோர் வகற்றி
ருளிருளுந்தவிர்ந் துமற் றதுமுள படியே
யான்றவிடுறமுற் பவந்தவம் புரிந்தோ ரக
த்தினுட் டெரிதருமன்றே ........ ... *

(எ - து) உற்பத்தி திதிலயங் களை உடைய
கொடிய பிறப்பின்கண்ணே துன்பமே ய
ல்லாமல் எள்ளி னளவாயினும் மனத்தின் க
ண் அறிவை ஊன்றி விசாரணை பண்ணு மி
டத்துச் சுகமே இல்லை, அங்வனம் சுக மில்
லாதிருந்தும் உண்டுபோல் மாறுபடுத்தி உ
யிர்களுக்கெல்லாம் விளக்கும், விசாரணை
யை மாற்றுகின்ற அஞ்ஞான விருள் - அந்
தவிருளும் நீங்கி அப்பிறப்புத் துன்ப மெ
ன்பதும் உள்ளமுறைமைய மாட்சிமைப் ப
ட்டமோக்ஷத்தை அடைதற்கு முற் சனன

ங்களிலே தவம்பண்ணின பெரியோர்களது மனத்தின்கண்ணே தோன்றும், (எ-று) அஞ்ஞானவிருள்நீங்கினோர்க்குப் பிறப்புத்துன்பமாகத்தோறுன்தலின் அவ்விருளுடையோர்க்கு அத்துன்பத்தை இன்பமாக மாறுபடுத்தி விளங்குகின்றதெனக்கொள்க,(௰)

உடலிதுற்பவத்தோ ராம்பெருந் துயர்மாய்ந் திறுகணத் துயரி னெண்மடங்கா, லிடையுள திதிகட்டுயரமூப் பதிவோங்கிடமையிற் பிணியுறு விடத்தும்,* விடலரும் பசிநோய் காமநோய் தணிப்பான் மிகுபொருடேடுத றுயரீண், டடையினுமதனைக் காக்குத றுயர்வேந் தாயினுமிகுநராற்றுயரோ.....................*

(எ-து)இந்தவுடலானது மாதா வினதுகருப்பத்தின்கண் உற்பவியாநின்ற காலத்தில் ஐந்து பெரியதுன்பங்கள்,அதுலயமாகின்ற காலத்தில் அவ்வுற்பத்தித் துன்பத்துக்கு எட்டுபங்கதிகம் அவ்வுற்பத்தி காலத்தும் லயகாலத்தும் துன்ப மாறுல் அவற்றிற்கு இடையாயுள்ள திதி காலத்திலே தான்இன்ப மில்லையோ வெனின் அக்காலத்தும் நரை- திரை- மூப்புகளினுற் றுன்பம் அம்

ருமப்பின்றிய வாலப்பருவத்தின்கண் இன்பமில்லையோவெனின் அப்பருவத்திலும் அறியாமையினாற் றுன்பம், அறிவுதயமாகிய குமாரப்பருவத்திற்றான் இன்பமில்லையோவெனின் அப்பருவத்தின்கண்ணும் வாத பித்த சிலேஷ்மங்களினுவியாதிகளினாற்றுன்பம்‘ அவ்வியாதியின்றிய விடத்துத்தான் இன்பமில்லையோவெனின் விட்டுநீங்காது மாறிமாறிவருகின்ற பசிவியாதி-காமவியாதி- களினாற் றுன்பம். அவ்வியாதிகள் வருந்தோறும்- அருந்தல் பொருந்தலாகிய மருந்தினைப் புசித்துத்தணித்துக் கொண்டாற்றான் இன்பமில்லையோ வெனின் அம்மருந்தினால் அவ்வியாதியைத் தணித்தற் பொருட்டு அதற்கு ஏதுவாகிய மிகுந்த திரவியந்தேடுதலினாற் றுன்பம், அத்திரவியம் வந்து-பொருந்தியகாலத்துத் தான் இன்பமில்லையோவெனின் அதனை- இராஜசோராக்கினிகளினாற்சேதம், வாராதபடிபாதுகாத்தலினாற்றுன்பம்- அதனைப்- பாதுகாக்க- வல்லமையுடைய-இஜாவுக்குத்தான்- இன்பமில்லையோ- வெனின்- அவனுக்கு- மேலாகிய - மகாராஜாவினாற்- றுன்பமாம், (எ-று) உற்பவத்தில்- ஐம்பெருந்- துயரொன்றது - கருப்பாசயப்பை

உறுத்தலினாலும் அதிற் சலம்பூரித்தலினாலு
ம்- உதிராக்கினி சுடுதலினாலும், பிரசூத வாரா
முரித்துத்தள்ளுதலினாலும், யோனித்துவார
நெருக்கத்தினாலும்- மலை யிருத்திக்கொண்ட
துபோலவும் கடலின் கண் வீழ்த்திமிதித்தல்
போலவும்- இருப்புக் கடத்திலடைத்து நெ
ருப்பாற்றிடுதல் போலவும்- மலைமேல் நின்
றுனைத் தலை கீழாகத் தள்ளுதல் போலவும்
ஆலையிலிட்ட கரும்புநெருக்குண்டல்போல
வும்- வருந் துன்பங்களை- லய காலத்தின்கண்
வருந் துன்பங்களைக்- கடவுளே- அறியவல்ல
வனாகையால் உவமை கூறப்பட்டாமையின்
அத்துன்பத்தில் எண்மடங்கென்றோரளவை
கூறினார், அவற்றிற்கு இடையாயுள்ள திதி
காலத்தின் கண் வரும் வாலகுமார விருத்த
மாகிய மூவகையிடத்தும் அறியாமையினா
லும்- வியாதிகளினாலும்- பசிநோய்காமநோ
ய்களினாலும்- அந்நோய்- தணித்தற்கு ஏது
வாகத் திரவியந் தேடுதலினாலும் அதனைப்
பாது காத்தலினாலும் நரை- திரை- மூப்புக்
களினாலும் துன்பங்கள் உள வாகையால் உற்
பத்தி- திதி- லய- மென்றுகூறிய காலத்திரயங்
களிலும்- துன்பமேயன்றி இன்பமில்லையெ
ன்பது கண்டுகொள்க —கருப்பாசயமுதல்

யோனித் துவார மீறாகிய வைந்தும் பஞ்ச பூதகாரியமாதலின் அவ்வைந்தி னாலும்வரு ந் துன்பங்களென்று மாம். அறிவோங் கிள மை யெனவே அறிவின்றிய வாலப் பருவம் வருவிக்கப் பட்டது, பசிவியாதி- காமவியா திகள்- மற்ற வியாதிகள் போல் மருந்துண் டால் ஒருங்கே நீங்காது குன்ம வியாதிக்கு உவர் மண்ணீர் குடித்தால் அப்போது அட ங்கிநின்று மீண்டுந் தோன்றுதல் போல் அ ருந்தல் பொருந்தலாகிய மருந்தினைப்புசித் தால் அப்போது அடங்கி நின்று மீண்டும் தோன்றுதலால் விடலரு மென்றும் பசியு ம்- காமமும் உதர வெரிவும் குய்யத்தினவும் ஆகலினேயென்றும், கூறினார். (உற்பவத்தை ப் பெருந் துயரென்றதற் குதாரணம். )சிவ தருமோத்திரம் - என்றென் றெண்ணி யிரு க்கு முயி ரிடர்ப்பட் டழிவு மெழில் வனைக்கீ, ழொன்று மொருவன் றனைப் போலக் கருப் பாசயப்பையுருத்துதலான், மன்ற உததி ம ழிந்தாழ்வான் உருத்த மென்ன வருத்தியிடு, நின்றகருப்பாசயவுநகவெள்ளங்கொள்ள நி றையழிந்தே, எ - ம் அங்கியதனிற் றங்கியி டுமோமயத்த கும்பத்திற், றங்கு மொருவ ன்றபனம் போற்றபனமெய்துந் தாயுதரத்,

தங்கிச்சுடவேயழலனையகுசியதனாலாகத்தை
ப், பங்கித்திடவே பகிபரி னிருநாற்குணி
தம் பட்டழுங்கும், எ - ம், கருப்பாசயமே
கட்டமதா மதனி னதிகங் கடுங்காலு, முரு
க்கியிடவே மேகமுற ருமன்னைச் செயலு ம
ந்திலையே, மரிக்க வாலைக் கரும் பெனவே
யோனி வழியின் வலி தொலைய, நெருக்கப்
பட்டு நிலமிசையே தோன்றுமுயிரு நிலை
யுடனே, எ - ம், வரும் - மற்றும் - வருவனவ
ற்றுற் காண்க, (மாய் ந்துறு கணத் துயரி
னென் மடங் கென்றதற்கு உதாரணம்) கு
றுந்திரட்டு பரணமாகியபெண்டிருஞ் சுற்
றமும் பண்டிதங் கையிற்றந்த, விரண மான
வைகொண்டிட விவரைவிட்டியம்.பிடாதிவ
ணேகு, மரண வேதனை யாவரா லறியலாம
யங்கி யைம்புல னத்தக், கரணம் யாவையுங்
கலங்கிட வருந்துயர் கடவுளே யறிகிற்பா
ன், எ - ம், சிவதருமோத்திரம்-தனத்திணை ம
னைதனைத் தனியந்தனை நினைத்தினி யெவ
ரனுபவிப்பர் நீங்குநா, ளெனக் கிலைவ யன்
னிய மாகுமேயென, மனத்துயர்மலிய வே
மாயுமாவியே, எ - ம்மெலிஞ்ஞானவிளக்கம்-
வர்திப மரணத்துன்ப மறித்துரை செய்யப்
போமோ, வுந்தி மேலலையும் பித்து முணர்

வொடுபொறிகலங்கி. நந்திடா விருளேமூடி
நாவுலர்ந்தலமந் தென்னே, யித்தமா விறப்
பிற் றுன்பம் பவத்துன்பத் தெண்மடங்கே
எ-ம், திருக்கடைக்காப்பு. புலனைந் தும்பொ
றிகலங்கிநெறிமயங்கியறிவழிந்திட்டைம்மே
லுந்தி யலமந்த போதாவி லஞ்சலென் ற
ருள் செய்வா னமருங் கோயில், வலம்வந்து
மடவார்க ணடமாட முழவதிர மழையென்
றஞ்சிச், சிலமந்தி யலமந்து மரமேறி மு
கில்பார்க்குந் திருவையாறே. எ-ம். (இதிசக
ட்டுயர மென்றதற்குதாரணம்) மெய்ஞ்ஞா
னவிளக்கம். நலமிலா மூப்புத்துன்ப நடை
தளர்ந் துரை தழுத்துச் சலமதே மிகவுந்
தோன்றித் தண்டு கண்ணுங்கிச் சித்தக், கலன
மேபிரந்து கண்டார் கார்ச் சித்தங் குமிழு
ம் வண்ணம், மலைவெலாஞ் செய்யு மூட்பின்
வருந்துயரந்தோபாராய். எ-ம், பிணியினு
ல் வலியுங் கேடாம்பிணியினு லழகும்போ
குந், துணிவெலாம் பிணியாற் குன்றுந் தொ
லைவிலவே தனையைச் செய்யுந், தணிவிலா
துள்ளே நின்று சாலவு மொறுக்கும் பொல்
லாப், பிணியதே யொக்குந் துன்பம் பேசி
டிற் பிறிதுமுண்டோ, எ-ம், மற்றும்வரு
வன வற்றுற்காண்க, - - - -

இளமையிற் பிணியற் றொருகுடைநீ
ழற்கீ ழிருநில முழுவதும் புரக்கு
ம், வளமைபெற் றுடைய மகற்கு மெப்
பொழுது வருங்கொல் கூற்றெனும் பயத்
தானு, முளமிகப் பலறநின் றலையுமேற்பு
விமீ துடையரோ மற்றைய ரின்பங், களிமி
குத் திருப்பர் தெளிவிலாமையின் மேற்கா
ரியங் கருதுறு நரரே .... ... ... *

எ-து, அறிவு உதயமாகிய குமாரப்பரு
வத்தின் கண் வியாதியின்றித் திடகாத்திர
னாய்த் தனதுஒருவெண்கொற்றக்குடைநிழ
ற்கண்ணே பெருமைபொருந்திய இராச்சி
யபாரத்தை யெல்லாம் காக்கின்ற செல்வ
த்தினை அடைந்ததனால் மனுஷானந்தத்தி
னை உடைய மகாராஜாவுக்குத்தான் இன்பமி
ல்லையோவெனின் அவனுக்கும எந்தக்கண
ப்போதிலே யமன்வந்து தேகநாசம் பண்
ணுவனோ வென்னும் பயத்தினாலும் சனங்
கள் செய்தபாவம் இராசாவை வந்துசாரு
ம் அப்பாவ மிகுதியால்மறுமைக்கண்நிர
யத்துன்பம் வருமென்று மேல்வருங் காரி
ய விசாரணையினால் வரும் பயத்தினாலும்
மிகவும் உள்ளத்திநிக்குத் திடுக்கென்று மா

ருதுநின்று பறையறையுமானால் அவனொ
ழிந்த மற்றையர்பூமியின்கண் இன்பமுமு
ளரோ இலர் அற்பச்செல்வத்தினை யுடை
யோரும் மனக்களிப்பு மிகுந்திருப்பாராக
வின்மகா செல்வத்தினையுடைய அந்த ரா
ஜாவுக்கு அப்பயங்களும் அவற்றால் வருந்
துன்பங்களும் இல்லை மகாபோகங்களை அ
னுபவித்துக் கொண்டு மனக்களிப்பு மிகு
த்திருப்பனென்று நீசொல்வாயானால் விவே
கம்இன்மையால் மேல்வருங்காரிய விசார
ணை பண்ணாத மானிடர்க்கு மனக்களிப்ப
ல்லதுவிவேகமும் விசாரணையுமுடையோர்
க்குத்துன்பமேயன்றி இன்பம் இன்றென்
று அறிவாயாக, எ-று- கூற்றெனும்பயத்தா
னுமென்றவும்மையால் விசாரணையினால் வ
ரும்பயம்வருவிக்கப்பட்டது. உள்ளம்பறை
யறைதல் மிகுந்தபயமெனக்கொள்க- யாவ
ர்க்காயினும் விவேகமுள்ளபொழுது தேக
போகந்துன்பமாய்த்தோன்று மென்பது
ம்அஃது இல்லாதபோது அல்லவயின்பமாய்
த்தோன்றுமென்பதுங்கண்டுகொள்க (உள
மிகப்பறைநின்றறையுமென்றதற்கு உதார
ணம்) குறுந்திரட்டு- பிறந்தவரிறத்தல் பி
ழையாதெனவறிந்தா, ருறந்துய வொழிந்

தினியவுண்ண நினைவாரோ, மறந் துவிடய த்துமயலுற் றிருதல்வான்மீ, திறந்தவரையு ச்சிவிழுவோனிடைகொளின்பம்.எ-ம்,திரு வள்ளுவ நாயனுர். நன்றறிவாரிற் கயவர் திருவுடையர், நெஞ்சத்தவலமிலர்-எ-ம்.வ ரும்மற்றும்வருவனவற்ருற்காண்க. (யஉ) இம்மானிடப் பிறப்பின்கண் இன்பமில்லை யாஞல் இப்பிறப்பிற்கு மேலாயதேவப் பி றப்பிற்ருன் இன்பமில்லையோவென்ற சீட னை நோக்கிக் கூறுகின்ருர்.

பிறப்பிறப்புடைய ராயினீ யினும் பல்பிணிபயந்தணிவில்காமாதி,யுற ப்படுதலின்வா னவர்க்குமற்றென்னைபுள சு கந் தேவின்மா னிடத்திற், சிறப்பினைவெ ன்ருற் குறுக்கியோனிகளின்-றீமையுங்கொ டியர்வீழ் நிரையத்,தறப்பெருந் துயருமு ளைப்பதன் பிறப்பூடாதலாற் றீதலா தி லையே .... ... ..... ... ..... ..... *

எ-து, இந்த மானிடர்போல் உற்பத்தி லயங்களை உடையோராய்த்து அவற்றுக் கு இடையாகியதிதிக்கண்ணும்பலவியாதிகளை

யும் கர்த்திரு சத்துருக்களினாற் பயங்களை
யும் அடங்காத காமக்குரோ தாதிகளையும்
அடையப்படுதலின் தேவர்களுக்கும் இன்
பமென்னையுள ஊர்த்த யோனிகளாகிய
தேவகதி மானிடகதிக்கண் வருஞ் சிறப்பு.
இவைகளானால் குறுக்கியோனிகளாகிய மி
ருககதியினது துன்பங்களையும் மகாபாவி
கள் வீழலுற்ற நரககதியினது மிகுந்தபெ
ரிய துன்பங்களையும் சொல்வதென்னை ஆ
கையால் பிறப்பின்கண் துன்பமேயல்லது
இல்லை. என்று, நாற்கதியுள்ளும் அதிகமாயுள்
ள தேவகதிக்கண்ணும் இங்ஙனந் துன்பமே
வருமாகலின் வீடொன்றுமே இன்பமென்
பதுங்கண்டுகொள்க. குறுக்கியோனியென்
றமையால் ஊர்த்தயோனி வருவிக்கப்பட்
டது. எல்லாத் துன்பங்களினும் நிரயத்துன்
பம் அதிகமாதலின் அறப்பெருந் துயரொ
ன்றார் (வானவர்க்கு மற்றென்னை யுளசுக
மென்றதற்கு உதாரணம்) பெருந்திரட்
டு - தீபவசுரர் பகையுண்டு செற்றமார்வ
மிகவுண்டு, நோயுண்டனங்களுருண்டு நோ
ய்கட்கெல்லாந் தாயான, காயமுண்டு கை
தொழ வேண்டுநரு மூண்டு கற்பத்தே-மா

யுந் தன்மையுண்டானல்வானேர்க்கென்னை
வளனுண்டோ எ-ம், குருடன் புகராமார்த்
தாண்டன் குட்டரோகியாமென்று, புருட
ன் றலைநோய் புரந்தரற்குப் புயத்தில் வா
தந் தக்கற்குச் - சுரனேயுண்டு கயரோகஞ்
சோமனுக்கு நீரிளிவு, வருணற் கிவ்வாறம
ரர்க்கு நோயுண் டுண்டே மருத்துவரும்
எ-ம், மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க (௰௫)

அரிதும்பெற் றிடினும் பெற்றதின்வி
ருப்ப மறப்பெறு தனவிருப்புப்பிர்
க,பெரியகிற்கிலமீதென்னமுன மடையாச்
செல்வமாய்ச் சொல்பவித்திரமா, யுரியசி
ர்சுகமாய் நித்தமா பொருவீடு ளதெனக்
கேட்டுமற்றதனிற், பிரியமற் றினமு முன
முறும்பொல்லாப் பிறவியே பெறவிரும
புதலே.— — — — — — — ❋

எ-து, யாவர்க்குங் கிடைத்தற் கரிய
பொருளைப்பெற்றகாலத்தும் தாம் பெற்ற
அப்பொருளை எளிதாகக்கருதி அதன்கண்
விருப்பமற்றுப் பெறுதன வாகிய பொரு
ள்கள் எளிய வாயினும் அவற்றை அரிய
வாய்க்கருதி விரும்பாநின்ற உயிர்கள் இது

என்னையோயாமறிகிலேம்தாம் முன்னர்அ
டையாதசெல்வமாகச்சொல்லப்பட்டநின்
மலமாய்த் தமக்கு உரியஞானா னந்தமாய்
அழியாததாய் ஒப்பற்றமோக்ஷம் உண்டெ
ன்று கேட்டிருந்தும் அதன்கண் விருப்ப
மற்று முன்னர்த்தாம் அடைந்ததாய்அசு
த்தமாய்த்துக்கமாய் அனித்தமாயுள்ளபொ
ல்லாத பிறவியையே இன்னமும் அடைய
விரும்புதல்.எ-று. பெற்றதைச் சிறிதாக்கி
ப்பெறுததின்மேல் இச்சையை விரிப்பது
உயிர்களுக்கு இயற்கைக் குணமாயிருக்கவு
ம் தாம்அடைந்த பிறப்பு அசுத்தம் துக்க
ம் அனித்தியமென்பது கண்டிருந்தும்தா
ம் அடையாதவீடுசுத்தம்சுகம் நித்தியமெ
ன்பதுகேட்டிருந்தும் அதனை நீங்கி இத
னை அடையவிரும்புதலின்றி அதனையே
உயிர்கள் விரும்புதலின் தெரியகிற்கிலமீ
தெனையென்றார். வீட்டின்ப முயிர்க்கு அ
ன்னியமாகலின் உரியசிற் சுகமென்றார்.மு
னமடையாச் செல்வமா யென்றதற்கு உ
தாரணம் (தேவிகாலோத்தரம்) ஒருபொரு
ளெக்காலத்துமுளதாகிச் சிறப்புடைத்தா,
பிருவினை யின்றிமேலாமின்பத்தையளிப்

பதாகும், பொருவிலா விதன்மேலன்பு
பொருந்திடா தாருமுண்டே, திருவுலாவ
கன்ற கல்விச் சிறந்தசான் றோர்கடாமே
எ-ம், மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. (யச)
துன்பவெம் பிறப்பி னிழிவையுமழியாச்
சுகபரவீட்டுயர்வினையும், பின்பவைதொ
லைத்தெய்தருங்கருவியதாப் பெற்றவிப்பி
றப்பையுமிதனின், மின்புரை நிலையாமை
யையுமோர்ந்தன்னோர் விவேகியு மெனிற்
பினும்விடயத், தன்புறுவிடு புகமிகவினை
யா தனைக்கணந் தளாக்கனுற்றிடுமே. *

எ-து, அநித்தியமாய்த் துக்கமாயுள்ள
வெவ்விய பிறப்பினது தாழ்ச்சி யினையும்,
நித்தியமாய் ஆனந்தமாயுள்ளமேலாகியவீ
ட்டினது உயர்ச்சி யினையும் நெடுங்காலத்
தின்பின்பு அந்த இழிந்தபிறப்பினை நீக்கி
உயர்ந்த வீட்டினை அடைதற்கு அரிய ஏது
வாகப்பெற்றபெறுதற்கரிய இந்தமானிட
ப்பிறப்பினையும் அங்ஙனம் பெறுதற்கரிய
பிறவியாயினும் மின்போலுந் தோன்றிஅ
ழிகின்ற இக்காயத்தினது அநீதற்கரியஅவ
ஸ்தையினையும்விசாரணைபண்ணினுமோர்விவே
கியுமானாற் பின்னரும் பிறப்பிற்கு ஏதுவா

யவிஷய சுகத்தின் மேல்அன்புவைத்துவீ
டு அடைதற்கு ஏதுவாய துறவினை அடை
ந்து தவநெறிக்கண் அதிசீக்கிரமாய்ச் செ
ல்லாது அனைக்கணப் போதாயினும் உலக
வாழ்க்கையைப் பொருந்திநிற்பனே-எ-று
பின்புவைதொலைத்தெய்த வென்றதைப்பி
றப்பைநீக்கி வீடடைய வென்று பிரித்துக்
கூட்டுக... .... ... .. ..... ... (௰௫)

வினைப்பிறப்பொருவன்றுயரமென்
றுணரின் விடயபோ கங்கணச்
சுதலுந், தனக்குட லனிய முணர்தரின்
மரணஞ் சார்குறிக் குளநடுக் குதலு, நி
னைத்திடினிதன்பேற்றருமைமா தவங்கணீ
ங்கிநாள் கழித்தலுந் துணிவி லனித்தமோ
ர்ந் திடினோர் கணமெதிர்காலத் தவதிகூறி
டுதலு மிலையே... ... ..... ...... ✡

எ-து, இருவினைக்கு ஈடாய்வரும் பிறப்
பினை ஒருவன் துன்பமென்று அறிந்தானே
யானால் அத்துன்பத்துக்கு ஏதுவாய விஷ
யபோகங்களை இச்சித்தலும் இல்லை. தனக்
குக்காயம் வேறென்பது அறிந்தால் மரண
க்குறிகண்டகாலத்தில் காயநீங்கு மென்னு
ம்பயத்தினால் மனநடுங்குதலும் இல்லை. இ

ம்மானிடப்பிறவிபெறுதற்கு அருமையெ ன்றுஅறிந்தால் இப்பிறவிக்குப் பயனாய மோக்ஷத்தை அடைதற்கு எதுவாய மகத் தாகிய தவங்களைச் செய்தல் ஒழிந்துவாழ் நாள்களை வீணாகப்போக்குதலும்இல்லை எந்தக்கணம் இருக்குமோ எந்தக்கணம் போகுமோவென்று தெளியக்கூடாததே க அநித்தியத்தை அறிந்தால் ஒருகணப் போதாயினும் இன்னகாலத்தில் இன்னது செய்வோமென்னுமளவு சொல்லுதலும் இல்லை. எ-று. இல்லையென்னும்வினைக்குறி ப்பு - மொழியைக்கடைநிலைத் தீபகமாக்கி எல்லாவற்றோடுங் கூட்டிக்கொள்க. (மரண ஞ் சார்குறிக்கள் நடுங்குதலு மில்லையென் றதற்கு உதாரணம்) பெருந்திரட்டு, வில் விளங்கிய விண்ணவர் மிகுத்தவாழ்நாளு. மல்லரும்பக லென்னுமீர் வாளினாலரிந்து கொல்லும் வெங்கொடுங் கூற்றையார்குலை வருர் குறுகினல்விருந்தென வுவந்தெதிர் கொள்ளுவான் ஞானி.மற்றும்வருவன வ ற்றுற்காண்க.— — — — —(௰௬)

இருமமொன் றியற்றப்பிறர்கைபிற்க
ருவிகவர்ந்துளோன் பிணமவர்கொ

ளுமுன். வினாவினெண் ணியசெய்யாது
மற்றைனதயேமிகச்சிறப் பித்துநோக்குத
ல்போற், புறையில்வீட்டின்ப மடைகுவா
னதற்குப்பொருந்திய வருந்தவம் புரியா
தொருகணமேனு நிலையிலிவ் வுடல்வைத்
தொப்பனைசெய்துநோக்குதலே— —*

எ-று, தனக்கான ஒரு தொழிலைச்செய்
து முடிக்க அதனைச்செய் துமுடித்தற்குரி
யகருவியைஅயலார்கையில் இரவல்வாங்கிவ
ந்தவன் அக்கருவியைப் பின்னருங்கொடுத்
தோர் வாங்கிக் கொள்ளுமுன்னர்த் தான்க
ருதிய தொழிலைச் சீக்கிரத்திற்செய் துமுடி.
யாது வைத்து அதனைத் தனதாகப்பாவித்
துமிகவுஞ் சிறப்பித்துப் பார்த்துக்கொண்
டிருத்தல்போலும்குற்றமற்றமோக்ஷானந்
தத்தைஅடையும்பொருட்டுஅதற்குப்பொ
ருந்திய அரியதவத்தினைச்செய்யாமல் ஒரு
கணப் போதாயினும் நிலையில்லாத இக்கா
யத்தைத் தனதாகப்பாவித்துவைத்துச்செ
ப்பஞ்செய்து பார்த்துக்கொண் டிருத்தல்
எ-று, தனக்குரியதொழிலைச் செய்தற்குப்
பிறர்கையிற் கருவி வாங்கினோன்போல் த
னக்குரிய தவத்தினைச்செய்தற்குக் கருவி

யாக இக்காயத்தைச்சிவன்கையில் வாங்கிக்
கொண்டதென வறிக. — — —(௰௭)

இல்வாழ்க்கையிலிருந்து தானங் களைக்
கொடுத்துப்பிறப்பினை நீக்கக்கூடாதோ
வென்றசீடனைநோக்கிக்கூறுகின்றார். *

பவத்தனிப்பரவைக் குரவையைத் தா
ணப்படுவையைக்கொடுகடப்பரிதா,
லுவப்பொடு தவப்பா ணையினிவர்ந்தன்றி
யுண்மையித் தகவிகந் துலகோ,ரவப்பொ
ழுதகல விருப்பதென் விருப்போவகன்ற
வர்க் கருத்தலாதிகளாற், றவத்தினைமறந்தா
ர்கொல்லெனுஞ்சொல்லைத் தமதுளத்துண
ர்கலார்போலும். — — — *

எ-து. பிறவியாகிய ஒப்பற்ற விசாலம்
பொருந்தியகடலினை இல்வாழ்க்கையிலிரு
ந்துகொடுக்கப்பட்ட தானமாகியதெப்பத்
திலேகடத்தற்கரிதாம்விருப்பத்துடனே
துறவின்கணின்றுசெய்யப்பட்ட தவமாகி
யகப்பலின்மேலேறினலல்லது இதுசத்தி
யம். இந்தத்தகைமையைவிட்டுநீங்கி இவ்வுல
த்தார் வீணிலேபொழுதுபோகஇருப்ப
துஎன்னவிருப்பமோ துறந்தோர்க்குப்ப

சி நோய்குளிர்முதலியவற்றிற்குஉண்டிம ருந்து உறையுள் முதலியவுதவிஅவர்தவத் திற்கு விக்கினம்வாராதபடி பாதுகாத்தற் பொருட்டுத்தமக்குஉரியதவத்தினைமறந்தா ர்கொல்லோஇல்லறத்தாரொன் றுதிருவள்ளு வநாயனார் கூறியசொல்லைத்தமது உள்ளத் தின்கண் விசாரணைபண்ணு 'தவனைப்போ லும்.எ-று. இல்லறமுற்றும் வழுவாதுநட க்கவே குடும்பங் குற்றமாய்த்தோன் றும்இ தனல் புறத்துறவுவரும்இத்துறவினால்தவ த்தைப்பண்ணவரும் இத்தவத்தால்உட்டுற வு வரும் இவ்வுட்டுறவால் மெய்புணர்வுபி றக்கும்இம்மெய்யுணர்வால்பிறப்பு நீங்கும் ஆகலின் தானப்படுவையைக் கொடு கடப் பரிதென்றார். — — (௩௮)

இல்வாழ்க்கையே'அறனெனப்பட்டதெ ன்றுந் துறவினை அஃதும்பிறன்பழிப்பதி ல்லாயினன்றென் றுந் திருவள்ளுவநாயனார் இல்வாழ்க்கையை அதிகமாகக்கூறியிருக்க நீர் அதனை மறுத்துத்துறவினை அதிகமே ன்றும்இதன்கணின்று வீட்டை அடைய வேண்டுமென்றுங்கூறிய தென்னையென்று கேட்டசீடனைநோக்கிக்கூறுகின்றார். *

௩. தலையறமுமநித்தமாமனைத்து மிக
ழ்ந் துகைவிடுதலேவீடு,மாதலாற்றா
னக் குரியவில் வாழ்க்கையதனையேயறமெ
னக்கூறிக், கோதிலா வீட்டினிலக்கணமிரு
த்தல் குறித்துமெய்யுணர்வையுந் துறவு,
டோதினார்வேதந் தனைத்தமிழுருவத்தொ
ளித்தெமக்களித்தவள்ளுவரோ. —— —*

எ-து,யாவர்க்குங் கொடுக்குதலே தரு
மமும்அநித்தியமாகிய வெல்லா வற்றினை
யுந்துன்பமென் றிகழ்ந்து கைவிட்டுநீங்கு
தலேவீடும் ஆகலின்தானங்கொடுத்தற்குரி
யவில்வாழ்க்கையையே அறமெனக் கூறி
த்துறவின்கட்குற்றமற்ற மோக்ஷ லக்ஷணம்
இருத்தலைநோக்கி மெய்ப்பொருளையறித
ற்குஏதுவாய ஞானங்கூறிய மெய்யுணர்
வென்னும் அதிகாரத்தையும் துறவதிகார
த்தோடு சேர்த்துக் கூறினார்வேதார்த்தங்
களைத்தமிழ்மொழி ரூபத்திலேமறைத்து
எமக்கருளிச்செய்த திருவள்ளுவநாயனார்.
எ-று. மொழிகளுள் அருத்த மிருத்தலின்
ஒளித்தென்றும்,சத்தத்திற்குஉயிர் அருத்த
மாகலின் உருவத்தென்றும், கூறினார். வே
தமென்பதும்தமிழென்பதும்ஆகுபெயர்

வேத்தனைத் தமிழுருவத் தொளித் தென்
றதற்கு உதாரணம் (திருவள்ளுவமாலை) ஆ
ரியமுஞ் செந்தமிழு மாராய்ந்திதனினிது
சீரியதென்றொன்றைச் செப்பரிதா-லாரிய
ம்-வேத முடைத்துத் தமிழ்திரு வள்ளுவ,
னோதுங் குறட்பா வுடைத்து. எ-ம், செய்
யா மொழிக்குந் திருவள்ளுவர் மொழிந்த.
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே
செய்யா, வதற்குரிய ரந்தணரே யாராயி
னேனை, யிதற்குரிய ரல்லாதா ரில். மற்றும்
வருவனவற்றுற்காண்க — — — (௰௯)

நிறந்தருந் தெய்வப் புலமைவள்ளுவனா
ர் நீத்தவர் பெருமைநான்முகப்பாற்,
சிறந்திட வமைத்தாங்கதுகொடில் வாழ்க்
கைச் சிறுமைதூற்றினரதுதெரியாக், கறந்
தவா றியற்றிலவனினுங்கோடி யதிகமாவெ
னமனமருது, துறந்துளோனையும்பட்டி
னத்தெமதடிகடொகுத்தகட் டுரைத்திகழ்
த்திடுமே — — — — — — — *

எ-து, அறிஞராற் புகழப்படுகின்ற தெ
ய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் துறந்
தோரது பெருமையைச் சாத்திரமுகத்திற்
கு அணியாக வைத்து அவரது பெருமை

ளைப்பொருளாகக்கொண்டு அதன்பின்னர் இல்வாழ்க்கைச் சிறுமையைப் புகழ்ந்தது போன்று இகழ்ந்தார். அந்தநுட்பம் தெரியாதார்க்கு முப்பத்திரண்டறமும் வழுவாது செய்யும் இல்வாழ்க்கையுடையோனிலும் கோடிபங்கு அதிகமாமென உட்டுறவு இல்லாத புறத்துறவோனையும்பட்டினத்துப்பிள்ளையாகிய எமதுசுவாமிகள் தொகுத்துக்கூறிய உறுதிமொழிதானே விளங்கும் எ-று. துறந்தோர் பெருமையெனவே துறவாதார்க்குச் சிறுமையென்பதும் அவ்வதிகாரத்திலுனுங் காண்க. கட்டுரையாற் சிறுமைபெருமை அறியப்படுதலிற் கட்டுரை திகழ்த்துமென்றார் — — — —(௨௰)

ஆனால்நீர்கூறிய துறவிலக்கணமென்னையென்ற சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார் *

பிறப் பென்னுமுவரிச் சுழியதாமெழி
லார்பெண்டிராதியவுயிர்ச்சார்வுஞ்
சிறப்புறு புவியா தியபொருட்சார்வுந்தீர
நீக்குதறுறவவற் றுட்டுறப்படுமெவை நீப்
பினு மறிவுடையோ ரொருமதனை பிதாவி
னையுந், துறப்பரோற் றுறப்போர்க் கருந
ரகென நீ சொற்றசொல் சத்தியமாமால் *

எ-று, பிறவியாகிய கடலுக்குச்சுழியாகிய தழை பொருந்தியபெண்டிர்முதலிய உயிர்ச்சார்வினையும், சிறப்பினையுடைய காணி முதலிய பொருட்சார் வினையும், ஒருங்கேவிட்டு நீங்குதல் துறவு. ஆனால் நீர் கூறிய இருவகைச்சார்வான அவற்றுட் பொருந்தியிருக்கிற எவற்றினைத் துறந்தாலும் அறிவினையுடையோர் ஒப்பற்ற தமது மாதாவினையும் பிதாவினையும் துறப்பரோ துறந்தால் என்னையோவெனின் துறந்தோர்க்கு அரியநரகமென்று நீசொன்னாய் நீசொன்ன சொல் உண்மையேயாமென்றவாறு.—மாதாபிதாக்களை நீஇன்னொன்று அறியாயென்றுகூறி மேலும் மாதாபிதாக்களாவார் இன்னொன்றுகூறுகின்றார். பெண்டிராதியவெனவே மாதா பிதா புத்திரர் சகோதரர் முதலிய பந்துக்களையும்புவியாதியவெனவே தனம் தானியம் வஸ்திரம் ஆபரணம் மாடு ஆடு அடிமை முதலியவும் வருவித்துக்கொள்க — — — — — (௨௧)

விடையதூ ரிறையே தாதை மற்றவ
ன்பான் மின்னெம தன்னையன்ன
லைக், கடையரேம்றந்து துறந்துதான

ன்றே குடும்பவ விடும்பையுற் றனமிவ்,
வடைவுணர்த் திலபோன் றுடலிதற் கேது
வாய்வரத் தாய்பிதா வெனநெருந், சுலட
வுறு நின்றுப் பவந்தொறிவ் வணமுற் றுள
வுயிர்க் களவிலா துளாயே — — — *

எ-து, இடபத்திலேறிநடத்துகின்ற கடவுளே எமது பிதா அவனது பாகம் பிரியாதிருந்த மின்போல்வாளே எமது மாதா அந்தப் பிதாவையும் மாதாவையும் கடையராகிய யாம்மறந்து துறந்தல்லவோ அளவில் காலங் கடிய பிறவித்துன்பத்தை அடைந்தனம். இந்த முறைமையை அறியாய்போன்று உடம்பு தோன்றற்கு ஏதுவாய் வருகின்ற பேர்களை மாதாபிதாக்களென்று மனங்கலங்குறுநின்றுப் சனனந்தோறும் இந்த முறையே மாதா பிதாக்களென்றுவந்தசீவர்களுக்கு மட்டுயாதுநீசொல்வாயாக. எ-று.

உயிர்க்கு மாதாவும் பிதாவும் சத்தியும் சிவனுமென்பதும் உயிரும் நித்தியம் அவரும் நித்தியமென்பதும் அவரை மறந்து நீங்கினோர்க்குப் பிறவித்துன்பம் வருமென்பதும் சுரோணித சுக்கிலங்களினால் தேகம் உண்டாகையால் இவ்வுடம்பிற்கே மாதாபிதாக்கள் இவரென்பதும் இவ்வுடம்பும் அநி

த்தியம் இதற்கு ஏதுவாய் வந்தோரும்அநித்தியமென்பதும் இவர்செனனந்தோறும் வேறுவேறாய் மாறிவருதலின் இவரைத் துறந்து தவம்புரிவோர்க்கு நிரையத் துன்பமில்லையென்பதும் கண்டுகொள்க. (உடலிதற் கேதுவாய் வரத்தாய் பிதாவென்றதற்கு உதாரணம்) அத்தனொடன்னைக் கன்புசெய்கின்றாரனவில் பிறப்புற்றவை யவைதோறு, மெத்தனை தாயுந்தந்தையுமுற்றாரித்தனையன்றே விவர்களுமிங்கே மற்றும்வருவன வற்றாற்காண்க. — — —(௨௨)

உயிர்க்குத்தாய்தந்தை வேறேயிருத்தலின் உடற்குத்தாய்தந்தைகளைத் துறந்தாலும் தன்னை நம்பியிருந்த மனைவி புத்திரரைத் துறக்கலாமோ வென்ற சீடனை நோக்கிக்கூறுகின்றார்.

தனதகத் தகலா திருந்து பேரின்பந்
தருதலான் மனைவியுந்தன்பா, லினி
திதித்தொருதன் வினையொழித் தசையாதி
ருத்திவிட்டமுதருத் துதலா, லுனலருஞ்சு
தனு மொருவனுக்கவனூடுதயமாயெழுந்
தமெய் புணர்வே, பிணியிலை தன்றி மனைக
தரொனயாம் பேணிநாட் கழிப்பதும்பிழை

பே. — — — — — — *

எ-து, தனது மனமாகிய வீட்டின்கண் இறையளவாயினும் விட்டுநீங்காமலிருந்து பேரின்பத்தைத் தருதலினாற்பெண்டிரும் தனதிடத்தில் இனிதாய்த்தோன்றிலுப்பற்ற தனது தொழில்களை மாற்றி முத்தியாகிய வீட்டின்கண் அசைவற வைத்து அம்முத்தியின்பமாகிய அமுதினைப் புசிப்பித்தலின் நினைத்தற்கரிய புத்திரனும், ஒருபுருடனுக்குஅ வனுள்ளேஉதயமாய்த் தோன்றியமெய்ஞ்ஞானமே பின்னர்இந்த மெய்ஞ்ஞானத்தைஅன்றிப்பெண்டிர்புத்திரரொன்றுஅபிமானித்துக்கொண்டு வீணிலே வாழ்நாள்களைப்போக்குதலும் குற்றமாம்.எ-று, மனைசுதரால்வரும் இன்பம் அநித்தியமும் அற்பமுமாகலாலும்மெய்யுணர்வால்வரும் இன்பம்நித்தியமும் பூரணமு மாகலாலும் இதற்குஅஃதுஒப்பன்றாயினும் ஒருபுடை ஒப்பாகக்கூறினாரென்றறிக, ஆனால்இந்த இளமைப் பருவத்திலேஇல்வாழ்க்கையோடிருந்து இம்மையின்பத்தை அனுபவித்து முதிர்ந்தபருவத்தில் துறந்து தவத்தைப்பண்ணி வீட்டின்பத்தை மறுமைக்கண் அடையக் கூடாதோவென்ற சீடனை நோக்கி

க்கூறுகின்றார். — — — —(உரு)

வேண்டினுண் டாகத்துறக்கவென்
றமையால் விருத்தனாய்க் கருத்
தழிந் துருவங், காண்டல்செய்விழியுஞ் ச
டைந்துட னடுக்குங் காலம்வந் தடைவதன்
முன்னர்மாண்டகற்பதனாற்சாலியைப்போ
லு மனைவியாதியசமாதியினாற், றீண்டுமா
னந்தம் பலவடைந் திடுதற் கெண்ணிநீத்தி
டுவர் புண்ணியரே. — — — *

எ-து, முத்தியின்பம் வேண்டிற்காலமு
ண்டாகத் துறக்க வேண்டுமென்று திருவ
ள்ளுவ நாயனார் அருளிச்செய் தமையால்
வார்த்திகனாகி மனந்தடுமாறி உருவங்களைக்
காணுதல் செய்யா நின்றகண்கள் பஞ்சடை
ந்து உடல்நடுக்குறும்அக்காலம்வந்து பொ
ருந்துமுன்னரே மாட்சிமைப் பட்ட கற்பி
னால் அருந்ததியைப்போன்றபெண்டிர்மு
தலாகிய சார்வுகளைச் சமாதிநிஷ்டையைப்
பொருந்தி இக்காயத்தின்கட்பலவின்பங்க
ளை அடைதற்குக் கருதித் துறப்பார் புண்
ணியர். எ-று, முதுமைக்காலத்தில் உள்ளந்த
டுமாறுதலின் ஆசாரியன் உபதேசித்த மொ
ழிகளை விசாரணைபண்ணக்கூடாது. விழிய

ஞ்சடைதலின் ஞானசாத்திரங்களைப் பார்க்
கக் கூடாது. உடல் நரிக்குறுதலின் அசை
வறநிஷ்டையில் இருக்கக்கூடாது. ஆகையா
ல் நடுக்கங்காலம்வந்தடைவதன்முன்னமொ
ன்றூர். நிஷ்டைகூடி அவத்தைகள் நீங்குந்
தோறும் இன்பம் வருதலின் கண்டமானந்
தம்பலவடைந்திடுதற்கென்றூர். உடல்பொ
ருளாவிமூன்றனையும் ஆசாரியன்கையில் ச
த்தியமாகக்கொடுத்தலிற் புண்ணியமொன்று
ர் இம்மூன்றனையும் கொடுத்தலாவது உடல்
தானென்று அபிமானித்தலின்மையும் விட்
டபொருள்களின்மேற்பற்றுதலின்மையும்
சிவமன்றி ஒன்றைச் சுட்டுதலின்மையும்,
எனக்கொள்க. (விருத்தனைக்கருத்தழிந்தெ
ன்றதற்குஉதாரணம்.) திவ்வியபிரபந்தம்-
முதுகு பற்றிக் கைத்தலத்தான் முன்னொ
ருகோலூன்றி, விதிர்விதிர்த்துக் கண்சுழன்
று மேற்கிளைகொண்டிருமி, யிதுவென்ன
ப்பர்மூத்தவாறென்றிளையவரேசாமுன், ம
துவுண்வண்டுபாடுஞ்சோலை வதரிவணங்கு
தும். எ-ம், பண்டு காமரானவாறும் பா
வையர்வாயமுது, உண்டவாறும் வாழ்ந்த
வாறுமொக்கவுரைத்திருமித், தண்டுகாலா
வூன்றி மெள்ளத்தள்ளிநடவாமுன், வண்டு

பாடுஞ்சோலை சூழ்ந்தவதிரிவணங்குதுமே
எ-ம் -வரும் - மற்றும் வருவன வற்றுற்
காண்க. — — — — — (உச)

நீர் துறக்கவேண்டுமென்றுகூறிய மனை
வியை முதிர்ந்தவயதில் துறப்பதன்றி இள
மைவயதில் துறந்தால் பாவமென்ற சிஷ
னைநோக்கிக்கூறுகின்றார். — — *

இளமையின்மனையைத் துறத்தறீதெ
னிற்று னிறத்தலிற் றுறத்த லீடள
வா,லனவிறீ தஃதாங் குயிர்ச்செய லன்றே
லாவச்சன்னியாசந்தி ததுமெப், விளிதலா
ற் பழுதின் றேற்பினு மிருப்பார் விடுதறீ
தடுபிணி குறித்தே,லுளையுநோ யிலரு மி
றப்பதென் பிறப்போர்ந்தொழித்திடிற் ப
ழித்திடா துலகே. — — — *

எ-று, இளமைவயதினை உடையமனைவி
யைத்துறக்குதல்பாவமென்னையானல் தா
ன் அவளை அவ்விளமைக் கண்விட்டு இறந்
து போகின்ற பாவத்தோடு துறந்து போ
கின்ற பாவம் சமானமன்று. ஆகையால்
அங்ஙனம் விட்டு இறந்துபோதல் அளவி
லாதபாவம்.இறந்துபோதல் சிவச்செயலே
யன்றிச் சீவச்செயலன்றுகையால்பாவமி
ன்றென்னையானல் ஆபற்சன்னியாசம்சீவ

ச்செயலாகலின் அதற்குப் பாவம் உண்டா
கவேண்டும், அச்சன்னியாசம்பண்ணிக்கொ
ண்டவுடனே தேகநாசமாகலின் அதுபாவ
மின்றென்னையாகில் அச்சன்னியாசம் ப
ண்ணிக்கொண்ட பின்பும் தேகநாசமின்றி
யிருப்பார் விட்டுத் துறந்திருத்தல்பாவம்.
அத்தேகநாசம் பண்ணுகின்ற வியாதியைக்
குறித்துத் துறந்தமையால் பாவமின்றெ
ன்னையாகில் உடலை வருத்துதல் செய்யும்
நோயில்லாதாரும் இறந்துபோவதென்னை
ஆகையால்பிறப்பினது அனித்தியத்தை வி
சாரித்துத் துறந்தால்உயர்ந்தோர்பழியார்
ள-று—விட்டிறந்தோன் மனைவிக்கு மங்க
ளகாலத்துப் பந்திபாவாடைக்குவரக்கூடா
மையினாலும், நல்லவஸ்திராபரணங் கந்தபு
ட்ப முதலியவை தரிக்கக் கூடாமையினாலு
ம், மங்கலத்தின்கண் அவளைக் கண்டபோ
து மங்கிலியப்பெண்கள் இகழ்தலினாலும்
துன்பம்வருதலின் விட்டுத்துறந்தோன் ம
னைவிக்கு அம்மங்கலத்திற்சிறப்புச்செய்கை
யாலும் நற்புடவை முதலியவை தரித்துக்
கொள்கையாலும் அவள்புருஷனைப்புகழ்ந்
தோறும அவளையும்புகழ்தலினாலும்இன்ப
ம் வருதலின் இறத்தலிற்றுறத்த லீடலவெ

ன்றார் அநித்திய விவேகந்தோன்றித் துறந்தோனை இம்மைக்கண்ணுயர்ந்தோர் பழியாமையின் அவனுக்கு மறுமைக்கண் பிறவித்துன்பம் இன்றென்பதூஉம் உயர்ந்தோர்பழியாமெனவே இழிந்தோர்பழிப்பராயினும் அதனால் அவனுக்கு ஒருகுற்றம் இன்றென்பதூஉம், காண்க உலகமென்றது உயர்ந்தோரை.

புதல்வரைக் குடும்பம் தாங்கும் பருவம் வந்தகாலத்தில் அதற்குத் துணையாக வைத்துத் துறத்தல் நன்று, அவர்க்கு அதனைத்தாங்கும் பருவம் வருதற்கு இடையே கனவியாதிவந்த காலத்தில் ஆபற்சன்னியாசம்பண்ணிக்கொள்ளுதல் நன்று. அங்ஙனம் துறத்தலன்றிச் சும்மா விட்டுத் துறத்தல் தீதென்ற சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார். — *

இக்கணத்திருந்த தினிவருங் கணத்து டிருக்குமோ மரிக்குமோ வுடலென், றக்கணே மனையாதிகட்கரன் றுணையாமன்றென வெணித்துற வறஞ்சார், பிக்கவருவச் சன்னியாசியுஞ்சார் விணுக்குரஞ்சேர்த்திவிட்டவனுந், துக்கமே வளர்ப்பின்பவரிவன்போலுந் துறவரன் றென்பதுந் துணிவே. — — — — — *

எ-து; இந்தக்கணப்பொழுது இருந்த
வுடல் இனிமேல் வருங்கணப்பொழுதிலே
இருக்குமோ நாசமாமோவென்று அநித்
தியவிவேகம் தோன்றிய அந்தக்கணப்போ
திலேதானேபெண்டிராதிய சார்விணுக்குச்
சிவனே துணை. நாம்துணை அன்றென்று த
ருதித் துறவறத்தை அடைந்த உயர்ந்தோ
னே ஆபர்சன்னியாசம்பண்ணிக்கொண்ட
வனும்,மனைவியாதிய சார்விணுக்கு வலிய
துணை சேர்த்திடுனும், ஆவன். இவனல்
லாமல் வியாதியைக்குறித்து அனித்தியம்
தோன்றி ஆபற்சன்னியாசம் பண்ணிக்கொ
ண்டவனும்,மனைவியாதிய சார்விணுக்கு வ
ய துணை சேர்த்திடுனும்,ஆவன்- இவனல்
லாமல் வியாதியைக் குறித்து அனித்தியம்
தோன்றி ஆப சன்னியாசம்பண்ணிக்கொ
ண்டவனும், மனைவியாதிய சார்விணுக்குப்
புதல்வராதி சீவர்களைத் துணையாகச்சேர்த்
திடுனும்,பின்பு துன்பத்தை அடைதலி
லல் அவர்களை இவன்போலுந்துறவனென்
று சொல்லுவது தெளிவன்று — எ - று இவ்
வநித்தியவிவேகம் கணப்போதாயினு மா
ருதலுடையனுகையாலும் சார்விணுக்குஅ
ழிவில்லாதசிவனே துணையாகச்சேர்த்திடு

னாகையாலும் இவனே ஆபற்சன்னியாசியெ
ன்றும், சார்வினுக்கு உரஞ்சேர்த்திவிட்டவ
னென்றும், வியாதியைக்குறித்து ஆபற்சன்
னியாசம் பண்ணிக் கொண்டவன் தேகநா
சமின்றி இருந்தகாலத்துமனைவி முதலியோ
ரைவிடுத்தேனேயென்று பின்புதுன்பம்அ
டைதலினாலும், சார்வினுக்குச் சீவராத்து
ணையாகச் சேர்த்தினேன் அச்சீவர்கட்கு இ
டையூறு வந்தகாலத்தில் அங்ஙனம் வரலா
மோவென்றுபின்புதுன்பம் அடைதலினா
ம்அவர்களை இவன்போலும் துறவரனென்ப
து துணிவேயென்றுங்கூறினார் அநித்தியவி
வேகந்தோன்றித் துறக்கின்ற துறவே சிற
ப்பென்பதும்,சீவர்களுக்குச்சிவனே துணை
யன்றிச் சீவர்கள் துணையன்றென்பதும்,
கண்டுகொள்க— — — — — —(௨௮)

வேதம் எழுபத்தைந்து வயதுக்குமேல்
சன்னியாசம் பண்ணிக் கொள்ள வேண்டு
மென்று கூற நீர்அதனைமறுத்து இளமை
வயதிலே துறக்கலாமென்று கூறியதுஎன்
னையென்ற சீடனைநோக்கிக்கூறுகின்றார் *

**பி**றந்தவப் பொழுதே யினி யொருத
லையாப் பிறப்பறுத்திடுவமென் றெண்ணியே,

யுறைந்தனை வயிற்றிற் பிணைய துற்பவத்தா
டுறுபெருந்துயரினு லுயிர்கண், மறந்தாறு
முறையுஞ்சுகரகன் றமையுமதித்து நெஞ்ச
ழிவினம் போல்வார்க், கறைந்திடுமலது பி
றப்புணர்ந்தகல்வார்க் கவதியுமறையுமோ
மறையே ......... .... ............. ............ *

எ-து, கருப்பத்தின் நீங்கிப்பூமியின்கட்பிறந்தஅந்தக்கணப்போதிலே முன்னெடுங்காலம் இத்துன்பத்தை மறந்துமறந்து மோசம் போனோம் அங்ஙனம் மோசம் போகாதபடி இனியொருநியமமாகத் துறந்துஞானாசாரியனை அடைந்துவேதாகமங்களைத்தேர்ந்து தவத்தினைச்செய்து பிறப்பினைமாற்றிக் கொள்வோ மென்று மாதாவினது கருப்பத்தின் கண்ணினைந்துக்கொண்டிருந்து பின்னர் அந்தவிவேகத்தைஉற்பவிக்குங்காலத்து வரும்மிகுந்த பெரிய துன்பங்களினல்சீவர்கள் மறந்திருக்கின்ற முறைமையினையும் பிண்டஞானம் அண்டத்தின்கண்ணும் மறவாதுவந்துசுகரானவர் பிதாமுதலிய சார்வினைத் துறந்து தவத்தினைப் பண்ணிப்பிறப்பைமாற்றிய முறைமையினையும் சுருதியும் குருவும் கூறக்கேட்டு அறிந்திருந்தும் மனத்தின்கண் விசார

யில்லாதஎம்போலிகளுக்குஇன்னவயதிலே
துறக்கவேண்டுமென்று மட்டுக்கூறுமல்ல
துபிறப்பினது அநித்தியத்தைவிசாரித்துத்
துறப்போர்க்குமட்டும் கூறுமோ வேதம்
— எ-று. உற்பவத்துறுபெருந் துயரொன்ற
து பிரசூதவாயு முரீத்துத் தள்ளுதலினாலு
ம் யோனித்துவார நெருக்கத்தினாலும்வரு
ந் துன்பங்களை (பிறந்தவப்பொழுதேயினி
யொரு தலையாவென்றதற்கு உதாரணம்.)
சிவதரு மோத்தரம் இறந்தே முனமே யி
னிப்பிறப்போ மென்றுமிந்த முறையினி
யாம் பிறந்த பொழுதே பிறவாத பெரு
மையுடைய பிஞ்ஞகனை, யறிந்தே யவலப்
பிறப்பிறப்பை யறுத்து விடுவோ மவனரு
ளாற், செறிந்தே குரவன் றிருவடியைத் திக
ழ்ந்தவேதா கமந்தெருண்டே, (எ-ம்) கூர்ம
புராணம் ஈங்கிவை பிறழ்ந்துவரு மியாவை
யவையென்னிற், கோங்கமுலை மாதரொடு
கூடுவதன் முன்ன, மோங்கிய சன்னாசியெ
ன வற்றிடலு மாகுந், தீங்கெறிமெய்ஞ்ஞா
னநெறி சிந்தைநிலை பெற்றால் (எ-ம்) இல்ல
றமுயன்று கடன் மூன்றுமினிதிந்தா. லல்
லறமேவுமெதி யாகியமர்கிற்பார், முல்லை
நகை மாதர்கடி முற்றியபதினத்தி, மெல்லை

யெறி யாகியுணர் வுற்றிடலு மாமால்(௭-ம்)
வரும். மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க (௨௭)

விருப்பமாருயிரத்துயர்பெயர்த்திடுதல் காரண பூரண ஞானம்,விருப்பமாயடையக் கடவமென் றிருக்கும்வியாசர்சேயடைந்தது மதுவே திருப்பியீண்டதனைத் துறவின்மீ தேற்றிச்செப்பலென் னெனிற்றுறவினைவிட் டிருப்பதோர் ஞான மெவன் கொனீத் தவமொன்றிசைப்ப தென் பெயர் மெய்ஞ்ஞானிகட்கே. — — — —*

௭-து. மாதாவினது கருப்பத்தின்கண் உறைந்துள்ளஉயிர்கள் அந்தத்துன்பத்தைஇனிமேல் அடையாதபடி நீக்கிக் கொள்ளுதற்கு ஏதுவாகிய பரிபூரண ஞானத்தைச் சந்தோஷமாகி அடையக் கடவோ மென்றிருக்கும் வியாசபுத்திர ராகிய சுகர்பிண்டத்தின்கண் நினைத்துக்கொண்டிருந்து அண்டத்தின்கண் வந்து அடைந்ததும் அந்தஞானமேநீர்அந்தஞானத்தைத்திருப்பி இங்கே துறவின்மேல் வைத்துச் சொல்வதென்னையென்று கேட்பாயானால் துறவினைவிடவேறாயிருப்பதொருஞானம்யாது மெய்ஞ்ஞானிகளுக்குத் துறந்தோரொன்றுபெயர்சொ

ல்வது என்னை நீ சொல்வாயாக — எ-று. உ
ட்பற்றுப் புறப்பற்றெல்லாம் துறந்த விட
த்தின் ஞானமாகலின் துறவினை விட்டிருப்
பதோர் ஞானமெவன்கொலென்றார். (உ௮)

ஞானியஞ்ஞானங் கெடுத்தலாற்றுற
வோனெனப்படு நவிற்றினஞ் ஞானந், தா
னுடலினைநானெனுமக விருளென்றனை
யிஃதெமக்கு மொத்ததுவா, லானமின்
மறைதேர்ந்தொருசிவ நானெனன்றுளத்து
ணிச்சயித்தவக்கணமே, யானெனநவிர்ந்
தவ் விருளுமாய்ந்திடுமென் றிசைத்தனையி
துபழுதன்றே. — — — — —*

எ-து. ஞானியானவன் அஞ்ஞான நாச
ம் பண்ணுதலால் அவன் துறவோனென்று
சொல்லப்படுவன் சொல்லுமிடத்தில் அஞ்
ஞானத்தின் இலக்கணந்தான் எங்ஙனமெ
னின் தானல்லாத உடம்பைத்தானெனக் க
ருதப்பண்ணும் உள்ளிருடென்றாய் இஃது
எமக்கும் சம்மதமாயது குற்றமற்ற சுருதி
விசாரணைபண்ணிச் சர்வமும் மித்தை ஒப்
பற்ற சிவமொன்றுமே சத்தியம் அந்தச்சி
வம் நானென்று உள்ளத்தின்கண் நிச்சயம்
பண்ணின அந்தக்கணப்போதிலே உடம்பி

னையானென்று கருதும் அகங்காரமும் நீங்கி அவ்வகங்காரம் கருதற்கு ஏதுவாய அஞ்ஞானவிருளும் நாசமாமென்று கூறினை. இங்ஙனம் கூறியது குற்றம் எ-று. அஞ்ஞானவிருள் தானல்லாதவுடலைத்தானென்னக்கருதச்செய்தல் சுபாவ மாகையால் எமக்கும் ஒத்ததுவென்றூர் நிச்சயஞான த்தால் அவ்விருள் போகா தாகலின் இது பழுதென்றூர் ... ..... ... .. ..... ... ...... (உகூ)

திரிவித வுலகத்தரிதொரு ஞானி தேர்விடத் தென்றுமோ ரொன்றை, யுணாசெயிற் பிரம வித்தை யொத் தரிதோ வென்றுமிவ்வுலகுறைப்பதனு லரிசொல்கீதையிலும்பிரமசா தகரினூர்க்குளவருத்த மென்பதனூர். பெரியதோர் வருத்த மெனமறை துணித்தப் பிரம நானென்ன விருத்தலினே ... ...... . .. .. ... .. ... ...... ... *

எ-து. சொர்க்கமத்திய பாதாள மென்று மூன்றுவிதமா யுள்ள உலகத்தின்கண்ணும் விசாரிக்குமிடத்தில் ஒருஞானி கிடைத்தல் அரிதென்றும் ஓரோர் அரிய வித்தையினைப் பார்த்துச் சொல்லுமிடத்துப் பிரமவித்தைபோல் அரிதோ வென்றும் இவ்

வுலகத்தார் வழக்கமாகச் சொல்வதனாலும்
அரி கூறிய பகவற்கீதையின் கண்ணும் பி
ரமசாதகரினும் யாவருக்கு உள்ளன வரு
த்தங்களென்பதனாலும் அவ்வித்தைபோல்
அரிதும் பெரியதோர் வருத்தமும் என்
னையுள. வேதத்தை ஆராய்ந்து இரண்டெ
ன்பது இன்று பிரமம் ஒன்றேயென்று நி
ச்சயம் பண்ணி அந்தப்பிரமம் நானென்
று இருத்தலினால்— எ-று. எவ்வகைப் பட்
ட அரிய வித்தைகளும் மாயா காரியங்களு
ள் அடக்கம பிரம வித்தையொன்றுமே மா
யாகாரிய காரணங்களையெல்லாம் கடந்த
வித்தையாகலின் இதனது பெருமையினை
யும் இதனை அடைந்தஞானியினது பெரு
மையினையும் வேதாகமங்கள் கூறுதலன்
றி யுலகத்தாரும் வழக்கமாவெடுத்துக்கூறு
தலின் உலகுணரப்படுதனாலென்றார். முன்ன
ர் வேதாகம நிச்சயார்த்தம் பண்ணிக் கொ
ண்டு பின்னர் சமாதிநிட்டை கூடிப் பெரி
யவருத்தத்துடனே மாயாகாரிய காரணங்க
ளையெல்லாம் நீத்து அரிதாகிய பிரமவித்
தையை அடைந்தவனே மூவுலகத்தும் அ
ரியன் அவனேபரஞானி யென்பதும் வே
தநிச்சயார்த்தம் பண்ணிக்கொண்டு பிரம

நாமென்று இருத்தற்குப் பெரியவருத்தம்
இன்மையானும் அங்ஙனம் இருத்தல் யாவ
ர்க்கும் எளிதிற் கூடுமாகலினும் இந்நிச்சய
ம் மாயாகாரிய மாகிய மனத்தைக் கொண்
டாலையாலும் இது பிரமவித்தை அன்றெ
ன்பதும் இந்நிச்சயமுடையார் அபரஞானி
களென்பதும் கண்டுகொள்க (திரிவிதவுலக
த்தரிதொரு ஞானியென்றதற்கு உதாரண
ம்.) பரமார்த்த தெரிசனம். காரண மிறந்
தொன்றிற்குங் காட்சியிற் படாத வொன்
றைச், சேர்பவர்வருத்தம் வேறுசெப் பிட
லாவதன்று, லோர்வரிதிதுதான் வாழுமுயி
ர்களா லாவதொன்றோ, வாரவர்பெருமை த
ன்னை யளவறுப்பவர்களோயா - மற்றும் வரு
வனவற்றுற்காண்க............ (௯௰)

வருத்தமொன் றின்றிச் சாரலாம் பி
ரமமென்றயன் வகுத்தகீதையினூ, டுரைத்த
தெற்றினுக்கா யெனிற்பரஞான முணர்பவ
ர்க்குன் னுதலுரைத்த. னினைத்திடு தொழில்
களொன்றும் வேண்டாது நீத்துவாளாவிருத்
தலினு, லருத்தமற் றதனுக்கோர்ந்து நூறெ
ளித லாகநீ துணிந்தனை பேணும். *

ஏ - து - ஒருவருத்தமும் இன்றிப்பிரமத்

தை அடையலாமென்று பிரமன் வகுத்துக்
கூறிய பிரமகீதையின்கட் சொல்லியது எ
ன்னத்துக்காகவென்று கேட்பாயானால் பர
ஞானத்தை அறிவோர்க்குமனத்தால் நினைத்
தலும்வாக்காற்சொல்லுதலும்முறைமூவா
து காயத்தாற் செய்யுந் தொழில்களு மாகி
ய இவற்றுள் ஒன்றாயினும் விரும்பாது வி
ட்டுச் சும்மாவிருத்தலினால் அங்ஙனம் அரு
த்தமிருக்க அதனை அறியாது நீஇச்செய்யுளு
க்கு அருத்தம்வேதத்தை ஆராய்ந்துநிச்சய
ம்பண்ணிக் கொள்ளுதலாக இங்ஙனம் அறிந்
தாய்போலும் - எ - று - மனத்தால் நினைத்த
ல் கிரியாயோகம்-வாக்காற்சொல்லுதல் வே
தாகமங்களை யோதிநிச்சயம்பண்ணப்பட்ட
அபரஞானம்-காயத்தாற்செய்தல்-சரியைகி
ரியைகள் இச்சரியைகிரியையோகங்களையும்
அபரஞானத்தினையுங்கடந்தது பரஞானமா
கலின் அப்பரஞானமுணர்வோர்க்குஅம்மு
க்கரணங்களும் அசைவின்றியிருக்கவேண்டு
மாகலின்ஒன்றும்வேண்டாது வாளாவிருத்த
லினாலென்றார் வாக்குமனம் -மாயாகாரியம்
-இவற்றால் நிச்சயம்பண்ணின ஞானம் ஞான
மன்றாகலின் இப்பாட்டிற்கு அருத்தம் ஈத
ன்றென்றுகூறவேண்டி நீதுணிந்தனை போ

னுமென்றார்முக்கரணங்களும்அசைந்தவிடத்துவருத்தமென்பதும், அவை அசையாது நின்றவிடத்து வருத்தம்இன்றென்பதும் கண்டுகொள்க-(வருத்தமொன்றின்றிச்சாரலாமென்றதற்கு உதாரணம்) சொரூபானந்தசித்தியார்- ஆதலாலறியுமறிவெல்லாங்கைவிட்டறிவினுக்கறிவதாய்நின்று,பேதமில் பிரமமொன்றுமேகாண்பான் பெறும்பெறினின்பமாய்ப்பிறத்தல் சாதலற் றிருக்கு மதனையோர்வருத்த மின்றியே சாரலாயிருக்க வர்தரித்தரியாரற்பமேவிரும்பி யனந்த துக்கத்திலேபமைவார் (௬௧)

சிறியவர் மணற்சோறுண்டு தேக்கிடல்
போற்றேர்ந்து றூறெளிந்தமாத்திரத்தி,ன
நீதரிற்சிவமும்விடயமா மெனநீத்தகத்திரு
ளுறு துவைத்தந்தோ,வுறுமகம்பிரமமெனவு
ணாத்திறுமாந்துறைதலோ ஞானமஞ்ஞான
ந்.துறவினையுறு து மாயுமேவாயாற் சுடரொ
ளி னிருடமிந்திடுமே

எ-து,சிற்றிலிழைத்திலிற்றசிறுபெண்கள்மண்லாகியசோற்றினைவயிறு நிறையவுண்டது போ லுண்டு எப்பிக்கின்ற துபோல்வேதத்தினை ஆராய்ந்து நிச்சயம்பண்ணிகொண்ட

மாத்திரத்திலே அறிவினால் அறியப்படுவன வெல்லாம் விடயமாகலிற் சிவத்தினை அறியத்தொடங்கில் இதுவும்விடயமாமென்று இதனை அறியும் அறிவைவிட்டு உள்ளிருளாகிய அவித்தையை நீங்காது வைத்துக்கொண்டு அந்தோ அவ்விடத்துப்பொருந்தாநின்று நான் பிரமமென்று சொல்லி இறுமாந்து கொண்டிருக்குதலோ ஞானம் அஞ்ஞானமானது துறவினை அடைந்தாலன்றி நாசமாமோ, இருள் வீட்டினிடத்து இருந்துகொண்டுவாயினால் விளக்கென்றால் அவ்விருள் நாசமாமோ நீ சொல்வாயாக என்று சிறியவர் சோறில்லாத மணலைச்சோறாகப்பாவித்துத்தாம் உண்ணுதிருந்தும்உண்டதுபோல்பாவித்துப்பிறர்காணவேப்பமிடுகின்றது போல் இவரும் அபரஞானத்தைப்பரஞானமாக பாவித்துப்பிரமானந்தம்லபியாதிருந்தும் லபித்ததுபோல்பாவித்துப்பிறர்க்குச்சொல்கின்றானைக் கொள்க, மாயாகாரியங்களாகிய எல்லாவற்றையுந்துறந்து அஞ்ஞானத்தைக்கெடுக்கவேண்டுதலின் துறவினையுறுதுமையும்மையென்றார்,

ஞானத்தால் அஞ்ஞானத்தைக் கெடுப்பதன்றித் துறவினால் அஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்கலாமோவென்ற சீடனை நோக்கித்து

றவுதானே ஞானமென்றுமேற்கூறுகின்றார்

ஞானியேயெவரும் வணங்குதற்குரி
யோனவிலுமாசுசமில் பெரியோன்,மா
னிலத் தவன்றனுடல்விடிற் குகைப்பால்
வைக்கவென் மறைப்படிபுரித. றனும்வே
தாந்தப் பொருணிந்திடுனுஞ் சாற்றினில்
வாழுமந்தணர்க்கின், றனதாற் றுறவு பெ
ற்ற நற்றவரோ யமலவீடடையு ஞானிகளே

எ-து, துறவியாகிய ஞானியே யாவரா லும் வணங்குதற்கு உரியோன் அவனை அசுத்தமில்லாத பெரியோன், அவன் பூமியின்கண் காயத்தைவிட்டு நீங்கிய காலத்தில் அதனைக் குகைக்கண் வைக்கவேண்டுமென்று வேதஞ்சொன்னபடியே செய்தலும் வேதமுடிவிலேவிளங்கா நின்ற மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தபராஞானிகளாயினும் இல்வாழ்க்கையினை உடைய அந்தணருக்கு யில்லை யானபடியினாலே துறவினை அடைந்தநல்லதவத்தினை உடையோரே நின்மலமாகிய வீட்டினை அடையும் ஞானிகள். எ-று—

துறவிலேனன் ஞானியல்லனாயினும் இல்வாழ்க்கையுடையோன்ஞானியாயினும் இவன் அவனை வணங்க வேண்டுதலின் எவருமவ

ணங்குதற் குறியோ னென்றும், அவனி
றந்தகாலத்தில் அவனதுகாயத்தைக்குகைக்
கண் வைத்து அதனது தலையில் தேங்காய்
உடைத்துப்புசித்துப் பின்பு மூழ்காமல்வீ
டுபுகுதலின் அருசமில் பெரியோனென்று
ம், கூறினார் இவ்வாழ்க்கையில் ஞானம்வரு
தல் எகதேசமாகையாலும், துறவின் கண்
ஞானம் வருதல் வெகுவாகையாலும், துறவி
னை ஞானமென்றார். (ஞானியே மயலறும்வ
ணங்குதற் குரியோனென்றதற்கு உதாரண
ம்) சமாதி ஒழுக்கமே புரிந்தோ ருதலதனை
விட்டொழிந்தாருத, விழுக்கஞ்செய் மூர்
க்கநாதல்பண்டிதருதலெண்ணிப் பழிப்பரு
ஞானந்தன்னின் முயல்பவன் பணியத்தக்
கோன், ஒருமத்தகு ஞானியென்று சொல்ல
வேண்டுவது முண்டோ, (பெரியோனென்ற
தற்குதாரணம்) பலன்கள்வேண்டிய பரிசெ
லாம்பலித்திடும் பரமதத்துவஞானி - நலங்
கொளுமமாமந்திரஞ்செபித்திட நயந்தவனீ
ராடுஞ்-சலங்கொளூர்த்தமாமவன் றிருமேனி
யேசகலதெய்வமுஞ் செவ்வாய்-மலர்ந்த வா
சகமறபிறப்பெனவருமயற் பிணிமருந்தா
கும்-(குகைப்பால் வைக்க வென்றதற்குதார
ணம்) மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்- பிறிவிலாத பி

நடமீசனுட -விருத்தியாவனற்றீண்டிடிலெங்
கெணுமறுகிவிற்கிடை கோடிய னலதாட்ச-
செறுவுசெய் புமத் தேசமென் றோதினர் *

எ-ம், முன்னமே பாகமாமூரல்செய்யுண
ட்- பின்னதுவேவவேண்டிடும்மாபேசிடாய
ன்னதே யிவ்வுட லரிவாலட்டது- பின்னினிச்
சுடுவதுபிழையேயாகுமால் எனவரும்- மற்
றும் வருவனவற்றுற்காண்க... ........ (௫௫)

ஞானத்திலக்கணம் யாதென்று கேட்டசீ
டனைநோக்கிக் கூறுகின்றார்.. .. - *

தேர்ந்திடி னபரம் பரமென விரண்
டாய்த் திகழ்தரு ஞானமாங்கவற்றா- டோ
ர்ந்திடு மறையாதியகலை பரமுயிரா பரமெ
டுவிர வயிக்கு(ங்) கூர்ந்துண ருணர்வே பர
மதைத் தெளியக் கூறன்மாத்திரங்கலை ஞா
னஞ்- சார்ந்துணர் விதட்பரனையோர்ந்தன்
றிச் சாற்றினவ் வயிக்கமாந்தலமே...... ..*

எ,து-விசாரிக்கு மிடத்தில் ஞானந்தான்
அபரஞானமென்றும் பரஞான மென்றும்
இரண்டுபிரகாரமாய் விளங்காநிற்கும் அந்த
வபரஞான பரஞானங்களின் இலக்கணம்யா
தெனின் அவ்விரண்டினுள்ளும் ஆராயப்ப
ட்ட வேதாகமமுதலிய கலைகளையோதியுண

ர்ந்து பொருணிச்சயம்பண்ணுதல் அபரஞா னம் உயிரானது பரனுடனே கலந்து அயி க்கங்கூடுதலை நுண்ணியதாக அறியு மறிவே பரஞானம்- ஆனால் அபரஞானத்திற்பயனி ல்லையோவென்னின் பரஞானத்தைத்தெளி வுபடச்சொல்லுதன் மாத்திரமேயாம்ஆனா ல் அவ்வயிக்கத்தை அறியும் நெறியாதெனி ன் பொருந்தி அறிதற் ரிது மேற்கூறியபதி னை அறிந்தாலன்றிச் சொல்லுமிடத்தில் அந் த அயிக்கிய மாகிய தலம். எ-று.—ஆங்கெ ன்பது அசைநிலை - - (௩௪)

ஆனால் அந்தப்பரனை அறியுநெறிதான் எ ங்கனமென்ற சீடனைநோக்கிக்கூறுகின்றார்-

அடுத்தவிச்சீவன் றன்மை யோர்ந்த ன்றி யறியொணாப் பரனையஞ்ஞ னங்கெடு த்தலற் சீவன் யனையுமோர்ந் தொருவர் கி ட்டொணு நனவினிற் சுழுத்தி யுடைத்து ம ற்றெவனுக் கவனவஞ்ஞான முடைக்கருட் கரணவாதனைக- டுடைத்திடின பாவமென ப்படுநனவிற் சுழுத்தியுமெளிவந்து தோ ன்றும் - - - - ✻

எ-து- இந்தவுடம்பின்கண்ணே பொருந் தி யிருக்கின்ற இச்சீவனது இயல்பை அறி

PAGE NO-63,64 MISSING IN ORIGINAL

ந்தாலன்றி அப்பரனை அறியக்கூடாது- ஆன
ல் அச்சிவனை அறியுமுறைமைஎங்ஙன மெ
ன்னின் அஞ்ஞானத்தைக் கெடுத்தாலன்றிச்
சிவனையும் அறிந்தொருவரும்கிட்டக்கூடா
து ஆனால்யிந்த அஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்கு
முறைமை எங்ஙனமென்னின் நனவிற் சுழு
த்தி எவனுக்கு உடையது அவன் அவ்வஞ்ஞா
னத்தைக கெடுப்பன் ஆனால் அந்நனவிற்சு
ழுத்தி வருநெறி எங்ஙனமென்னின் அந்தக்
கரணவாதனைகளை ஒழித்தால் அபாவமென்
று சொல்லப்படும் நனவிற்சுழுத்தியும் எளி
தில்வந்து உதயமாம் - எ-று- — ஆனால்அ
ந்தக்கரணவாதனையொழிக்குநெறி எங்ஙன
மென்றசீடனைநோக்கிக்கூறுகின்றார் (௯௫)

யோகசாதனையால் வாதனை கரணக்
கொழியுமவ்வியோக முமிருமைத்தாகும்மே
கிரியைஞான மென்பேதத் தாதனுதியதொ
ழில்யோக- மேகமாம் பொருடேர்ந்ததுவி
து வெனுஞ்சுட் டிறந்தன் மற்றைய திருவ
கைக்கும்- யோகமேவன் டிமைம்புலன் களு
மிறந்தப் புலனவா வொழித்தலாற் போமே
எ- து, யோகசாதனையினால் அந்தக்கரண

ங்களுக்கு வாதனை யொழியும் ஆனால் அவ்வி யோகத்தின் இலக்கணம் யாதென்னின் அந்த யோகமும் கிரியைஞான மென்னும் இரண்டு பேதத்தால் கிரியாயோகமென்றும் ஞான யோகமென்றும் இரண்டுபிரகாரமா யிருக்கும்-அந்தக்கிரியாயோக ஞான யோகவிலக்கணங்களி யாவையெனின் கிரியாயோகம்-இயமம் நியமம். ஆதனம்-பிராணாயாமம் பிரத்தியா காரம்-தாரணை-தியானம் சமாதி-என எண்வகையா யிருக்கும்- ஞானயோகம் ஏகமாயுள்ள மெய்ப்பொருளை வேதாகமங்களை ஆராய்ந்து நிச்சயம்பண்ணிக் கொண்டு பின்னர் ஞான நிட்டை கூடி அதுவென்றும் இதுவென்றும் சுட்டி அறியும் சுட்டறிவெல்லாம் இறந்து கரணம் அசைவற நிற்றல்- ஆனால் இவ்வியோகத்தை அடையுமாறு எங்ஙனமென்னின் அந்த இருவகையோகத்தினை அடைதற்கும் ஐம்புலன்களும் இறந்து போகவேண்டும்-ஆனால் இவ்வைம்புலன்களும் இறந்து போம்படி செய்தற்கு உபாயம் எங்ஙனமென்னின் ஐந்தவா வினையும் ஒழித்தலினால் அப்புலன்களைந்தும் இறந்துபோம்.-எ-று,— ஆதனாதியவெனவே இயமாதிவருவிக்கப்பட்டது-புலன்கள் ஐந்தாகையால் அவற்றின்

கட்செல்லும் அவாவும் ஐந்தாயிற்று -(யோ
கசாதனையால் வாதனைகரணக்-கொழியுமெ
ன்றதற்குஉதாரணம்-)குறுந்திரட்டு- அன்
டமெண்டிக் கெங்கண்ணு மடங்கச் சூனிய
மதாகக்,கண்டுகொண் டிருக்கக்கண் டகருத்
தையுமறம்வவிட்டா, லண்டமெண்டிக்கெங்
கண்ணு மாய்நின்ற வானந்தத்தைக், கண்டு
கொண்டிருக்கும் வண்ணங் கணத்தில்வந்து
திக்குமன்றேமற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க

அந்தவவாவினை அறுக்குமாறு எங்ஙன
மென்ற சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார் -()

ஐம்புல னடல்வேண்டும் விடல்வேண்
டுமொருங்குவேண்டிய வனைத்தையுமென்,
றும்பரும் பரவு மொருதமிழ்,வேதமுணா
த்தவா றோரிரு வகையா, நம்புரச்சார்வை
வெறுத்தவா வறுத்தைம் புலனொழித்தொழு
ங்கி நாடருமச்-செம்பொருள்காண்ப தறிவ
றியாமை சிதைத்தல்வீடெனத்திகழ்தருமா
ல் - - - - - - - - - - - - . - *

எ-து,வீடடையக் கருதினோன் ஐம்புலன்
களையும் அடல்வேண்டுமென்றும் அவ்வைந்
தினையும் அடுதற்கு அவற்றால் அனுபவிக்
கவிரும்பிவைத்தபொருள்கள் அனைத்தினை

யும் ஒருங்கே விடல் வேண்டுமென்றும்தேவர்களும் தோத்திரம் பண்ணுநின்றஒப்பற்ற தமிழ்வேதமாகிய திருவள்ளுவப்பயன் கூறுதலின் உயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்புஎன்றிருவகையாயுள்ள நமது புறச்சார்பினை முன்னர் வெறுத்துத் துறந்து பின்புஅதன்கண்வைத்த அவாவினை அறுத்துப்பின்பு பஞ்சேந்திரியங்களையும் விடயங்களைக்காணுந்தோறும் எழுந்து செல்லவொட்டாது உள்ளடக்கி இந்தமுறையெவ்வொன்றாகநீத்துச்சென்றுயாவரானும் அறிதற்கரியஅந்தச்செவ்வியமெய்ப்பொருளை அறிவது ஞானமெனவும் அந்தஞானத்தால்அஞ்ஞானத்தைக்கெடுப்பது வீடெனவும் விளங்காநிற்குமாகலின்ஞானமும்வீடும்இவையென்று அறிவாயாக. எ-று —— முன்பிருவகைச்சார்பாகிய புறப்பற்றினைஒழித்து அதற்குமேல் அதன்கண் வைத்த அவாவினை அறுத்து அதற்குமேல் காணப்பட்ட விடயங்களிலெழாமல் இந்திரிய நிக்கிரகம்பண்ணி அதற்குமேல் முன்னர்ஏறியிருந்தகரணவாதனையை ஒழித்து அதற்குமேல் நனவிற்சுழுத்தியைப் பெற்று அதற்குமேல் அஞ்ஞானநிவர்த்தி பண்ணி அதற்குமேல் சிவதெரிசனம் பண்

ணி அதற்குமேல் பணாதெரிசனம் பண்ணி அதற்குமேல்சிவதெரிசனம்பண்ணி அதற்குமேல் ஐயிக்கியம் கூடவேண்டுதலின் ஒழுங்கி நாடருமச்செம்பொருள் காண்பதறிவென்றார்- (விடல்வேண்டுமொருங்குவேண்டியதனைத்து மென்றதற்கு உதாரணம்)தேவிகாலோத்தரம்- துக்கசுகமாசை வெறுப்பென்று கூட்டுந் துவந்துவங்க ளிரண்டை வைம்போற்சொல்ல பட்டமிக்க தெய்வமடவார்கடன் மாதன்ம மெய்ப்பலன்கள்வேறுவேறுளவாமன்றேதொச்சவுளமதுவாக்கும் பிறப்பையாக்குந்தொ டர்பெனவேதுணிர்தர்தத்தொடர்பையாக்குந்தக்கபொருட்சார்புயிர்ச்சார்படைய நீக்குந் தவத்தார்பாற்சிவம் வந்து சாருங்காணே- மற்றும்வருவன வற்றுங்காண்க- (௫௭)

அரம்பையுள் ளாறுதண் டெடுத்தவினொருவனனுபவமாஞ்சிவமுணர்த,னிரம்புமெய்யுணர்வத்தண்டின்மீதொன்றிநின்றஞானைத்துநீக்குதல்போல், விரும்பிருவகைப்பற்றையுந்தூரந்திருளை வீட்டல்வீடிவற்றையேயன்றி,-வரும்பிரவுரனும் வீடும்வேறதியேய் வார்த்தைமாத்திரத்தி லாம் பெற

வே- - - - - - - - - - *

எ-து, வாழையினது மட்டைகட்கெல்லா
ம் உள்ளேசேஷமாயிருக்கின்ற தண்டினை எடு
த்தல்போல் ஒருவன் அநுபவமாய் மாயாகா
ரிய காரணங் கட்கெல்லாம்சேஷமாய் உள்
ளிடாய் விளங்காநின்றசிவத்தினை அறிதலே
எங்குப்பரிபூரணமாகிய பரஞானம்- அந்த
வாழைத் தண்டின்மேலே பொருந்தி நின்ற
மட்டைகள் அனைத்தினையும் ஒவ்வொன்றாக
நீக்குதல்போலத் தம்மால் விரும்பப்பட்ட
உட்பற்றுப் புறப்பற்றாகிய இருவகைப் பற்
றினையும் துறந்து அஞ்ஞான விருளைக் கெ
டுத்தலேமோக்ஷம் இந்தப்பரஞானத்தையும்
மோக்ஷத்தையும் அன்றிவார்த்தை மாத்திர
த்தால்பெறவரும் பரஞான்த்தினையும்மோ
க்ஷத்தினையும்வேறே நாம் அறிகிலேம்- எ-று
வார்த்தை மாத்திரத்தால் பெறவரும் ஞான
ம் மோக்ஷமென்றது சர்வத்தையும் பிரம
மென்று அறியாதிருந்ததே அஞ்ஞானமெ
ன்றும் சர்வத்தையும்பிரமமென்று அறிந்த
தே ஞானமென்றும்- இங்ஙனம் அறித்த
போதே அஞ்ஞானங்கெடுமென்றும்- கூறி
க்கொண்டிருத்தலே. (௫௮)

இருவகைச் சார்பா மொருபுறப்பற்றுமிடையதாங் கடையுடற் பற்றும்-விரிகரணங்க ளாகுமுட் பற்று மெனத்திரி விதம் விளங்கிடுமித்- திரிவிதத் தினையுங் காத்திரங் கரணஞ் சேர்த்தியொன்ருக் கொடுட்பற்றும்- வருபுறப்பற்று மெனவிரண்டாகமதிப் பரவ் வணர்ந்துறவையுமே. - - - - *

எ-து- உயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்பு என்னும் இருவகைச் சார்வாகிய ஒருபுறப்பற்றெனவும்- இடைப்பற்ருகிய கடையாகிய உடற்பற்றெனவும்-விரிந்தகரணங்களாகியஉட்பற்றெனவும்இங்ஙனம்பற்றுக்கள்மூன்றுவிதமாய விளங்காநிற்கும்இம்மூவகைப் பற்றினையும்காயத்துடனே கரணத்தைச் சேர்த்து ஒன்ருகக்கொண்டு உட்பற்றெனவும்இங்ஙனம்புறபபற்றெனவும்அந்தமூன்றமைமேயதுறவினையும்உட்டுறவெனவும்புறத்துறவெனவும் இரண்டாகக்கருதிச்சொல்வர்பெரியோர்எ-று காயத்தோடுகரணப் ஒற்றுமையாகவிற் காத்திரங்கரணஞ்சேர்த்தியென்ருர்- இரண்டாக மதிப்பவொன்றதை இருதலையுங்கூட்டுக(பற்றுக்கள்திரிவிதமாட்விளங்குமென்றதற்குஉதாரணம்-) சடயாசாரம்-புத்திரர்மனையாளாதி ப

புறச்சுற்றப் பற்று நீக்கி-யித்திரண் மலவுட
ம்பாமிடைச்சுற்றப்பற்றும்விட்டே-யொத்
துயிர் விடாதபாசகரணவுட் சுற்றுமோய்த்
துத்- தத்துவ மாயிருத் தறவத்தவர்சரிதை
லையயா-மற்றும்வருவன வற்றுற்காண்க ()

இருவகைப்பற்றி லொருவனே ஞானி
யெனப்படிற்புறப்பற்றதேனு, மொருவுத
லிலருமெவணமட்பெய ருக்குரியர்வேறொ
ன்றுமில்கொடியுந்- தருமிலைமலர்காயெனி
னகப்பற்றிறவர்புறப்பற்றையுந்தணர்வார்-
மருவினுமஃதோரொருவர்வேரன்றீர்மலர்
க்கொடிவாடுறுவகையே. - - - - *

எ-து- உட்பற்றுட்புறப்பற்றாகிய இருவ
கைப் பற்றுக்களும் இல்லாத ஒருபுருஷனை
ஞானியென்று சொல்லப்படுமானால் புறப்ப
ற்றாயினும் நீங்குதல் இல்லாதாரும் எந்த மு
றைமையால் அந்த ஞானியென்னும் பெயரு
க்கு உரியராவார்-ஆனால்புறப்பற்றிருக்க அக
ப்பற்றையொழித்தோர் ஞானிகள் அலவோ
வென்னில் ஒருவேராயினும் இல்லாதகொடி
யும் இலை மலர் காய்களைத் தருமானால் அகப்ப
ற்றில்லாததவத்தோர் புறப்பற்றினையும் வி
ட்டு நீங்கார்-ஆனால்புறப் பற்றிருக்க அகப்

பற்றொழித்தோர் இல்லையோவெனின் புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றொழிதலை ஒரொருகர் அடைந்தாராயினும் வேரினை அன்று அறுக்கப்பட்ட மலர்க்கொடிசிறிது போது வாடாதிருக்கு முறைமைபோல் அகப்பற்றொழித்தார்க்கும் புறப்பற்றுச்சிலநாள் இருக்கும், எ-று — வேரொன்றுமில் கொடி இலை மலர் காய்களைக் கொடாததுபோல் காரணமாகிய அகப்பற்றொழிந்தால் அதனது காரியமாகிய புறப்பற்று இராதென்று குறிப்பாற் கூறி வேரொன்றுமில் கொடியுந்தருமிலைமலர் காயெனினகப்பற்றறவர் புறப்பற்றையுந்தணவாவொன்று அவனைப்பரிகாசம்பண்ணினார் வேறன்றீர் மலர்க்கொடி அறுத்ததருணத்திற் பச்சென்று சிறிது போது வாடாததுபோல் தோன்றிப்பின்புஉலர்ந்து போகின்றதுபோல் அகப்பற்றொழித்த தருணத்திற் புறப்பற்றுச்சிலநாள் இருத்தல்போலத் தோன்றி நீங்குமென்பதறிக, அகப்பற்றொழித்தோர்க்குப் புறப்பற்றின்மேல் பிரவிர்த்தி இல்லாமையால் அவர்க்கு அஃதின்றெனக்கொள்க.

வேரறக்கொடுவா முதலினுட் பற்
றை விடுக்கின்மற் றைய பற்றுநேரோ, சோ

ருதலியல்பா மதனையேமுன்னர்த் தொலைக்
கவேண்டுவதெனிற் கடுமுட், சாருமோர்
கொடியின் கிளையனைத் தையுமுன் றறித்
தொழித்தலததனிடையா, ரோர்தனி வேர்
கொள் ளரிதரிதகப்பற் றொழித்தலும் புற
ப்பற்ற துறவே. - - - *

எ-து, காரணமாகிய வேரற அதன்காரியமாகிய கொடிஉலர்ந்துபோதல்போல் காரணமாகிய அகப்பற்றினை முன்பொழித்தால் அதனது காரியமாகியபுறப்பற்றும் உடனே நீங்குதல் சுபாவமாகலின் அந்தவுட்பற்றினையே முன்புஒழிக்கவேண்டு மென்னையானால் கடியமுட்கள்பொருந்திய ஒருகொடியினது கிளைகளனைத்தையும் முன்னர் வெட்டி நீக்கினாலன்றி அதனடுவேபொருந்தியஒப்பற்றமுதல்வேரினைப் பிடுங்கிக்கொள்ளுதல் அரிது அதுபோல்முன்புபுறப்பற்றைஒழித்து அகப்பற்றைஒழிப்பதன்றிப் புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றினை முன்பு ஒழித்தலும் அரிது. எ-று. - . - (௪௧)

ஆனால் நீர் முட்கொடியைத் திட்டாந்தம் கூறியது என்னை அஃது இல்லாதகொடியினது வேரினைமுன்பு பிடுங்கிக் கொள்ளுதல் போல் புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றைஒழிக்

க்கூடாதோவென்ற சீடனைநோக்கிக் கூறு
கின்றார், - - - - *

முள்ளில்சில் கொடிவேர் களைவி
ன்முற்சனகன் முதலவோரொருவர்மற்றொ
ருதம், முள்ளமாசணுகா வியல்பினைகப்ப
ற்றொழிப்பினு முனமெனையுறமுங், கள்ள
நெஞ்சினர்பற்பலரும்வீடடையுங்கதியதன்
மையித்துறவளந்த, தெள்ளியோர் புறப்ப
ற்றொழித்தலேமுதற்கட் செப்பின ரொவர்க்
குமொட்புறவே, - - - *

எ - து, முள்ளில்லாத சிலகொடியினது
வேரினை முன்னர்க்கொடிதறித்தொழியாது
பிடுங்கிக்கொள்ளுதல்போல் சனகராசமுத
லிய ஒவ்வொருவர் ஒப்பற்ற தமது உள்ளத்தி
ன்கட் காமவெகுளிமயக்கமென்னு முக்குற்
றங்களும் பொருந்தாத இயல்பினால் புறப்
பற்றிருக்க அகப்பற்றினை முன்னர் ஒழித்தா
ராயினும்என்னைப்போலும்முக்குற்றங்களை
யுமுடைய மனத்தினர் பலரும் வீட்டினை
அடையுமார்க்கம் அஃதன்றாகலின் துறவி
னது இலக்கணங்களையெல்லாம் அறிந்து அ
ளவிட்ட தெளிந்தஅறிவினையுடைய திருவ
ள்ளுவநாயனார் புறப்பற்றொழித்தே அகப்
பற்றொழிக்க வேண்டுமென்று புறப்பற்

றொழித்தலை அகப்பற்றொழித்தற்கு முதற்
கட்கூறினார். யாவருக்கும் சம்மதமாக எ-று
உள்ளமாசணுகாவென்றதனால் நின்மலசித்
தரென்றும் கள்ளநெஞ்சினரென்றதன்மை
யால் மலினசித்தரென்றும் அறிந்துகொள்
க நின்மலசித்தர்கள் ஏகதேசிகளாய் எவ்வ
கைப்பட்ட பற்றுக்களிருந்தாலும் அவற்றி
ன்கண் அவாவின்றித் தெய்வகதியாய் வீட
டைதலினாலும் மலினசித்தர்கள் அனேகரா
கலாலும் விட்டபற்றுக்களின்மேலும் ஓ
ரோர்காலை அவாவுதலினாலும் அவர்வீடடை
யுமார்க்கம் யாவர்க்கும் மார்க்கமன்றென்று
ர். அறம்பொருளின்பம் வீடென்னும் நா
ன்கினையும் தெளிந்தவராகலின் தெள்ளி
யோரென்றார், புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்
றொழிந்தோர்க்கும் சம்மதமாகலின் எவர்க்
கு மொப்புறவென்றார் மற்றென்ப தசை
நிலை (உள்ளமாசணுகாவியல்பினனென்றத
ற்கும், கள்ளநெஞ்சினனென்றதற்கும் உதார
ணம்) வாசிட்டம் - வெம்புதல்போய்த்தண்
ணென்றவுன் மனத்துக்கிவ்வுலக வியாபாரங்
கள், செம்புகர்வேழத்தினுக்கான் குளப்படி
போற்றோன்றுமாற் நீணெதஞ்சுக், கம்புவி
யிற்றொழில் சிறிதேயாயினு நீந்தரிதாகுமா

வின்பாதப், பைம்புனலுங்கிழக்கொதுருக்
கெல்லைகணாகாணாதபரவையன்றோ. எனவ
ரும் மற்றுய்வருவனவற்றாற்காண்க (சஉ)

விடத்தகுமகப்பற்றினை முனம்புறப்
பற்றொழிப்ப தெற்றினுக்கெனவிளம்பல்,
படிற்றொழிக்கினர் சம்மதரும்வானவரும்
பயிலில்வாழ்க்கையும் விடுக்குதலென், மற
டுத்துமைக்கறிவாசாரமோதியசொற் கிழுக்
கு மாகுதலின் மாசியல்பாத், துடைத்
தசிந்தையர்க்கு நிந்தையிலொழுக்கச் சொ
ல்முன்புறல்புறத்துறவே. *

எ-து, முன்ன ரகப்பற்றினை ஒழிக்கத்த
கும்புறப்பற்றினை ஒழிப்பதுயாதுக்கென்
று சொல்லுதல் கூடாவொழுக்கத் தார்க்குச்
சம்மதரும்வான வராயினும் தாமுன் பழ
கிய இல்வாழ்க்கையையும் விடுத்தல்செய்ய
வேண்டுமென்று எடுத்து மகாதேவர் மகா
தேவிக்கு ஞானசாரங் கூறிய சொல்லுக்கு
க் குற்றமுண்டாகலின் முக்குற்றங்களையுஞ்
சுபாவமாக நீத்த நின்மல சித்தர்க்கு முன்
னர்ப் புறத்துறவுண்டதலை இகழ்ச்சியில்லாத
நெறியாகச் சொல்வர் பெரியோர்- எ-று,
ஒழுக்க முடையார்க்குச் சம்மதராமாகலாலு
ம்ஞான வாக்கியத்திற்கு மாறுபாடின்மை

யாலும்-, நின்மலசித்தற்கு மொழுக்காகலா
லும்-முன்னர்ப் புறப்பற்றொழிதலே நன்
னெறியென்பதுகாண்க- (புறப்பற்றொழி
ப்ப தெற்றினுக்கென்றதற்குதாரணம்.) தே
விகாலோத்தரம் - சமயாசார சங்கற்பவிகற்
பமும், மமையாதாங் குலவாசாரமானது-
மிமையாதாரும் விடாத வில்வாழ்க்கையு -
மமையார்தோளாய் விடுதலாசாரமே. மற்
றும்வருவனவற்றுற்காண்க - (௪௫)

ஒன்றியபாச விருடேர்ந்திடுதற் கு
பாய மைம்புலனொடுக்கிடுத - லொன்றலதி
லையென்றது செய்வோ னவைவேண்டலை
த்துமுன் விடாதவைத் துறத-லென்றுமெ
வ்விடத்து மெனமுதலுயிர்க ளெவற்றையு
ங்கொலைசெயேன் வெருட்டேனென்றிசொல்
விரதி யொருவனுடொருங்கையிடையினு
ர்படைகொளுமியல்பே. - - *

எ - து, உயிரோடு பொருந்திய அஞ்ஞா
னவிருளைப்போக்குதற்கு உபாயம் பஞ்சே
ந்திரியங்களை நிக்கிரகம்பண்ணுத லொன்று
மே அன்றி வேறேஉபாயமில்லையென்று அவ்
வைந்தினையு நிக்கிரகம்பண்ணுமவன் அந்த
ப் பஞ்சேந் திரியங்க ளால்விரும்பப்பட்ட
பொருள்களைத்தினையும் முன்விட்டுநீங்கா

து வைத்துக் கொண்டிருத்தல் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் என்னை முதலாகியவுயிர்கள் எவற்றினையுங்கொல்லுதல் செய்யேன் பயப்படச் செய்யேனென்று சொல்லாநின்ற கொல்லாவிரதி யொருவன் எக்காலமுங்கையின்கண் இடைவிடாது ஒப்பற்ற வாளாயுதம் பிடித்துக்கொள்ளுமுறைமையாம்.எ-று,— உயிர்களைக் கொலைசெய்யேன் வெருட்டேனென்று சொல்லாநின்ற கொல்லா விரதி அவைசெந்தற்கு ஏதுவாகிய வாளினைவிடாது கையிற்கொள்ளுதலின் அவன் அவைசெய்வானென்றும் அவன் கொல்லா விரதியல்லனென்றும் அறிகுதல்போல் பஞ்சேந்திரியங்களை நிக்கிரகம்பண்ணத் தொடங்கினேன் அவற்றால் அநுபவித்தற்கு ஏதுவாகியவிடயங்களைக்கைவிடாது வைத்துக்கொண்டிருத்தலின்இவன் அவைகளை விரும்புவானென்றும் இந்திரிய நிக்கிரக யல்லனென்றும் அறிந்துகொள்க- (௪௪)

விடயங்களை அநுபவியாது வைத்துக் கொண்டு ஞானசாதகம்பண்ணக் கூடாதோ வென்றசீடனை நோக்கிக்கூறுகின்றார் -- ※

[illegible] த்தசைக்கண் விடயமேதனையாகு [illegible]யின் புசித்தற்கு காதல்வைத்து

டினப் பிரமவானந்தத் ததிகமோ விடயவா
னந்தங், கோதில்வீட்டின்பம் பெறுகலா வி
டினுங் கூடுதற் கெனிற்கரி பிழைக்கிற் றீதி
லோர்சிங்க மதனையேயன்றித் தேடுமோ
தேனாயூன்றினவே:- - - - - - - - - *

எ-று, ஞானசாதகதசையின்கண் விடய
ங்களே அதற்குத் தடையாகுமாகலின் அவ
ற்றினை வைத்துக்கொண்டு சாதகம்பண்ணக்
கூடாது ஆனால் அவ்விடயங்களைச் சாதகத
சைக்கண் அனுபவியாது சாத்தியமானபின்
பெனும் அனுபவித்தற்கு வைத்துக் கொள்
வையானால் அச்சாத்திய தசைக்கண்ணே உ
தயமான அந்தப் பிரமானந்தத்தினும் இந்
தவிடயானந்தமே போதும், அந்தப் பிர
மானந்தத்தைஅடைய ஞானசாதகம் பண்
ணவேண்டுவதேயில்லை ஆனால் சாதகம்பண
ணிக்கொண்டு வருமிடத்துச் சாத்தியங்கை
கூடிக் குற்றமற்ற வீட்டின்பம்வந்து லபி
யாதகாலத்தாயினும் பொருந்தி அனுபவித்
தற்கு அவைகளை வைத்துக் கொள்வேமெ
ன்பையானால்யானையினை இரையாகத் தேடி
ச்சென்ற குற்றமில்லாத ஒப்பற்றசிங்கம் அ
ந்தயானை தப்பிப்போயிற்றென்றால் அதனை
யே தேடுதலின்றி அற்பமாயுள்ள தேனாயி

ணதுமாமிசத்தைத்தின்னத்தேடுமோ,எ- று
மேலானயானையை இரையாகத் தேடிச் செ
ன்றசிங்கம் அந்தயானை கிடையாதுபோயிற்
றாயினும் அதனையே தேடுதலன்றிக்கிழான
தேனா யூனைத்தின்னத்தேடாததுபோல்மே
லான பேரின்பத்தை அநுபவிக்கத் தொட
ங்கினேன் அவ்வின்பம் தனக்கு லபியாது
போயிற்றாயினும் அதனையே விரும்புதலன்
றிக்கீழான விடயசுகத்தைவிரும்பானென்
பதும் கண்டுகொள்க. (பிரமவானந்தத்தி
கம்ம விடய வானந்தமென்றதற்கு உதார
ணம்-)தத்துவரத்நாகரம்- வாக்கொடுமன
முமிறந்ததி மதுரவாரியாகி யாழ்வறநிறை
ந்து, போக்கொடு வரவதின்றியவமுதைப்
பூரணமாகவுண்டவர்தாம்,வீக்கிய கானலீ
ரினும் விடயமேவுறநுயல்வரோ முய
லி, னேக்குறுமந்தஞானியு நாயுமொத்திடு
ம் வாசியொன்றிலதே - *
எ-ம், குறுந்திரட்டு தாமங் காட்டுஞ்சுடுதழ
லுண்டென்பது தப்பார்க், காமங்காட்டு
மயினியுவர்ப்பப்படியேநல் லேமங்காட்டு
ஞானிகளென்றலிவர் நெஞ்சிற் காமங்காட்
டும்பெற்றிலர் கற்றார்களையன்றே-எ-ம்-(சிந்

சமதனையே யன்றித் தேடுமோ தேனை யூன்
றினவென்றதற்குதாரணம்-) குறுந்திரட்டு
பாய்ந்த மாவேழமொற்றிப் பறக்குமத்த று
கண்யாளி- தேயந்தழிவுறினுந் தேனையினை
யெனச்செல்லாதாற்போலாய்ந்து நன்முத்
தியின்பமருந்திட வுற்றநீரார்- சாந்துயர்வ்
ரினு மொன்றித் தளர்ந்தெழாதாகிவிட்டார்
ஏ-ம், மற்றும்வருவனவற்றுற் காண்க -(௪௫)

படையெடுத் தமர்க்கட் சாருமோ
ர்வீரன் பகஞரைச் சயங்கொளா விடினும்-
விடையெனப் பொருதாங்கிறத்தலேயன்றி
வெற்றிட வுன்னிடானதுபோற் கடையெ
னவிடய மிகழ்ந்து பேரின்பங் கருதினேன்
பெறுகல விடினு மிடையறு தவைநாடுவத
லா மறைந்து மெண்ணுமோமண்ணின் வா
ழ்க்கையையே - - - - *

எ-து, ஆயுதமெடுத்துக்கொண்டுயுத்த
களத்திலே செல்லா நின்ற ஒப்பற்றவீறனு
ணவன் சத்துருக்களைச் செயங் கொள்ளாத
விடத்தும் இடபம்போல அச்சத்துருக்
களோடுயுத்தம்பண்ணி அந்தரணக்களத்தி
லே இறந்து போதலேயன்றிப் பயந்து
முதுகு கொடுக்க நினையான். அதுபோல்
இழிவென்று அறிந்த அற்பமாயுள்ள விட

யானந் தத்தை இகழ்ந்துகைவிட்டுப் பேரா
னந்தத்தை அடையக்கருதி ஞான சாதகந்
தொடங்கினேன் சாததியம்கைகூடி அவ்வி
ன்பத்தைப்பெறு திருந்தா னாயினும்க்ஷண
மாயினும் இடைவிடாது அந்த இன்பத்தை
எப்பொழுது அடைவே னென்றுகருதுவ
தேயன்றி மறந்தாயினும் தான் முன்பு இ
கழ்ந்துகைவிட்ட இல்வாழ்க்கையை மீண்டு
ம்நினைப்பானோ எ-று—சுத்த வீரன்சத்து
ருக்களைச் சயங்கொள்ளாத விடத்தும்அ
வர்களோடு யுத்தம் பண்ணிஇறந்துபோத
லேயன்றிமுதுகு கொடுத்தற்குநினையான்
அதுபோல்சுத்தவிரத்தன்ஞானசாதகம்பண்
ணுமிடத்தும்அஞ்ஞானநாசம்பண்ணிப்பே
ரின்பத்தை அடையாதிருந்தானாயினும் அ
ந்தச் சுத்தவாதனையோடு நின்று இறந்து
போதலேயன்றிவிடயங்களை இச்சித்து இல்
வாழ்க்கையில் திரும்பானென்பதும் யுத்தக
ளத்திலே வெந்நிடாதிறந் தோனுக்குமறு
மைகண்வீரசொர்க்கவின் பம்வருவதுபோ
ல்சுத்தவாதனையோடு இறந்தோனுக்கும்ம
றுமைச் சனனத்திலேவீட்டின்பம் வருமென்
பதும்-காண்க .................. (௬௯)

இந்திரசாலத்தொருநகர்காண்போ

ொனத்தனுமுதற்பிரபஞ்ச-நந்தினுங்கெடி,
னுப்பூரியாவாடா நன்மனச் சனகனாதியரு,
மந்திரிமுதலோர்மீதுபூ பாரம் வைத்தொ
ேகாந்தத்துள் வதியாத்-தந்தொழிலொரு,
க்கிச்சாமாதியுற்றன்றேதவிர்ந்தனர் கரண
வாதனையே ... ... ... ... .. *

எ-று- இந்திரசால வித்தையிலே தேர்தி
ருவிழா-முதலியமங்கலமும் அக்கினிபட்டு
வேவுதல் முதலிய அமங்கலமுமாய் விளங்
கா நின்ற ஒருபட்டணத்தினைப்பொய்யென்
று அறிந்துவிநோதமாசக் காண்போர்போ
ல் தேகாதிபிரபஞ்சமெல்லாம் மாயாகாரிய
மாகியபொய்யென்று அறிந்து அவைகள்
ஆக்சமாய்விளங்குமிடத்தும் அவற்றிற்கு
நாசம்வந்தவிடத்தும் பூரிப்பு வாட்டமில்
லாத நின்மல சித்தத்தினையுடைய சனகா
சா முதலோர்களும்மந்திரிமுதலாகிய பே
ர்களிடத்து இராச்சியபாரத்தையெல்லாம்
ஒப்பித்து ஏகாந்தத்தானத்தில் இருந்து
கொண்டுதமது இராசரீகத்தொழில்களையெ
ல்லாம் ஒழித்து ஞானசமாதி அடைந்தல்
லவோ அந்தகரணவாதனையை ஒழித்தார்க
ள்-எ-று—சனகனாதியருமென்றசிறப்பும்
மையால்பிரபஞ்சத்தை மெய்யாகக்கருதி

அதன்கண்வரும் சுகதுக்கங்களினால் பூரிப்பு வாட்டங்களையுடைய மலின சித்தர்க்கு அப்பிரபஞ்சத்தோடும் கூடியிருந்து காரணவாதனையை ஒழித்தல் கூடாதென்பதாயிற்று (இந்திரசாலத்தொருநகர் காண் போலென வென்றதற்கு உதாரணம்) ஞானவாசிட்டம்

வெங்காதபெரும்பாம்பு தெளிவுற்றாற் குடும்பபரம் வெறும் பொய்யென்றே, யிங்காசையறநீக்கி யெல்லையிலாப் பரமபதத்திருந்து வாழ்வாய் சிங்காரகந்தர்ப்ப நகரிருந்தேன் சிதைவுற்றேன் நீதோ நன்றோ-டங்காணமனைமக்கள்வாழ்ந்தாலென் கெட்டாலென் பாசமனையமற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க

சொற்றிடில் மயக்க மற்றுதித்து
உளச் சாருமொண்டாதையைத் துறவா-வுற்றிருஞ் சாவாதியுற்றகப்பற்றறுமொருவிவீடடைந்தனர் சனகர் முற்றவருமுனிவர் நால்வருமொருநான் முகப்பிதாவிடத்தவன் வளத்தோர்- பற்றுமற் றகப்பற்றையு முயர் சமாதி பணியொழித் தெனிய வீடடைந்தார்- . ... ... ..... ... .....

எ-று. சொல்லுமிடத்துப் பிண்டஞானத்தைமறைக்குமயக்க விருளின்றி உபயமாகிய அந்தக்கரணும் ஒள்ளியபிதாவினைத்தி

றந்து பெருமைபொருந்திய ஞானசமாதி யை அடைந்துமற்றை அகப்பற்றினையும்நீ ங்கி வீட்டினைஅடைந்தார்-சனகர் முதலிய தவமுனிவர் நால்வரும் ஒப்பற்றநான்குமு கங்களை யுடையதமது பிதாவிடத்தும் அ வனது செல்வத்தினிடத்தும் ஒருபற்றுமி னு மின்றித்துறந்து உயர்ந்த ஞானசமாதி கூடி அகப்பற்றினையும்ஒழித்துத் தாம்கரு தியவீட்டினையும்அடைந்தார்கள் எ-று — சன கரும் சனகர் முதலிய நால்வரும்வேதாகம கலைகளையும் ஞானத்தினையும் அறிவிக்கும் வல்லமையுடைய உத்தமபிதாக்களையும் அ வரது செல்வத்தினையும்விட்டுத் துறந்து ஏ காந்த ஸ்தானத்திலிருந்து அகப்பற்றை யொழித்தார் என்றதனால் அகப்பற்றொழி ப்பார்க்குச் சங்கமாகாதென்பது அறிந்து கொள்க .. ... ... ... ... (சஎ)

தந்துவதமுணர வேண்டினேன்
மனைமுற் சகலமும் விடுத்துமெய்ஞ்ஞான, முத்திராதிகழச் சமாதியுற்றல்லான் முடியு மோவெனயுமைமுதலா- வைத்ததற்குழாத் தை யொருவிநீள்கல்லான் மரத்தினீழ லிற் சமாதியையுற்- றத்தனே யுணர்த்தினு னெ னிற்பிறும்வேறொறு தனம்மிகுமடனன்றே

எ-று; பரதத்துவத்தை அறிய விரும்பி
னேன்மனைவி முதலிய சகலபற்றுக்களையு
ம் விட்டுத்துறந்துமெய்ஞ்ஞான முத்திரை
விளங்கஞானசமாதியை அடைந்தாலன்றி
அதனை அறியக்கூடுமோ வென்றுமகாதேவி
முதலாயுள்ளதன துகூட்டங்களை யெல்லாம்
நீங்கிஉயர்ந்தகல்லால மரத்தினிழற்கண் எ
ழுந்தருளி ஞானசமாதியை அடைந்து ம
காதேவனே அறிவித்தானென்றால்பின்னரு
ம் வேறே சனகராசாமுதலிய பேர்களைத்
திட்டாந்தமாக எடுத்துக்கூறுதல் நமதுமி
குந்த அறிவீனமையல்லவோ எ-று— மெய்
ஞ்ஞானமுத்திரை-ஞானமௌனம்-மகாதே
வரினும் அறிவிப்பாரின்மையின்- பிறரும்
வேறறை தனப் மிகுமட னென்றார்(மனைமு
தற் சகலமும்விடுத்தென்றதற்கு உதாரண
ம்-) திருமந்திரம்-விளைந்தன்று நால்வர்க்
கு மெய்ப்பதிசூழ்ந்து-புரந்தகலலா னிழற்
புண்ணியன்சொன்ன. பரந்தன்னை யோரா
ப்பழமொழியாள-ருரந்தன்மையாகவொ
ருக்குகின்றோர் வீ-ம்-திருக்கடைக்காப்பு-த
ந்தை தாய் புத்திரர் தன்னுடன் றோன்றினு
ர்தாரமென்னும் பந்த நீங்காதவர்க்குய்ந்து
போக்கில்லெனப்பற்றினையே- வேந்த நீறு

டியசாரதியார் சோதியார் வேதகீதே-மொ
ழ்லையாளூர் தொழுதுய்யலா மையல்கொ
ண்டிஞ்சரருஞ்சே-எ-ம், தேவாரம் பழகி
னல்வரும் பண்ணிளசுற்றமும்-விழவிடாவி
டனவேண்டிய தெய்தொணை· திகழ்கொள்
சேறையிற் செந்நெறி மேவிய வழகனரு
ளரஞ்சுவ தென்னுக்கே-எ-ம்· மற்றும்வரு
வன வற்றுற்காண்க ... ... .. (சஅ)

எடுந்துள குடும்பச் சுமையொடீ
ண்டொருவனெங்ஙன ஞானவாசனை- யடுத்
தவனேவலிருடுத்தருள் சுரக்குமளவுநின்று
ளமகிழ்ந்தன்னோன், கொடுத்தநாள் வாங்கி
க் கொளுநம்பர மார்த்தங் கூடினுங்காலமா
திசளாற்· றடுத்துறைதொழிலைவிடுத்தலாற்
சமாதி சார்ந்தமை துணரவும்படுமே ... *

எ-று, இவ்விடத்தொருவன் தான் சுமந்
துள்ள குடும்பபாரத்துடனே எப்படி ஞா
னாசாரியனை அடைந்து அவனுக்குப் பூரண
கிருபைவருமளவும் அவனதுஏவற்பணி வி
டைதொடங்கிச்செய்துநின்று அந்தஞானா
சாரியன் திருவுளமகிழ்ந்து ஞானோபதேச
த்தை அனுக்கிரகம்பண்ணின காலத்துத்தா
ன் பெறுவான் காலதேசவர்த்தமானங் களி
னால் அந்த ஞானாசாரியனை அடைந்து அனு

க்கிரகம்பெறக்கூடுமோயினும்வாக்காற்சொ
ல்லும் வசனங்களையும் காயத்தாற்செய்யுந்
தொழில்களையும் பண்ணுதுவிடுத்தாலன்றி
ஞானசமாதி கூடி அந்தஞானத்தை அறிய
வுங்கூடுமோ- எ-று- —ஞானாசாரியனை த்
தேடிச் செல்வோன் குடும்பத்தோடுஞ்செ
ல்லக் கூடாமையின் குடும்பச் சுமையோடு
எங்ஙனஞானவாசனை யடுத்தென்றார் சீட
ன்பக்குவாபக்குவங்களை அறிய வேண்டிஒ
ருவருடமுதல் பன்னிருவருடமளவும் பரீ
க்ஷைபார்க்குதலின் அருள் சுரக்கு மளவு,
மென்றும் குடும்பிக்கு அவ்வளவு நிற்கக்
கூடாமையின்எவனெடுத்து நின்றென்றும்
கூறினர்-காலதேசவர்த்தமான மென்றது
அற்பகாலம்- இராசகலகங்களினது சரித்
திரம் அவற்றால் அவரிருக்குமிடத்தில் இவ
ன் சென்றானாயினும் இவனிருக்குமிடத்தி
ல் அவர் வந்தாராயினும் தெய்வகதியாகக்
கூடுதலிற்கூடினுமென்றார் குடும்பிக்குவா
க்குகாயங் களடங்காமை யின்மனோலயம்
பண்ணக்கூடாதுமனோலயம் இன்மையால்
அஞ்ஞானம் நிவர்த்தியாகாது அஞ்ஞான
நிவர்த்தி இன்மையால் ஞானோதயமாகாது

ஆகலின் தடுத்துணா தொழிலைவிடுத்தலாற்
சமாதிசார்ந் தஃதுணரவும் படுமேயென்
றார் இதனால் குடும்பிக்கு ஞானாசாரியனை அ
டைந்து அனுக்கிரகம்பெற்ற காலத்தும்ச
மாதிகூடிப்பரஞான முணரக்கூடா தென்
பதுங்கண்டுகொள்க - - (௪௯)

தனித்திருந் தொருதம்மனத்தையு
ம்பொறிவாய்த் தடுத்தகப் படுத்திஃ தெத்
தை,நினைத்தெழா நின்றதென்று நோக்கு
நரோ நீக்குவர் வாக்கொடுதொழிலைப், பினை
த்தடையாம்போக்குவரில்வாழ்க்கையையும்
பேச்சைநாடொறும் பழகுநரீ. தனைத்தி
னொன்றேனும்விடார் பிறர்காண்பதன்மெ
யானகப்பற்றேவிடுப்பார் - ✻

எ-து. ஏகாந்த ஸ்தானத்தைப் பொருந்
தியிருந்து ஒப்பற்ற தமதுமனத்தினைப்ப
ஞ்சப் பொறிவழியே சகமுகமாய்ச்செல்
லாது உள்வாங்கி அகமுகப்படுத்தி இந்தம
னம்என்னத்தை நினைத்துக்கொண்டு எழுகி
ன்றதென்று அறிவினால் பார்க்குமவரோவா
க்குக்காயங்களினது தொழில்களை நினைத்து
க்கொண்டு எழுகின்றதென்றுஅறிந்து அ
வ்வாக்காத் சொல்லுந் தொழில்களையும், கா
யத்தாத் செய்யுந் தொழில் களையும்வி

ட்டுநீக்குவார், அவ்வாக்குக் காயங்கள்நி
வர்த்தியாகலின் இல்வாழ்க்கையைப் பாது
காத்தற்குத் தடைவருமாகலிற் பின்னர்அந்
த இல்வாழ்க்கையையும் விட்டுநீக்குவார், வா
சகஞானமாகிய வார்த்தைகளோடு எக்கால
மும் பழக்கமுடையார்விடவேண்டுமென்
று கூறிய ஈதனைத்தினுள்ளு மொன்றாயினும்
விடார். பிறர்காணப்படுவனவன்றமையால்
அகப்பற்றொன்றையுமேயொழிப்பார் எ-று
வாக்குக் காயங்கள் நிவர்த்தியான விடத்து
ப் புறப்பற்றைப் பாதுகாத்தற்குத் தடைவ
ருதலாலும், அவைபிரவர்த்தியான விடத்து
அகப்பற்றை ஒழித்தற்குத்தடை வருதலாலு
ம் தடையாமென்றார் புறப்பற்றோ டிருந்
து அகப்பற்றை ஒழிக்கத்தொடங்குதல் அ
வ்விருவகைக்கும் பழுதென்பதும், அகப்ப
ற்றை ஒழிக்கத்தொடங்கினோன் புறப்பற்
றை முன்னர்விடவேண்டுமென்பதும், பிற
ர் காண்பதன்மையான் அகப்பற்றே விடப்
பா டொன்றமையால் தமக்கென அவர்
க்கு அகப்பற்றுப் போயதின் றென்பது
காண்க - - - - (௫௧)

தந்தைதாய் முதலாம் பந்த நீங்கிலர்க
டாமுயு நெறியதின் றனுஞ்சம், பந்தனு

ருணாயும் வேண்டியதெய்த்ப் படாதுசுற்ற
மும்விடா விடினெ. னெந்தைவாக்கணாயரு
ணாயுமாதிய வாக்கியம் பிராமணமா மென
க் கொள், புந்தியார் புறப்பற் றுறவகப் பற்
றைப்போக்கவாய்ப்போக்குதலிலரோ.... .*

எ-து. தந்தைதாய் முதலிய பந்தங்களை
நீங்காதார்க்கு உய்ந்துபோம்நெறி இன்றெ
ன்று கூறியசம்பந்த நாயனார்வாக்கியத்தை
யும், தாம்வேண்டியது எய்தொணாது மாத
ர்முதலிய சுற்றமும் விடாவிடினென்றுகூ
றிய எந்தையாகிய திருநாவுக் கரையர் வாக்
கியத்தையும் இவைமுதலிய ஆப்தவாக்கிய
ங்களையும் பிரமாணமாகக் கொள்ளுகின்ற ந
ன்மதி யுடையோர் புறப்பற்றிருக்க: அகப்ப
ற்றை ஒழிப்போ மென்றுவாய்ப் போக்கா
ற்-எ-று.— அவற்றிற்கு எதிர்மறையான ஆ
ப்தவாக்கியங்களைப் பிரமாணமாகக் கொள்
ளாதார் அங்ஙனம் கூறுவரென்பது காண்க
வாய்ப்போக்கு தல்-செய்யாதிருந்தும் செ
ய்தேனென்று சொல்லும் விருதாச்சொல்
லென்றறிக - . . - {௫௨)

இருவகைச்சார்புள்ளும் உயிர்ச்சார்பை
விடுத்துப் பொருட்சார்போடிருந்து அகப்
பற்றை ஒழிக்கக் கூடாதோ வென்றசீடனை

நோக்கிக் கூறுகின்றார் - - *

விசிக்குநர்புறப்பற்றதி னுயிர்ச்சா
ர்பைவிடுத்துமற் றையபொருட்சார்பைப்,
பிடிக்குதலொழுங்கன் றெனி னுறையிடமு
ம் பேணுரு தொழித்தறீதெனவே, படிக்க
ணீ புணாக்கக் கேட்டன முனைப்போற்
பற்றினைக் காணாமையி னன்றோ,விடுக்கவெ
ன்றனைத்தும் விடுத்தன ருலகமேத்துபத்தி
ரகிரிமுதலோர் - - - *

எ-து- அகப்பற்றை ஒழிப்போர்க்குஇரு
வகைச் சார்பாகிய புறப்பற்றினுள் உயிர்ச்
சார்பை விடுத்துமற்றைப் பொருட்சார்பை
ப் பிடிக்குதலும் மார்க்க மன்றென்றால்நீர்
சொன்னவையெல்லாம் விடுப்பினும்இருத்
தற்குஒரிடமாயினும் பிடியாது விடுக்குத
ல்குற்றமெனவே பூமியின்கண் நீஒருவனை
சொல்லக்கேட்டு அறிந்தனம்உன்னைப்போ
லக்கூர்ந்து விசாரியாமையாலன்றோ பற்
றுக்களியாவும் துக்கமென்று அறிந்து எல்
லாப் பற்றுக்களையும் உயர்ந்தோர் தோத்தி
ரம்பண்ணுகின்ற பத்திரகிரிராசா முதலாயி
னோர் விடுத்தார்கள்- எ-று- உனைப்போற்ப
ற்றி நோக்காமையினன்றோவென்றமையா
ல்-குறிப்பால் நீ அறியாமையினாலே கூறுகி

ன்றுவென்பது காண்க, பத்திரகிரி முதலா
யினேரெனவே பட்டினத்துப் பிள்ளைமு
தலாயினேராயும் வருவித்துக்காண்க (௬௫)

பொருட் சார்பால்வரும் குற்றம்மேல்
வருஞ்செய்யுளுட் கூறுகின்றார்........ *

துறந்தவன்பொருட்சார்புறவறி வில
ர்க்குத் தூயஞா னசாத்திறங்க- ளறைந்தி
தம்பேசிப் பொருள்கவர்ந்ததனு லச்சமு
மிச்சையாதிகளுஞ்-செறிந்துற வகத்துண்
டினியவூ ணிருக்குஞ் செய்தியானெய்சொ
ரிதழல்போ- லிறந்திடாமனவா தனைப்பி
னைத் தனதோ ரெணத்தையெவ் வண்ணத்தினு
ன்முடிப்பான் - *

எ- து, பொருட்சார்புஇருக்கஉயிர்ச்சா
ர்பைத் துறந்தவன் அறிவில்லாத பேர்களு
க்கு ஞானசாத்திரமுதலாயவற்றைச் சொல
லி அவர்க்குஇதமானவார்த்தைகளைப் பேசி
ப் பொருளை வாங்கிப்புதைத்து அதனுல்ப
யமாசை முதலியனவும் மனத்தின்கட்பொ
ருந்த இனிதாகிய ஊணகளைப் புசித்திருக்கு
முறைமையால் நெய்யினைச் சொரிந்தஅக்
கினிபோல் மனத்தினது வாதனைகள் இறந்
துபோகாதாகலிற் பின்னர்த்தான் அகப்ப
ற்றினை ஒழிக்கவேண்டு மென்று எண்ணிய

எண்ணத்தினை எந்தமுறையால் முடித்துக் கொள்வான். எ - று.— அறிவில்லார்க்கு ஞான சாத்திரமுதலியகூறுதலினாலும் பொருள்கவர்தலினாலும் அதனாற்பயமாகக் குபேராதமுதலியவருதலாலும் சௌக்கியபோசனங்களைப்புசித்தாலும் மனத்தின்கண் வாதனை நெய்சொரிதழல்போல் மேன்மேல் வளருதலிற் பொருட்சார்பு இருக்கத்துறந்தோனுக்கும் அகப்பற்றொழித்தல் கூடாதென்பது இதனாற்காண்க - (௫௪)

பொருட்சார்பினுள் எல்லாவற்றையும்விட்டு ஓரிடம் பற்றியிருந்து தவம்பண்ணலாகாதோவென்றசீடனை நோக்கி அவ்விடத்தால்வருங்குற்றங் கூறுகின்றார் . *

பொருளறத் துறந்து பயிக்கமேற்றருந்திப் பொருத்தினும்மோரிடம் பிடித்தி ள், வெருளறப் பணியாதியினுடற் பழகவேண்டுமின் முகுதருணு, மிருளறத் தீபவேற்றன்றுன் றொழிலொன்றும் வேண்டிடுதலானிடரு, மருளறச்சிதலேமுதலுயிர்க்குறுகண்ணுற்றலுமதன் பொருட்டாமால் — *

எ - து - பொருட்சார்பினையும்விட்டுத்துறந்துபிச்சையேற்றுண்டு ஓரிடத்தைப் பற்றிக் கொண்டிருந்தானாயினும் மேற்பய நீங்கவு

ம் பனிமுதலியவற்றால் தேகம்பழகவும் வே
ண்டும்பழக்கம் இன்மையாகுதலும் இரு
ள்நீங்கத் தீபமேற்றலை முதலியதொழிற்க
ள் எக்காலத்தும்வேண்டுதலால் தண்டமுஞ்
சீவகாருண்ணியம் இன்றிச்செல்லு முதலிய
உயிர்களுக்குத் துன்பஞ்செய்குதலும் அவ்
விடம்பிடித்தற் பொருட்டாகவரும் எ று
ஓரோர்காலத்து அவ்விடத்தினை நீங்கி இரு
ள்காடுமுதலிய இடத்துச் செல்லுங்கால் ம
னேபயந் தோன்றலிற் பூரணபாவனை மற
க்கும் பனிமழைவெய்யில் காற்று முதலிய
வற்றாற்காயத்திற்கு வருத்தந்தோன்றலிற் ச
ம்பாவனை மறக்கும் விளக்கிடல் அலகிடல்
மெழுகல்முதலிய தொழில்கள் எக்காலமும்
வேண்டுதலின் இராகத்துவேஷிப்பிறக்கும்
அதனால்மனோலயம் பண்ணக்கூடாது செ
ல்லுகொதுகுமூடு எறும்புதேள்முதலிய உ
யிர்களுக்குச் சீவகாருண்ணியத்தை விடுத்
துத்துன்பஞ் செய்தலின் மனத்தின்கண் அ
ழுக்கேறும் இவையெல்லாந் துறவறத்திற்கு
ப்பங்கமாகலின் தனக்கெனவோரிடம்பிடி
த்தலும் ஆகாதென்றார் அவ்விடம் ஆகாதெ
னவேபொதுச்சாவடி புறந்திண்ணை பாழ்ங்
கோயில்மலைமுழை மாநிழல் முதலிய இட

த்தில்இருக்கவேண்டுமென்பதாயிற்று (௫௫)
பிறிதுநோய் தன்னோய்போன்றுபோ
ற்றானேற் பெரிது நூலறிதினோர்ந் துணர்ந்
த, வறிவினானுண்டோவாவதென்றமையானை
றைதரு சராசரமெவைக்குஞ்- சிறிதுமோர்
துயரமரவியுற் றேனுஞ் செய்யுமே மெய்
புணர் வடைவான், மறுவறு துறவைப் பொ
ன்செய்வா ணிகர்போல் வருந்தினா டொறு
ம்வளர்ப் பவனே... ... ... ... *

எ-து, பிறிதோருயிர்க்கு வந்ததுன்பத்தி
னைத்தனக்குவந்த துன்பத்தைப் போன்று
போற்றிக்கொள்ளா னாகில் பெரிதாகிய சா
த்திரங்களை யறிதினால் கற்றறிந்த அறிவினா
ல் ஒருபயனாவ துண்டோ வென்று திருவள்
ளுவநாயனார் கூறினமையால் சொல்லப் ப
ட்டசராசரமாயுள்ள எல்லாவுயிர் கட்குஞ்சி
றிதாயினும் ஒருதுன்பத்தினை மறந்தாயினு
ம்செய்வனோ மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெறும்
பொருட்டுக் குற்றமற்ற துறவறத் தினைப்
பொன்தேடுதல்செய்யாநின்றவாணிகர்போ
ல்திரி கரணங்களினாலும் வருந்தித்தினந்
தோறும் வளர்ப்பவன். எ-று—கல்வியறிவி
ற்குப்பயன் சிவகாருண்ணியமாகலின் அறி

விஞானுண்டோ வாவதென்றார்- பொன்செ
ய்வாணிகர், கொள்ளுதல் விற்றல்உரைத்தல்
முதலிய வற்றாற் பொருளை வளர்த்தல்
போல் நிற்றல் இருத்தல் கிடத்தல் நடத்
தல் ஓடல் முதலிய விடத்தும் உயிர்க்
கொலை புரியாது துறவறத்தினை வளர்க்க
வேண்டுமென்பதுகாண்க(பெரிதுநூலறிஞ
ரோர்ந்துணர்ந்த வறிவினானுண்டோ வாவ
தென்றதற்கு உதாரணம்-) ஞானசாரம்-ம
ருளூறு மையவு நூறி மபக்கர்த்தெளிந்து
ளோர்க்கு,மருளறத் துறக்கலாகா வயலொ
ருபொருளுமில்லாத், தெருளினை யறிதலா
னுஞ்சிவமெவருளமுமன்னு- மருளினையறி
தலானு மவர்செய லருளறந்தான்- எ-ம், அ
ருட்பிரகாசம்-உயிர்நித்தமென்றறிந்தாலு ந
ல்லோர்பல்லுயிர்களுற்ற துயருக்கிரங்கல்பு
துமைகொல்லேலாவருட்டோன்ற முன்னாட்
செயிருற்றதேவர் குறைகேட்டிரங்கித் திரு
வுளத்தா டயர்வுற்று குத்தகண்ணீரக்கமா
மணியாய்த் தெனிலே எ-ம், வரும் மற்றும்
வருவனகாண்க ... ... ... ... (ருகூ)

தனக்கினி யவனும்வகைச்சராசரங்கணி
னைகவெவன் றனைக்குறைத் ததுவும்-வினைக்
கடல் கடந்தபராரமுற் சிவிகைசுமந்துசெ

ன்றதுவுமோர்மேலோர், பிணைக் கொல்பாம்
பாதியுறுதலஞ்செலுங்காற் பேணவிற்றமை
நடத்திடும்போ, திணைக்கறையாறு திபமரி
யாதங்குராமுறியாதியங்கிடுவார்.......... *

எ-று, ஒருவன் தனக்குத்தான் இனியவனு
ய்த்தன்னைப் பாதுகாக்கு முறைமை போல்
சராசரங்களாயுள்ள உயிர்களைக் கருதுகவெ
ணமகாதேவிக்கு மகாதேவர் அறிவாசாரங்கூ
றிய வதனையுஞ் சரியைகிரியை யோகங்களு
க்கு ஏதுவாகச்செய்யுந் தொழிலாகிய கட
லைக்கடந்து நின்றபராதர்முன்னோர்ச்சி விகை
சுமந்துகொண்டும் உயிர்க்கொலை வாராது
நடந்து சென்றவதனையும் விசாரித்து அறி
ந்தமேலாயினோர் பின்னர்க்கொல்லு இன்ற
பாம்புமுதலிய துட்டபிராணிகள் உறையுமி
டத்தில் போம்பொழுது தம்மைப்போற்றி
க்கொள்ளுதல் போல்நடக்கும்பொழுதுகூ
ட்டமாயுள்ள செல்லுமுதலிய சரவுயிர்கள்
இரவாமலும் முளைமுதலிய அசரவுயிர்கள்
நாசமாகாமலும், நடப்பார்- எ-று- ஈசுரவா
க்கியத்தையும் அவர்வாக்கியத்தின்படி நட
ந்துகொண்ட பெரியோர்கள் சரித்திரத்தை
யும் அறிந்த மேலோர்களுக்கு அந்தநடை
வருமென்பதறிக- (தனக்கினிய வனுய்வகை

சராசரங்க ணினைகவென்றதற்கு- உதாரண
ம்.)-தேவிகாலோத்தரம் தனக்கினிய ளும்வ
கையே சராசரங்களனைத் நினையு,நினைத்திக
ழ்வார்புகழ்வார் பாலொத் திருக்கு நீர்மை
யினை,மனத் துடயனுனவ ஒரு முனைத்தவா
சார, மனைத்துடைய ளுக்வறிவெறிக மழு
மைம்பாலாய் -எ-ம்- நடுங்காமலெவ்வு யிரு
நறுக்காது திரும்பனைத்தும்-பிடுங்காதமு
தலெவையும் பிரசமலர் கொய்யாது விடுங்
காலா லாழ்த்துதிர்ந்த விரைமலர்க ளவை
யேந்தி யடுங்காலன் றனையட்ட வப்புயங்க
ளருச்சிப்பான் எ-ம்- வரும்மற்றும்வருவன
வற்றுற்கான்க ... ... ... ... (௫௩)

தம்மிடத்தேனுந்தமக்கினி யவர்பா
லேனுமோரிடர்வந்துசாரி,னம்மவூழ்முறை
யென்றறிந்துமேம்கடலோரனுவெனவுரு
குமென்போலவா-ரிப்முறைதுயர் வேறயி
ருநினி க்கமின்றியதன்றியுந்தம்மால் வெம்
மையகொலையொன்றடையினுமதனூ ழெ
ன்பதென்மிகமுகமலர்ந்தே...... ... ✱

எ-து-தம்மிடத்தாயினுந்தமக்கினியராயு
ள்ளசுற்றத்தார்முதலியோரிடத்தாயினும் ஓ
ர்துன்பம்வந்துபொருந்திற்றுயின் அதனை
ஊழ்வினைப்பயனென்று அறிந்திருந்தும்

சத்தசாகரமும் ஓரணுவென்று சொல்லநெஞ்சமெலாம் நெக்குநெக்குருகும்எம்போலிகள் இந்தமுறைமையே வேறொருஉயிர் துன்பத்தினை அடையின் இரக்கமின்றியிருப்பதல்லாமலும் தம்மால் ஒருயிர்வெவ்விதாகிய கொலையொன்று அடைந்தவிடத்துஅதனாலீவினையென்றுசொல்லுவது என்னைமிகவுமுகமலர்ந்து.என்று — துறவறமுடையார்க்கு ஒருயிரால் ஒருயிர்க்குத்துன்பம் வந்ததாயினும் அதற்குத்தப்மை அறியாமல் தம்மால் ஓர் துன்பம் வந்ததாயினும் இரங்கவேண்டுமேயன்றிஇரக்கமின்றியிருத்தல்பழுதென்பதுகாண்க .. ... ... ... (௫அ)

இம்மையி னிசழ்ச்சிமறுமையிற்சிறுமையெய்து மென்றுயிர்க்கொலை யுரியாச் செம்மைபைங் கனகமாதிகைப் பற்றுத் துறவினைச் சிலரடைந் திடினும்.தம்மை யொத்துயிர்களனைத்தையுங்காணுந் தயவுயர் தமனிய முதல,மும்மையு மோட்டிற் காட்டிலன்னையிற்காண்டுறவொரோர்தவர்க்கல்லான் முடியா - - - - *

எ-து. இம்மைக்கட் சீவர்களாற் பழிப்பும்-மறுமைக்கட் பிறவித் துன்பமும்- வருமென்றுகருதி- உயிர்களைக் கொலை செய்யா

தசெம்மையினையும். பொன்மண் பெண்
ணென்றுமூவகையையும்பற்றாத துறவினை
யும் இந்தமுறை யேசிலர் அடைந்தா ராயி
னும்-தம்மைப்போல் உயிர்களெல்லாவற்றி
னையுங்காணும் தடவும் உயர்ந்தபொன்னாதி
மூவகையினையும் ஓட்டினைப்போலவும்- கா
ட்டினைப்போலவும்- அன்னையைப்போல
வும், காணுந் துறவும் ஒரோர்தவருக்கல்லது
கூடாது-எ-று. இம்மை மறுமைகளைக்குறித்
துக் கொலைசெய்யாதுபொன்னாதி மூவகை
யையும்ஓடாதிகளாகக்காண்போர் துறவுசாத
கமொன்றும்அவ்விருவகையையும் குறியாது
சுபாவமாகத்தம்மைப்போலுயிர்களைக்கண்
டுபொன்னாதிகளை ஓடாதிகளாகக்காண்போ
ர்துறவுசாத்தியமொன்றும்- அறிக-அச்சாத்தி
யர் அரியராகலின் ஒரோர்தவர்க்கலான் முடி
யாவென்றார் - - (௫௧)

அறைதலிற்கொல்லா நலத்தது நோன்
மையென வருடுறவு சாரகத்து- டுறுமஃது
நவேசினமழுக் காறங்குறுமையாற் கொடு
ஞ்சொல்கூறுமை, புறமுறையாமைமரு வி
யவிரண்டாற் பொருவின்மெய்புறுதியோர்
ந் துறைத்த-ளிரை பெருந்தவத்தோர்வாக்கி
னிந் நான்குதிசமு மென்றியம்புவர் நடி

யோர் - - - - - *

எ-து- உயிர்களைக் கொல்லாத நலத்தினை யுடையது தவமென்று திருவள்ளுவ நாய னார் கூறுதலின் ஒன்றினும் பற்றற்ற துற வுபொருந்திய உள்ளத்தின் கட்சீவகாருணி ய நிலைபெற்றிருக்கும்- அதுநிலை பெற்றிரு க்கவே அவ்வுள்ளத்தின் கண் உயிர்களிடத் துக் கோபமும் பொறுமையும் பொருந் தாமையாற் கோபமின்மையாற் கொடுஞ் சொல் கூறுமையும் பொறுமையின்மையா ற்புறங்கூறுமையும் உளவாகும் பொருந்தா நின்ற இவையிரண்டினாலும்கொடுஞ் சொ ல்கூறுமைபால் ஒப்பற்றமெய்மைகூறலும் புறங்கூறுமையால்உயிர்களுக்குஉறுதிமொ ழிகளை ஆராய்ந்துகூறுதலும்- உளவாகுமா கலின் இவைநான்கும் நிறைந்த பெரியதவ த்தினையுடையார் வாக்கின்கண் விளங்காநிற் குமென்று சொல்லுவர் பெரியோர் -எ-று- உள்ளத் துறவில்லா தார்க்கு அருளின்மை யாற்கோபமும் பொறுமையும் உடையாரா கலிற் கொடுஞ்சொல் கூறுதலும் புறங்கூறு தலும். பொய்மைகூறுதலும்- பயனில்சொ ல்கூறுதலும் ஆகியஇந்நான்கும்இவர்துவா க்கின்கண் விளங்குமென்பது காண்கஇதனு

ல்உள்ளத் துறவுடையோரே மனவாக்குக்கா
யங்களினாலும் நன்மையுடையோரென்பத
றிக- புறங்கூறல்- பிறனைக்காணாத விடத்து
இகழ்ந்து கூறுதல்-உறுதிமொழி-வீட்டினை
அடைதற்கு ஏதுவான மொழி - (௯௰)
கான்றசோறதனிற் கண்டு பொய்ப்
போகமனைத்தையுங்கைவிடுத்திடினுந்.தோ
ன்றுலகினைமெய்யெனக்கொடுமீக்கூற் றுற
விருப்படையினைத்துறவோன்-சான்றதா யு
ளதன்னுளமில்லையெனவுந்தற்பரானந்த மூற்
றவனைப்-போன்றிறுவிழிமேற்செருகியீண்
டுனாக்கும் பொய்யையெவ் விதத்தினாற்
போக்கும் , - - *
எ-து, கக்கினசோறுபோல் மாயாகாரிய
மாகிய பொய்ப்போகங்களனைத்தினையுங்க
ண்டு துறந்தானாயினும் கானற் சலம்போற்
பொய்யாய்த் தோன்றுகின்ற பிறபஞ்சத்தி
னைமெய்யாகக்கருதிக்கொண்டுகீர்த்தியை அ
டைய விருப்பமுற்றானாயின் அந்தத் துறவி
யானவன் தனக்குள்ளே சாக்ஷியா யிருந்து
ள்ள தனதுள்ளமானது தற்பரானந்தம்பெ
ற்றது இல்லைஇல்லை யென்று தனக்குக்கூற
வும் தான்பிறருக்கு அந்தத்தற்ப ரானந்தத்
தைப்பெற்றவன்போலும்இரண்டுகண்களை

யுமேலே செருகிஇவ்விடத்துக்கட்குறிப்பா
ற்கூறும் பொய்யால் வரும்பாவத்தினை எந்
தமுறைமையாற் போக்குவான்-எ-று--ஐ
யன் காளிசன்னிதிமுன் பொய்யுரைத்தபா
வம் தீர்க்கக் கூடாமல்இம்மைக்கண்ணே து
ன்பம்வருமாகலின்தேவர்க்கெல்லாமேலாய
சிவ சன்னிதியில் அசத்தியங்கூறிய பாவம்
தீராதென்பது அறிவிக்க எவ்விதத்தினாற்
போக்குமென்றார் (சான்றதாயுள தன்னுள
மிலையெனவு மென்றதற்கு உதாரணம்)
பெருந்திரட்டு- தன்னெஞ்சந்தனக்குச்சா
ன்றது வாகத்தத்துவ நன்குணருமீதவன்
னெஞ்சறிக்கூடமே புரிவோன் வஞ்சகக்
கூற்றினுங்கொடியோன் பன்னுங்காலவன்ற
ன் றெரிசனம் பரிசம்பழுதறநினையவேது
வுமாம். புன்னெஞ்சாலவனும் போய்நரகெ
ய்திப் பூமியுள் ளளவுமேருறுவல், மற்றும்வ
ருவனவற்றுற்காண்க - - (௯௧)

இத்திரனருள்கைப் பிடித் தெலாம்
விடுத்தோ னேவல னொருவனேடுறினுஞ்-
சித்தசெஞ் சலமுண் டவனெ னோர்க்
குலை செயுஞ்செயல் பிழைக்கினுட் சீற்ற

ம்-வைத்திடப் படுதலாற்றன துடற்பால்வ
ந்தொரு பிணியுறிற் றுணிவோ- டத்தனையு
ளனென் றிருத்தலி னிருத்தலரிதனோன்றனை
யுறினதனால் - - - - *

எ-து- இந்தமுறைமையேசீவகாருண்ணி
யமொன்றுமே கைப்பிடித்துப் பற்றுகளா
யுள்ளன வெல்லாவற்றினையும் துறந்தவன்
ஏவலாளனாகிய வொருவனுடனே கூடியிரு
ந்தனாயினும் அவன் ஒரோர் காலத்துச் செ
ய்யும் ஏவற்பணிவிடைகளுள் ஒவ்வொன்று
தப்பச்செய்தானாயின் உள்ளத்திற் கோபம்
வைக்கப்படுதலாலும்- தனதுதேகத்தின் க
ண்ணே ஒருவியாதிவந்தடைந்தால் அவ்வி
யாதியைப்போக்குதற்குச் சிவனே உளனெ
ன்று தான் துணிவோடிருத்தல் போல்அவ
னுக்கு ஓர்வியாதிவந்து அடையின் அங்ஙன
ம்இருத்தல் கூடாது அதனாலும் சித்தசஞ்ச
லம்தோன்றும் எ-று —சீவகாருண்ணியத்தி
னாலும், பிறர்பழிப்ப தொன்பதனாலும், அவ
னுக்குச் சிவனேஉளனென்று இருத்தல் கூ
டாமையால் விவகாரப்படியே வயித்தியனை
த்தேடுதல் மருந்துதேடுதல் முதலியவற்றா
ல்மனோவிசாரந் தோன்றுதலிற் சித்தசஞ்ச
லமுண்டென்றார்- சித்தசஞ்சலம் மனோலய

ம் பண்ணுதற்குத் தடையாகலின் அச்சஞ்ச
லம் பிறத்தற்கு ஏதுவாகிய ஏவலாளனும் ஆ
காதென்பது அதிக (௬௨)

யாதியா தொருவனீங்கியா னோதலத
னினாலதனி னாலிலனென், றோதலாலனைத்து
ந் துயர் தருமெனநீத் துயர்பரம் பொருளி
னைக்காட்டுந், தீதிலோர்குரவனெங்குளனெ
னவே தேடுமலைகடல்சூழும் பூதலத்திசை
யோர் துறவிதேனறவு பொலிமலர் தேடு
ம் வண்டினைப்போல் - - - *

எ-து, யாதொன்றினை யாதொன்றினை ஒரு
வன் நீங்கியான் அவன் அதனால் வருந்துன்ப
ங்கள் இலனென்று திருவள்ளுவநாயனார் கூ
றுதலின் பற்றுகளாயுள்ளன எவையுந் துன்
பங்களைத்தருமென்று அறிந்து துறந்து எ
ப்பொருள்களுக்கும்மேலாயுயர்ந்த மெய்
ப்பொருளினை அறிவிக்குங் குற்றமில்லாதஒ
ப்பற்ற ஞானாசாரியன் எவ்விடத்தில் இருக்
கின்றானென்றுதேன் சிறந்தமலரினைத்தே
டும் வண்டினைப்போல் அலைகடல்சூழ்ந்தபூ
மியின்கண்ணே ஒருதுறவியானவன் தேடு
வான் எ-று — தேனிரம்பியமலரைத் தேடும்
வண்டினைப்போலச் சிவகாருண்ணியம் ஈசு

ரபத்திபாசவைராக்கியம் பிரமஞானம்என்
னும்நான்கும்நிறைந்த ஞானாசாரியனைத்தே
டுகின்றானென்பதறிக ஆல் - அசை- (நற
வுபொலிமலர் தேடும்வண்டினைப்போ லெ
ன்றதற்கு உதாரணம்) அறிவானந்த சித்தி
யார்-அளிமலர் விட்டுவிட்டாய்ந்து மதுவு
ண்டகநிரப்பிச். களிவந்திருந்த கருத்திங்
ஙுறநின் கலையென் னும் மளிவினை விட்டு
விட்டாய்ந்து வியன்குரு மேவிநின் றுதெ
ளிவந் தினைக்கண் டிடுமளவுங் குருத்தேடி
டுமே. - - - (௯௯)

சமாமுற்றிடாதுபுறந்திரி யொருவன்
றனதெதிரடைதருபடைக்கைக்குமரனாநோ
க்கிமிகுபராக்கிரமங்கூறினுஞ் சேறல ரது
போலமர்தரத் துறவு சமாதியோ திடினு
மவற்றினுக் கயனடையினைமேற், நமனெனத்
துணிவுற்றவரெடும்பருகார் தத்துவ நிலைத
லைப் படுவோர்-...... ..... ... .. ... ... ... .*

எ. து யுத்தகளத்தைச் சாராது அதற்குப்
புறம்பாய்த்திரிகின்றஒருவன் களத்தினைச்சா
ர்ந்துதனக்கெதிரே ஆயுதபாணிகளாய்வந்து
நின்றவீரனைப்பார்த்துமிகுந்தபராக்கிரமங்க
ளைச் சொன்னானாயினும் அக்களத்திற் சென்

றுயுத்தம்பண்ணாதுபுறத்துநின்றுகூறுதலா
ல் அவனைவீரனென்றுதெளிவுறார் அதுபோ
ல் மனத்திற்குச் சம்மதமாய்ப் பொருந்தும்
படி துறவுசமாதிகளைக் கூறினாராயினும்அ
வற்றிற்கு உரியநடைக் கையின்றிப் புறந
டைக்கை யாராயின் அவரைவீட்டினை அடை
வித்தற்கு எதுவாகியதமரொன்று தெளிந்து
அவர்களுடனே கூடிப்பழகார்- பரத்துவ
நிலைமையை அடையும் நன்னெறிக்கண்வி
ரைந்து செல்வோர். எ-று — புறந்திரி யொ
ருவன் சமர்க்களத்துஞ் செல்லாது அதனைச்
சார்வாரோடுங் கூடாது இடையேநின்றுப
ராக்கிரமங்கூறுதலின் அவனைவீரனல்லனெ
ன்றும், பேடியென்றும் அறிகின்றதுபோ
ல் அயனடையினர் துறவுசமாதிகட்குஉரிய
நன்னெறியும் செல்லாதுஅந்நெறி செல்வா
ரோடுங் கூடாதுஇடையே நின்று அவற்றிற்
குஉரியநெறிமாத்திரங் கூறுதலின் அவரை
த்துறவுசமாதி யுடையரலரென்றும், கூடா
வொழுக்க முடையவரென்றும், அறிந்து
கொள்க(அமர்தரத்துறவுசமாதியோதினு
மவற்றினுக் கயனடையினரேல் என்றதற்கு
உதாரணம்) அனுபவசித்தி- மறைகளாகம
முதற்கலை முழுதையுமயலறமிகவோதிக், கு

றைவிலா வலகட்பொருடனைமதுரமாக்கூற
வல்லவரோனு, நிலநவதாகிய பொருளினுக்
குத்தகு நிலையவரலாகி- லறைவதாகிய வவ
ர்மொழியாத்த வாக்கியமென வறையேமே
எ-ம் இறைவனைப்பினை புனைசெய்து தாமி
றைக்கன்பக்கத்திலரோனுந் துறவுநன்றென
வுனைசெய்து துறவினினிலைமையதிலரோனு
ந், கறைகளொன்றுள செயல்களின்மூருநறு
ங்கருத்தநிகிலரோனு- மறையினன் குறுமவ
ர் மொழிபாத்த வாக்கியமென வறையாதே.
எ-ம் தெய்வ வாணிநர் செந்தமிழிய லிசை
தெரிந்துபாடைகளும் பொய்மெய்ய தாக
வேபொருள்களும் விளங்கிட விளம்பவல்ல
ரோனு- மையிலாவகை மொழிவதொன்றவர்
செயன் மருவலொன் றெனிலத்தை- யைய
மூவரின் முதல்வரோ மொழியினுமாத்தவாக்
கியமென்னூர் எ-ம்,மற்றும் வருவனவற்றுற்
காண்க . - - - (௬௯)

நீரிடத்தன்றியந்தரத் திடையேநிசமூ
மோர்மறை கொள விரும்பார்,பாரிடத்தெ
வருப்விரோதிகள்சாலப்பண்ணலென்றென்
ணிமற்றதுபோற், சீருடைத்துறவு சமாதி
பெற்றாகிற்நிசழினு முயிர்க்கெலாந் தய

வுஞ்- சாரருட்குருபத்தியு மிலார்தமையுந்த
மெனப் பழகவுந்தகுமே - - *

எ- து- பாரின்கணுள்ளோர்யாவரும் நீரின்
கணெழுகின்ற தாமரைப் பூவைக் கொய்து
கொள்ள விருப்புதலேயன்றி ஆகாயத் தின்
கண் விளங்காநின்ற தாமரைப் பூவைக்கொ
ய்துகொள்ளவிரும்பார்கள்விநோத வித்தை
யினையுடையார் இந்திரசாலம்பண்ணுத லெ
ன்றுஅறிந்து அதுபோலச் சிறப்பினையு
டைய துறவுசமாதிகளை அடைந்து உலகத்
தின் கண்விளங்கா நின்றாராயினும் எல்லவு
யிர்களிடத்தும் காருணியமும்தாம் அடை
ந்த கிருபாமூர்த்தியாகிய ஞானாசாரியரிடத்
துப்பத்தியும் இல்லாதாரையுந்தமரென்றுக
ருதி அவருடன்கூடிப்பழகவுந்தகுமோஎ-று
தாமரைப்பூந் தோன்றுதற்குஇடம் நீரேயன்
றி அந்தரம் இடமாகாமையால் இதன்கண்
தோன்றியபூ பூபோலத் தோன்றுவதேயன்
றிப் பூவன்றென்றும்- விநோதிகள் சாலஞ்
பண்ணுத லென்றும் விரும்பாது உலகர்வி
டுதல்போல் துறவுசமாதிகளுக்கு ஏதுவாகி
யசீவகாருணியம் ஞானபத்திகளில்லாத துறவு
சமாதிகள் அவைபோலத்தோன்று வனவன்
றித் துறவுசமாதிகளன் றென்றும்- அவர்அ

லைபோலக் காட்டுகிறானென்றும்- அறிந்து அவரோடும் பழகாது நீங்கவேண்டு மென் பதுகண்டுகொள்க - - (௬௫)

இதுநெறியெனவோ ரூர்க்குமற்றொ ருவனைகினுமாத்தன் வாய்க்குறிக- ளதுதனி ற் காணாவிடத்துலகருமோரடிபெயர்த்திடுக லரதும்போ- லெதிரறு சமாதியாதி பெற்று டையோ னென்னினு முன்னவனுரைத்த. ச துமறையாக மாந்தநிந்த கரோற்றமை னலை வனாயுந்தகுமே - ; - - *

எ-து. ஒருவன் ஒரூர்க்கு வழி ஈதென்று அழைத்துச் சென்றானாயினும் தமக்குஆப் தனாயுள்ளவன் வாயாற்கூறிய அடையாளங்க ள்அந்நெறியிலே காணாத விடத்து அதனை மாறுநெறியென்று கருதிஉலகத்தாரும் ஓர டியாயினும் பெயர்த்து வைத்திடார்கள் அ துபோல ஒப்பில்லாதசமாதி- துறவு-குருப த்தி சிவகாருணியம்- ஆகியநான் கினையும் அடைந்தார்களாயினும் கடவுள் கூறியநான் குவேதமும் இருபத்தெட்டுத் திவ்வியாகமு மாகியஇவற்றின் முடிவாயுள்ள வாக்கியங்க ளைஇகழ்ந்து கூறினாராயின் அவனையும் தம ரென்று சொல்லவும் தகுமோ தகாது,

எ-று--- ஒருவன் ஓரூர்க்கு வழிஈதென்று
அடைத்துச் சென்றானாயினும் தமக்கு ஆப்
தன் கூறிய அடையாளங்கள் அந்நெறியிலே
காணாதவிடத்து அதனைமாறு நெறியென்று
ஓரடியாயினும் பெயர்த்திடாத உலகர்போ
ல்சமாதியாதியுடையோர் வீட்டையும் நெ
றிகூறுங்கால் கடவுள் கூறியவேதாகமமுடிவு
வாக்கியத்தின்படிகூறாது அதனைமறுத்துக்
கூறினாராயின் இந்நெறிமாறு நெறியென்
றுகருதி இவரோடும் பழகலாகாதென்பது
கண்டுகொள்க- சதுமறையாக மாந்தமென
வே ஞானங் கூறியவாக்கியமென்பதுஞ்ஞான
ங்கூறுதற்பொருட்டுச்சரியைகிரியையோக
ங்களைமறுத்துக்கூறினும் ஞானங் கூறியவா
க்கியங்களைமறுத்துக்கூறுதல்நெறியன்றென்
பதுங் காண்க நிந்தகர்புறச்சமயத்தோர்கள்-

ஐங்கறைமுறை யிற்சேர்ந்து பாரிதன்
மீதெங்களுந் தேடியோ ரிடத்தி- றேங்க
ருண் முதலனன் குமே ர் வடிவாயுள தன
முறையினீத்துரைக- டாக்கு தாவோடுங்
செந்துவளைமார்பெடும்பெர் சரணைந்
சரிணை அவலட ந்தொளி திங்கொழித்தருள்வா

ன்றிகழுமேமார் குறவற்கண்டுளக் குளிர்ந்த
னன்றெளிஞன் - - - - *
இவ்விடத்துங்கூறியமுறையே ஞானசாரிய
னது இலக்கணமெல்லாம் உடையோன்எங்
குளனென்று ஆராய்ந்துபூமியின் கண்ணே
எவ்விடத்தும் தேடிஓரிடத்தின்கண் உயர்
ந்த சிவகாருணியம் ஈசுரபத்தி பாசவைராக்
கியம் பிரமஞானம் என்னு நான்கும்ஒரு மூ
ர்த்திகரமாயிருக்கின்றது போல்வேதத்தி ன
துமுடிவாயுள்ள மகா வாக்கியமே முதலிய
வாக்கியங்களைத் தரிக்கின்ற நாவுடனும்செங்
கழுநீர்மாலை விளங்காநின்ற மார்பகத்துட
னும் பொன்போன்ற திருவடிக ளுடனும்
அத்திருவடிகளில் அடைக்கலமாய் ந்துஅ
டைந்தபக்குவரது அஞ்ஞானமாகிய பொ
ல்லாங்கை நீக்கும்பொருட்டு விளங்காநின்ற
ஞானசாரி யனைக்கண்டு தெரிசித்து இதய
மெல்லாம் குளிர்ந்தனன் அந்தவரிவுடை
யோன்.எ-று—ஒங்கருண் முதல நான்குமோ
ர்வடிவா யென்றதனுலும், மறையி னீற்று
ரைகடாங்கு நாவொடுமென்றத னுலும்ஆ
சாரியனது இலக்கணமெல்லா முடையனெ
ன்பதுகாண்க. (சரணெனவடைந்தோர் தீ
கொழித்தருள்வா னென்றதற்கு உதாரணம்)

தத்துவராயர் நான்மணிமாலை அகவல் ஒளி
த்தகுமறிவு மரக்கலனமைத்துத், துறவினு
மக்கூம்பு நாட்டி,யேமவருளாங்கயிற்றிற் பி
றழ்வறக்கட்டிப், பத்தியென்னும்பாய் பூரி
த்து.முத்தியூறிற் றமமை யுய்த்தருள், சொ
ரூபனென்னு மொருமீகாம, னருந்தவர்க்கு
ரசின்பாதந்- திருந்தவைக்கிலதஞ் சென்னி
யின்மிசையே. மற்றும் வருவன வற்றுற்கா
ண்க ... ... ... ... (௬௭)

காரியமாகலாற் சகம்படைக்குங் கார
ணன் குலாலனிலுளனென், ஞேரியல்பென
வேழ் கடலுமொன்றாக்கி யொப்பிடுங்கரு
ணையனேனும், பேரிவை பிறப்புத்தனைய
டைந்தவர்க்குப் பிணையுறுவகைகெடப்பார்
க்குங், கூறியவிழியோனுதலினறவுங்கொடி
யனுமாகுமூக் குரிசில், ..... ... *

எ-து,பிரபஞ்சம் மாயா காரியமாகலின்
அதற்குக்காரணமாயுள்ள மாயைசட மாகலி
ன் இதனைக்காரியப்படுத்தும்நிமித்தகாரண
னாகிய கடவுள் கடகலச முதலாயுள்ளபாண்ட
ங்கள் மண்ணினதுகாரியம் அவைக்குக் கார
ணமாகிய மண்சடமாகலின் இதனைக் காரிய
ப்படுத்தும் நிமித்தகாரணனாகிய குலாலன்

போலிருக்கின்றானென்று மேலாகிய கடவு
ளுக்குக்கீழாகிய குலாலனை உவமை கூறுகின்
ற ஒருமுறைமை போல்உவமை கூறப்படா
தாயினும் சத்தசாகரங்களையும் ஒன்றாகக்கூ
ட்டி உவமைகூறுகின்ற கிருபாசமுத்திரமா
யிருந்தானாயினும் தன்னைவந்து அடைந்த
பக்குவர்க்குப் பெரும்பொருந்திய பிறப்பு
ம் இவையேயன்றிப் பின்னர் அந்தப்பெரும்
பிறப்பும் வாராதபடி நாசமாகப் பார்க்கின்
ற நுண்ணிய விழிகளையுடையோர்களு கலிம்மி
கவுங்கொடிய தன்மையினையுடையவனுமா
வன் அந்த ஆசாரியன்- எ-று, கிருபாசமுத்தி
ரத்திற்கு உவமையின்மையால் கடவுளுக்கு
குலாலனை யுவமைகூறுதல் போல் ஏற்கவி
ல்லை ஒன்றாக்கிஒப்பிடுங் கருணையினனுமெ
ன்றார், கூறியவிழியோ னென்றதனனும்,
பெரிதை பிறப்புத்தனை யடைந்தவர்க்குப்
பினையுரைவகை கெடப்பார்க்குமென்றதனு
லும், மாயாகாரிய காரணமெல்லாங் கடந்த
நோக்கமென்பதும், அந்நோக்கம் பெற்
றோர்க்கும் அவைகள் நீங்குமென்பதுங், கா
ல்க அரவுங்கொடியனுமா மென்றது - தா
க்ஷிணபூக்ஷிண மாகத் தோதித்ததென்க. இத
னால் சிவகாருணிய முடையனென்பதறிக-

செப்பிருங்கைலைக்குரு முறைமையி
ற்றன் சிரமிசைங்சரணம் வைத்துளவோர்,
மெய்ப்பரனருளைநினைதொறு முலிந்தீமெ
ழுகுகல்லென வுருகிடுனு,மைப்பவன் து
டைத்தன் பிணர்த்துவிடளிக்கும்வல்லபமு
டையமற்றொருதா, னொப்புமிக்கிலியாகலி
னிறைபத்தி யுளனுமன்றுகுமவ்வும்பன் *
எ-து· யாவருப்புகழாநின்ற பெருமை
பொருந்தி கைலாசகுரு பரம்பரையின்வந்
துதனது சிரசின்மேல் திருவடிகளைச் சூட்
டிய ஒப்பற்றஞானாசாரியனது கிருபையை
நினைக்குந்தோறும் அக்கினியிற்பட்ட மெ
ழுகும் கல்லென்றுசொல்ல அதனினும்அதி
கமாகஉள்ள மெல்லாம் உருகாநின்றோனாயி
னும் தன்னையடைந்த பக்குவர்க்குக் களங்க
மாயுள்ள பிறவித்துன்பத்தை மாற்றி விட்
டினைக்கொடுக்கும்சாமார்த்தியத்தினை உடை
யஒருதான் சமானாதிகமின் மையனாதலி
னீசுரபத்தியுடையனுமன்றுகுவன் அந்த
ஞானாசாரியன்-எ-று-இதன்கண் ஈசுரபத்தி
யுடையனென்பதுகாண்க .. .... ...(௬௬

கருடனைநினை வோர்பார்வையாற் பிறர்
டாற்கடுசெகழித்தலிற்றனைநினைவோ,ரொரு

வனைநோக்கினவர் கணும்பாச மொழித்தல்
செய்துறவொடேய்ந் திறினு,மருண்மகட்பு
ணர்ந்து ஞானசந்ததிபெற்றவ ரொடுமகிழ்ந்
திருத்தலினக்,குருபரன் றன்னைப்பின்னைநே
ரில்லாக்குடும்பியென் றுரைக்கவும்படுமால் *

எ-து-கருடனைத் தியானம்பண்ணுவோர்
பார்வையாற்பிறர்மேலேறியவிட நீக்குதல்
போல்தன்னைத்தியானம்பண்ணு வோர்பிற
ரொருவரைநோக்கின் அவரிடத்தும்பாசங்க
ளை நீக்குதல்செய்யுந்துறவுடனே கூடியிரு
ந்தானாயினும் சிவகாருணியமாகிய பெண்
ணினைக்கூடி ஞானமாகியபுத்திரனைப்பெற்று
அவரோடும்எக்காலமும் மகிழ்ந்திருத்தலின்
அந்தஞானாசாரியனைப்பின்னர் ஒப்பற்றகுடு
ம்பியென்றும் சொல்லப்படும்-எ-று-இதனு
ட்பாச வைராக்கியமுடைய னென்பதுகா
ண்க ........................................ (௭௰)

குலவுசெங்கதிரோ னிருளினையுணராக்
கொள்கைபோற்றுறொருகாலுஞ்சொலு -ம
றியாமையறிகில ஞானத்தோன்றலேயெனி
னுமத்தாயோ- னிலகுடானந்த வுருவினைய
னுக்கட்கீந்ததற் கிணையொரு துணைபிள்-ம
லவு-லவர்பாற்கவர்தலி னிலைத்தோர் மடை

மைமெற்றுடையனு மாமால் - - *

எ-து- யாவராலும் கொண்டாடப் படுகின்ற செய்யகதிரையுடைய சூரியன் இருளை அறியாத முறைமைபோல் பிரமாதிகளாலும் புகழ்ப்படுகின்றதான் அவ்விருளுக்கு ஒப்பென்று சொல்லப்படுகிற அஞ்ஞானத்தைஒருகாலும் அறியாதஞானத்தினை யுடைய புருஷனாயினும் அந்தநின்மலனாகிய ஞானாசாரியன் தனதுவிளங்காநின்ற ஆனந்தசொரூபத்தினைச் சீவர்களுக்குக் கொடுத்து அதற்குஈடாக இழிவால்தனக்கு ஒப்பில்லாதமல வுடலை அவர்கையில் வாங்கிக் கொள்ளுதலின் இஃதோரறியாமையை அடைந்துடையனு மாகும்-எ-று— சூரியன் தனதுபிரகாசத்தினால்தனக்கு இருளின்றிப் பிறர்க்குஇருளைப்போக்குதல் போலஞானாசாரியன்தனதுஞானத்தினால்தனக்கு அஞ்ஞானமின்றிப்பிறர்க்கு அஞ்ஞானத்தைப் போக்குவனென்பதுகாண்க இதனாற் பிரமஞானமுடைய தென்பதறிக - - (௭௧)

வதுவைநாண்மறையோர்வழங்கி யாத்திரையின் மற்றரும் ததியை நோக்குத லினிதுவுமொன்றெனத்தம்முடல் பொருளா

விபீபுமெய்போலிகடமக்குங்-குதிரை கொ
ண்டிடவன்றடைந்துடலாதி கொடுத்தவன்
பேறற்கொடுப்பவர்க்கும்-பொதுமையுற்றி
றுவர் மானிடனாய்த்திகழுமப் பூரண
புராணன் ... - - - - - - *

எ-று- கல்யாணகாலத்தில் மறையோர் த
ஞ்சாதியாசார வழக்கமாய்ச் செல்கின்றயா
த்திரைபோலவும்- அக்காலத்தில் கல்யாணப்
பெண் அருந்ததியைப்பார்க்குதல்போலவு
ம் இதுவுமொருலகாசார வழக்கமெனத்தம
துஉடல்பொருளாவி மூன்றினையுங் கொடுக்
கும் என்போலவார்க்கும்- பாண்டியனுக்கு
க் குதிரைகொள்ளும்பொருட்டு அந்நாளி
ற் சென்று திருப்பெருந் துறையில் ஞா
னாசாரியனை அடைந்து உடலாதி மூன்றினையு
ம் உண்மையாகக்கொடுத்த மாணிக்கவாசகர்
போல் உடலாதிகளை உண்மையாகக்கொடுப்
போர்க்கும்பொதுமையுற்று இவ்விடத்துஒ
ருமனிதனாகியுமானை இடக்கரத்தேந்தியசி
வனாகியும்விளங்காநிற்பன் அந்தப்பரிபூரண
னாகியபழையோன்-எ-று- - -

வதுவைநாள்யாத்திரைசெல்லு மறையோரு
ம் அக்காலத்தில் அருந்ததியைநோக்குங் க
ல்யாணப்பெண்ணும்பாத்திரைபோவதுபோ

லவும் அருந்ததியைநோக்குதல்போலவும் கா
ட்டினமாத்திரமேயன்றியாத்திரைபோனது
ம் அருந்ததியைக்கண்டதும் அவர்மனத்திற்
கு இல்லை அதுபோல் உலகாசாரவழக்கமாக
உடலாதிகளைக் கொடுப் போர்க்கும் கொடு
த்தது போல் காட்டின மாத்திரமே யன்றி
க்கொடுத்தது இவர் மனத்திற்கு இல்லையெ
ன்ப தறிக ... ... ... ...... ... ... ...... *

**பா**ரினட்டாங்காதிக ளொடக்கரவற்ப
லதரம் வலம்வந்துபணிந்து,சீரிய துதிசெய்
தனுதினமவற்றாற் றிருவுளத்தடைக்கவும் ப
ட்டுத், தூரமோ டணிமைய றவிறை கருணை
சுரக்குநா ளளவு நின்றேவ,வாரிவன் றனக்
கொப்பெனச் செய்தொண் சரண்பெற்ற
றியவேண்டுவ ரூமுதறிந்தான் - . -*

எ-று, பூமியின்கண் அட்டாங்கமுதலிய
அங்கங்களுடனே அந்தணு ஞசாரியனைப் ப
லகாலும் வலமாகவந்துவணங்கி எக்காலமு
ம்தோத்திரம் பண்ணி அவ்வணக்கத்தோத்தி
ரங்களினால் இவன்பக்குவனென்று அறிந்
து ஆசாரியனது திருவுளத்தில் அடைக்கவு
ம் அன்புடையனாகி அவ்வாசாரியன் கோபித்

தானென்று தூரத்திலும் செல்லாமற்சந்தோஷித்தானென்று சமீபத்திலும் சாராமற்செய்கை அணிமைகளுக்கு நடுவாய்அவ்வருளிறைவன் கிருபைவைக்கு நாளளவும் நின்று ஏவற்பணிவிடைகளினால்இவனுக்கு ஒப்பார்யாவரென்றுசொல்லப்பணிவிடைகளைச்செய்துஒள்ளியதிருவடிதீக்ஷைபெற்று வீடடைதற்கு அறியவேண்டும் உபதேசமொழிகளெல்லா வற்றினையும் அறிந்தான் எ-று— அட்டாங்காதி யெனவே பஞ்சாங்க திட்டாங்கசிராங்கமும் கொள்க- தூரமோடணிமையற வென்றதற்கு(உதாரணம்)திருவள்ளுநாயனார்- அகலாதணுகாது தீக்காய்வார்போல்கவிகல்வேந்தர்சேர்ந் தொழுகுவார் (அட்டாங்காதிக ளோடக்குரவற் பலதரம்வலம்வந்தென்ற தற்கு உதாரணம்) சிவதருமோத்தரம்- வலஞ்செய்து தண்டதனைமானவிதிமுறை தழுவத்தலந்தன்னிற் பணிந்தெழுகதலைகர மற்றிருகண்ணந், துலங்குமுகவாய்ப்புயங்களெனுமெட்டுந்தோயம்பி ரிலங்குசிரங் கரமுழந்தாளெனுமைந்து மிலங்குமவே- மற்றும்வருவனவற்றுற் காண்க, எ-று

சற்குருவருளாலைய முந்திரிவுந்தான்ற

மறைமுடி வுணர்ந்த,பிற்குரு பரன்முன்
முற்சரண்புகுந்த பெரியவரினமரீஇ யிருந்
தோண், சொற்களினரிய பொருள்கடேர்ந்
தவணந்தொலைத்தொரு சிறிதுநாட்பின்னர்
கற்குதலாதி யனைத்துநீத்தென் றுஞானசாத
கத்தினுள்கழிப்பான் - - *

எ-து- சற்குரு கடாக்ஷத்தினாலே ஐயமு
ந்திரிவு நீங்கிவேதத்தின் முடிவாகியமகாவா
க்கியத்தினால் அறிகின்றமெய்ப் பொருளைநி
ச்சயித்து அறிந்தபின் அந்தஞானாசாரியன
து திருவடிகளைத் தனக்குமுன்னர் அடைக்
கலமாகப்புகுந்த பெரியோர் கூட்டத்தினை
அடைந்திருந்து ஒள்ளியசாத்திரத்தின்மொ
ழிகளினது அரியபொருள் களைஅவரால்ஆ
ராய்ந்து அறிந்துஅம்முறையே சிறிதுகா
லம்கழித்தபின்னர்ச் சிரவணமன னங்கள்
முதலிய அனைத்தினையும் விட்டுநீங்கிஎக்கா
லத்தும் ஏகாந்தஸ்தானத்தி லிருந்து நிஷ்
டைகூடி ஞானசாதகத்தினாலே நாள்களைப்
ப்போக்கா நிற்பான்- எ-று — ஐயந்திரிவெ
ன்ற வற்றுள்ஒன்றோ இரண்டோவென்பது
ஐயம்முன்னர்ஒன்றென்று துணிந்துஇரண்
டென்பதும் முன்னர்இரண்டென்று துணி
ந்து ஒன்றென்பதும் திரிவென்றறிக-(ஒன்

சொற்களினரிய பொருள்கடேர்ந்தென்றத
ற்கு உதாரணம்- பெருந்திரட்டு.) ஒட்பிலம
லஞ்ஞைதிவைத்த வுணாலயை யோதலோதுவித்
தல், செப்பும் பொருளைத் திரிவுமறத்தெளி
னைபிறனைத் தெளிவிக்கை, தட்பாதத்துணை ம
னத்தகத்தே தரிக்கையெனவுந் தானைந்தாம்
வைப்பாயருந்தா மருந்தாகிச் சிறந்தஞான
மகவினையே - மற்றும் வருவன வற்றுற்
காண்க ... .. .. (எ௪)

அரும்பொறி யின்மைபழி யன்றியா
ர்க்குமறிவறிந்தாள் வினையின்மை, பெரும்
பழியெனலா மொருவன் வீட்டின்பம்பெ
ருமை கொடிகழ்கலர் பெரியோர், விரும்ப
த்தடையும் வகையருட்குருவான் விளங்கியு
ள்ளங்கையிற் கனிபோல், வரும்படி நாளு
றுபயன்றுற வென்போன்மதி யிலார்தமை
யிகழ்வதலால் - - . - ❋

எ-து. யாவர்க்கும் அரிதாகியசெல்வம்இ
ல்லாமை பழிப்பன்று அச்செல்வத்தினை
அடையும் உபாயம் அறிந்திருந்தும் அவ்வு
பாயநெறிக்கண் முயற்சி யின்மையேபெரி
யபழிப்பென்று- திருவள்ளுநாயனார் கூறு
தலின் ஒருவன்ஞான நிஷ்டைஇடையறாது

கூடுமிடத்தும் அவ்வீட்டின் பத்தினை அ
டையாதிருத்தலைக் குறித்துஇகழார் பெரி
யோர்- விரும்பாநின்ற அந்த ஆனந்தத்தை
அடையுநெறி ஞானாசாரியனால் அறிந்திருந்
தும்உள்ளங்கை நெல்லிப்பழம் போல்அ
துவரும்படிக்கு எந்நாளும் ஞானசாதகத்
தின்கண் முயற்சிப்படாத என்போலும்
புத்தியில்லாரை இகழ்வதேஅன்றி எ-று எந்
காலமுமாறாது ஞானசாதகத்தின் கண்முய
லல் வேண்டுமென்பது இதனுட்காண்க- ௭௫

பகர்தரு தொழில்க ளனைத்துமோர்சி
றிதுபண்ண வேண்டுவபணிவிடுத்துப், புக
லுநாயடக்கித் தனியிடத்திருந்து போற்றி
செய்தருட்குரு பதப்பின், மிகமுயன்றிதய
வருத்தமெய் தாமன்மெலிந் துகைவிடுதல்
செய்யாம, லகமுகமாக்கி மனத்தைநாடொ
றுமோ ரைம்புலனெறித் தசைவறுப்பான்.

எ-து, சொல்லாநின்றநித்தியகருமத்தொ
ழில்கள் அனைத்தினுள்ளும் இன்றியமையா
து செய்யவேண்டுங் கன்மங்களில் ஓரோர்
சிறிது சீக்கிரத்திலே செய்துவிடுத்துப்புக
லின்றவாக்கினை மௌனமாக்கி ஏகாந்தஸ்
தானத்திலிருந்து கொண்டு கிருபாசாரியற

ரு திருவடிகளைத் தோத்திரம் பண்ணிப்பின்
னர் அவர் கூறிய உபாயத்தின்படியே மனோ
லயம் பண்ணத்தொடங்கும் போது அந்தஉ
பாயநெறிக்கண் மிகவும்முயற்சிப் பட்டும
னவருத்தமும் அடையாமல் எவ்விதத்தால்
அடக்கினும் இது அடங்குவதில்லை யென்று
உள்ளம்வருந்தி அவ்வுபாயநெறியை விட்டு
நீங்குதல் செய்யாமல் பையப்பைய அம்ம
னத்தினைச் சகமுமாய்ச் செல்லவொட்டாம
ல் அகமுகமாக்கி எக்காலமும் ஒப்பற்றபஞ்
சேந்திரியங்களையும் நிக்கிரகம்பண்ணி மன
த்தினது சங்கற்பத்தை நாசம்பண்ணுவான்
எ-று — தனித்திருந் தொருதம் மனத்தை
யைம் பொறிவாய்த் தடுத்தென்றசெய்யுளு
ள் - வாக்குக்காயங்களை அடக்கினல் அன்றிம
னமடக்கக் கூடாதென்றமுறையே இச்செ
ய்யுட்கண்ணும் மனமடக்குதற்கு அவைஅ
டக்கவேண்டு மென்றுகூறிய வாறுகாண்க
கீழ்ப் போனசெய்யுள்க ளுட்கூறியமுறை
யே புறப்பற்றுக்களா யுள்ளனவெல்லாந்து
றந்து அநுசாரியனை விட்டுநீங்கி ஆசாரிய
னாவந்து அடைந்து திருவடி தீக்ஷைபெற்
று அவரது உபதேசமொழிகளைக்கேட்டு அ
வரது திருவடியை அடைந்த பெரியோரா

அடைந்து நிஷ்டைகூடி ஞானசாதகம்பண்ணுவோனுக்கு மேல்வருஞ்செய்யுள்களுள் ஞானசாரங்கூறுகின்றார்·(மிகமுயன்றிதய வருத்த மெய்தாமலென்றதற்குஉதாரணம்) ஞானவாசிட்டம்- மிகமுயன்று வருந்தாமற்சமமாகின்றவேண்டுமேகாளான் முயல்வான் விநோதந்தன்னுற், பகர்மனமாஞ் சிறுமகவைநிறுத்தல் வேண்டும் பலபிறப்பிற்பரிசயங்கள கலப்பண்ணி, யகல்சுபவாதனை யுதித்தான் முத்திப்பேறு மையுறினுஞ் சுகமடைவையனு தி தன்று,திகழ் மனம்போய்த்தற்பதத்தைத் தெளியுமட்டுந் தேசிகனால்சொல்வழியிற் செல்லுவாயே எ-ம், திருமந்திரம் உலாங்குகையி லுணர்வாகும் மூடதடலார் சமாதியிதயத்தாக நடமாடியகுகை நாடியயோகி யிடையாகா வண்ணமேசாதிக்கு மெல்லவே- எ-ம்- மற்றும் வருவன வற்றுற்காண்க - - (எஏ)

உச்சியம்போதின் மீதரும்பசிக்கவ்வூர்வலமா யிலந்தோறும்· பிச்சைகை யிடையிற்காடி கூழேனும் பெற்றது பற்றியுள் வெறுப்போ· டிச்சையிற்றருந்திப் பொருந்தமேவ காந்தத்திடையினுத்தாகம்வந்தடை

யி-னச்சிரீருறிற் புகுந்துருசேரி யாதியின
ருந்துதனன்றே - - - *

எ-து. உச்சிக்காலத்திலேயிருந்த அரியப
சிக்கு அந்தவூரினை வலமாய்ச்சென்று வீடு
தோறும் பிச்சையாகக் கையின்கண்ணே கா
டியாயினுங் கூழாயினும் கொடுத்ததை வா
ங்கி உள்ளத்தின்கண் அவற்றில் வெறுப்பும்
விருப்புமின்றிப் புசித்து மீண்டும்போய்த்
தனது ஏகாந்தஸ்தானத்தில் இருக்கவேண்டு
ம் பின்னரும்தண்ணீர்த் தாகம்வந்ததாயின்
நீரினைவிரும்பி ஊர்க்கட்புகாது ஏரி முதலி
யவற்றுள் நீர் அருந்துதல் நன்மையாம்-
எ-று — பிச்சைக்கே யன்றி நீரைக்குறித்து
ஊர்க்குப்போகவேண்டாமையின் ஏரியாதி
யினருந்து தனன்றென்றார் ஏரியாதியென
வேநதிமடுவா விசுனை முதலியவுங் கொள்க
(இலந்தோறும் பிச்சைகை யிடையிலென்
றதற்குஉதாரணம்) திருமந்திரம் பாந்துல
கேழும்படைத்த பிரானை,யிறந்துணியென்
பர்க ளேற்றுக்கிரக்கு- நிரந்தரமாக நினைய
மடியா- ரிரந்துண்டுதன்னடி யெட்டச்செ
ய்தானே- எ-ம்- பிறப்பறியார் பலபிச்சை
செய்மார்த்தர்- சிறப்பொடுவேண்டிய செ
வம்பெறுவர்- மறப்பிலராகியமா தவஞ்செ

ய்வர்- பிறப்பினை நீக்கும் பெருமைபெற்று
ரோ-எ-ம், அச்சினு ணின்றபொரு டன்னையு
ள்ளுவோ, ருச்சியம் போதாக வுள்ளமாக்
கோயிற்குப், பிச்சைபிடித் துண்டுபேதம
றநினைந், திச்சைவிட்டே காந்தமேறி யிரு
ப்பாரோ-எ-ம், வரும். மற்றும்வருவன வற்று
ற்காண்க ... ... ... (எஎ)

ஞானசாதகன்மற்றுதயமாதியினுண
யக்கொளு மயக்கமாதலினு, மீனமார்விந்து
மிகுமெனுவகன்றோரிகழ்ந் துகைவிடுத்தவா
தலினுந், தானிரந்தொருபோழ் தருந்திடு
முணவுஞ் சமமலாற்றுழினு மிகினு, முன
தாருடற்க ணேயுறுமற்றைக் குறக்கருமிகு
ந்திடுமென்றே ... .. .. *

எ-து, ஞானசாதகம் பண்ணுகின்றவன்
உச்சிகாலத்தொழிந்து மற்றையுதயகாலமு
தலியகாலங்களின் அன்னுதிகளைப்புசிக்கலா
காதுதேகமயக்கம் வருதலினுலும், இழிவி
னையுடையசுக்கிலவர்த்தனை யாமென்று துற
ந்தோரால்இகழ்ந்து விடப்பட்டன வாகலா
லும், தான் பிச்சையேற்று ஒருபோதுபுசி
க்கின்றபுசிப்பும் எந்நாளும் ஒரு சமமாகப்

புசியாமல் குறைந்ததாயினும் மிகுந்ததா யினும்ஊன் பொருந்திய உடம்பின்கண்வி யாதிவந்து அடையும்அன்றைக்குநித்திரையு ம்மிகுந்து வரும். எ-று, மயக்கம் வருதலி ஞல்தேகம் ஆசனத்தின் கட்செவ்வேயிராது வித்துமிகுதலிஞல் மனத்தின்சட்கா மிகுந் து அம்மனம் அசைவறநில்லாது வியாதிவ ருதலிஞல் சமாதிகூடத்தொடங்கவே கூடா துஉறக்கமிகுதலி ஞல்கேவலம்வந்து அடை யுமாகலின் இதனுட்கூறிய முறையேசெய் யவேண்டு மென்பதறிக. உதயமாதிய வெ ல்றதனுல் சாயங்காலம் இராக்காலம்விடிய ற்கால முதலியவுங்கொள்க - (எஅ)

மிகுத்திடுமுனமிற்படுதழல விப்பான் விடுபவன்கலங்க னீர்தெளிநீர், பகுத்திடா னதுபோற் காடிகோறேனும் பசித்தவன் புசித்திடறகுமா, னசுத்தவர்மனே தோறுழ ன்றெனக் கடிசினல்கிடென் றொருவன்வே ட்டனன். னகத்துறுபசியும் போக்கிமற்ற தொகொடதிக மென்பயனடை வானே - *

எ-று- வீட்டின்சட்பட்ட அக்கினிமிகு ந்துபற்றிஎரியுமுன்னர்அவிப்பவன் அதனை அவித்தலைப் பார்க்குதலேயன்றிக் கலங்கலீ

றொன்றும், தெளிந்தநீரொன்றும், நீரினைப் பருகுத்துப்பாரான் அதுபோல்உதராக்கினி மிகுவதற்கு முன்னர்இதனை அவித்தற்குநீ றொன்று கருதிநாச்சுவை விரும்பி நன்றுதீ தென்று பகுக்காவது காடிச் சோறாயினும் நல்ல சோறாயினும் பசியையுடைய தவத் தோன் புசித்தல் முறைமையாம். தவத் தோர்சிரிக்க வீடுதோறுந்திரிந்து எனக்கு ச்சோறு கொடுமினென்று கேட்டு ஒருவன் நாச்சுவைவிருப்பி வாங்கிஉண்டலினால் தவ் வயிற்றில் உறுபசியைப் போக்குதலும் அ ன்றி அங்ஙனம் உண்டதுகொண்டு அதிகமா கவேறேயாது பயனைப்பெறுவானோ-எ-று, பிச்சைவாங்கி உண்டலினாலும் - வேண்டுண் டலினாலும் - பசிபோதலே யன்றி வேறுப யன் இன்மையால் அதிகமென் பயனடை வானோவென்றார்- தவத்தோர்க்குநாச்சுவை வேட்டொருவனைப் பின்சென்றுவாங்கி யுண லாகாதென்பது கண்டுகொள்க (காடிச்சோ றேனும் பசித்தவன் புசித்திடற்கு மென்ற தற்கும் - நகத்தவர்மனைதோறுழன்றென் றதற்கும் உதாரணம்-) கூர்ம புராணம் இவ்வகையைய மேற்றுநன் குண்போன் கா டிச்சோறெவற்றினை யேனுஞ்- செவ்விதின

வித்ததருந்திடல் வேண்டுமேனை தோறுஞ்
சென்றுசென்றுற்று செவ்வழல்போல வெ
குண்டுமற் றென்றைறவிலையூந்து நீயளித்தி
யென்றருந்த லவ்வியமவித்த மனத்தினோர்
க்காகாவென்று நான்மறையறைந் திடுமால்ள
ணவரும்மற்றும்வருவனவற்றுற் காண்க (௭௬

எரிந்தெழு பசிநோய்தணிக்கவோர்ம
ருந்தென் றேற்றுணா தொருவனுஞ் சுவை
வேட்-டருந்திடுமளவும் வருந்தியப் பிண்ட
மளித்தவர் தம்மைநோவது வென்,னிருந்
துளகிரக வாழ்க்கையும்பினைவந்தெய்தியது
றவு மல்லதுவின்-டிரிந்துடல்வளர்த்திவெ
ணத்தனை விடுத்த தெய்வத்தை நோவது
மறந்தே . - - - ❋

எ-று- வயிற்றின்கண் எறிந்து எழுகின்ற
பசிவியாதியை மாற்றுதற்கு ஈதோர்மருந்
தென்று எதாயினும் வந்தபிச்சையை வாங்
கிஉண்ணாது ஒருவன்நாச் சுவையை விரும்
பிக்காடி கூழ்முதலியபிச்சைவந்த விடத்து
அதனைப் புசிக்குமளவும் உள்ளம்வருந்தி அ
ந்தப்பிச்சை கொடுத்தோரை நோவதுஎன்
னையோ தான்முன்னிருந் துள்ள இல்வாழ்க்
கையுமல்லாது அதனைவிட்டுப்பின்னர் வந்

து அடைந்த துறவுமல்லாது பதிதனாய் வீ
ணேதிரிந்து உடம்பைவளர்ப்பா யென்று
தன்னைவிட்ட வூழ்வினையை நோகுதல்மற
ந்து எ-று— ஒருவனைப் பின்சென்று வே
ட்டுண்ணாது பிச்சையேற் றுண்ணினும் கா
டிகூழ்முதலிய பிச்சைகளை அருந்தும்போ
து உள்ளத்தில் வெறுப்புவைத்து அருந்த
லும் தவத்தினர்க்குக் குற்றமென்பது கா
ண்க - - - - (௮௰)

எய்தவனுறமற்றேவையென்னோவதே
னவுலகுரைத்தலி றொருதாஞ்- செய்துள
வினைக்குத்தக்கபேறிறைவன் சேர்க்குதலை
மறந்தென்றோ- வுய்தவமறியாக் கைதவனா
யமுதவிடார் தமையுதவினனா- வைதல்வா
ழ்த்திடுதல் செய்துமற்றொருசாண் வயிறு
நாடொறும் வளர்ப்பதுவே - *

எ-று- எய்தவன் இருக்க அம்பை நோவ
தென்னையென்று உலகத்தார்வழக்கமாக எ
டுத்துச் சொல்லுதலின் ஒப்பற்றதாம்செய்
துள்ள நல்வினை தீவினைகளுக்குத்தக்கசுகது
க்கங்களைக் கடவுள்கூட்டுகிற முறைமையி
னைமறந்து என்னையோ விட்டினை அடைந்
து பிழைக்குந் தவத்தினைப்பண்ண அறியா

தவஞ்சகர் பிச்சைகொடாத வரையும் அது கொடுத்தவரையும் வைதல்செய்தும் வாழ்த்துதல்செய்தும் தமதுஒருசாண் வயிறுநாடோறும் வளர்ப்பது எ-று — சிவச்செயலை மறந்து சிவச்செயலை நாடினராகலின் உய்தவமறியாக் கைதவரென்றும்- அங்ஙனம் நாடிப்பிச்சையுதவிடாரையும் உதவினோரையும்வைதலும் வாழ்த்துதலும் தவத்தோர்க்கு இழிவாகலின்- சாண்வயிறு நாடொறும் வளர்ப்பதுவே யென்றுங்கூறினார் . -(௮௧)

தன்னருகுறுசெய் சிரத்தொரங் குலி
யாற்றுன்புடைத் தொருவன் மீதொருவன்,
சொன்ன மாத்திரத்தின வனையச்சேயுந் து
ணிவுகொ டெழுந்தனா குதல்போன்-முன்
னவன்விளையாட் டாயவைந்தொழிற்கு மு
ன்னிலை யாயசிவனைப்பார்த்- தின்னல்செய்
சாபமிட்டுமாதவருமென்கொலோ தவமிழ
ப்பதுவே - - - - ✽

எ-தி- ஒருவன்தனதருகேயிருக்கின்றசிறுபிள்ளை யினது சிரத்தில் தானொருவிரலால்தெறித்துப் பிறனொருவனைக் காட்டிஅவன்மீத சொன்னமாத்திரத்தில் அதனை அறியாமையினால்மெய்யென்றுகருதிக்கொண்

டு அவனை அந்தச்சிறுபிள்ளையும் எழுந்திருந்
து அறைகுதல் போல்கடவுளது திருவிளையா
ட்டாகியபஞ்சகிருத்தியத்தில்சீவர்கண் முன்
னிலையாகத்தான்செய்ததீவினைகளுக்கீடாக
த்துன்பஞ்செய்குதலை மறந்துசீவர்கள் தஞ்
செயலாகச்செய்தாரென்றுகருதி அவரை நோ
க்கித்துன்பஞ் செய்யாநின்ற சாபமிட்டுமா
தவத்தினையுடைய முனிவோருமென்னறி
யாமையோ தாமரிதாகச்செய்த தவங்களை
இகழ்ந்துபோவது- எ-று-மாதவருமென்
றசிறப்பும்மையால் சிவச்செயலை நோக்கா
துசிவச்செயலை நோக்குதல்யாவர்க்குமரி
தென்பதும்- சிவச்செயலை நோக்குவார்க்கு
இம்மையில் தவமிழவாமையின் மறுமையி
ற்பிறவித்துன்பம் இன்றென்பதும்காண்க-
(சாபமிட்டுமாதவருமென்கொலோ தவமி
ழப்பது என்றதற்கு உதாரணம்-) அஞ்ஞவ
தைப்பரணி - கோபமிக்க போதேவராறு
வார்குறுகுவோர் தமைக்கொடிய நோய்ப்பு
குஞ்-சாபமிட்டுமாதவர்களாயினோர் தலைமை
மிக்கதந்தவமிழப்பரோ-எ-ம்-வரும் மற்றும்
வருவனவற்றுற் காண்க - -(௮௨)

பெண்ணைவிட்டகலா வொருவிடன்ற

ன்னைப் பிறர்வழக்கினிற் கொடுபோகக் கண்
ணைவிட்டகலா தவள்வரல் போலுங்கண்டு
கொண்டேகியாங் கலைத்தெவ் வண்ணமாயி
னுஞ் சீக்கிரத்தினின் முடித்தவ்வனிதைபா
ன்மறிதரன் மானப் பண்ணியசமாதி விடுத்
தறிஞருந்தம்பசிவணித்ததையுறம்ப ரிகே
ள.து - அழகினால் மிகுந்துள்ள ஒருபெ
ண்ணைக்கணப் போதாயினும் விட்டு நீங்கா
தஒருகாமியை அவனுக்குக்கடன் கொடுக்
கவேண்டியபிறர்வந் துவழக் கினிடை அ
ழைத்துக் கொண்டுசெல்ல அவன் தனது
கண்ணை விட்டு நீங்காது அந்தப் பெண் வ
ருதல்போலும் பார்த்துக்கொண்டுசென்று
அவ்விடத்து அந்தவழக்கினை எப்படியாயி
னும் சீக்கிரத்தில்தீர்த்துக் கொண்டு அந்தப்
பெண்ணினிடத்தில் மீண்டும்வந்து கூடியி
ருத்தல்போல் அறிஞரும் கணமாயினும் இ
டைவிடாது தாம்பண்ணிய ஞானசமாதியை
விட்டுநீங்கிக்காடி கூழேதாயினும் சீக்கிரத்
தில்வாங்கிப் புசித்துத்தனது பசியைமாற்றி
க்கொண்டு மீண்டும்வந்து அந்த ஞானசமா
தியைக்கூடுமுறைமை எ-று — அறிஞர்மிக
வும்விரும்பி ஒருகணமாயினும் விட்டுநீங்கா
தஞான சமாதியைக் கூடியிருத்தலின்பெ

ண்ணைவிட்டகலா வொருவிட னென்றும்ப
சிபினாற் பிச்சையைக்குறித்துப் பிராரத்த
வசத்தனாய்ச் செல்லுகின்றபோது மனத்தி
ன்கண் அந்நிஷ்டை நீங்காது செல்லுதலிற்
கண்ணைவிட்ட கலாதவள்வரல் போலுங்கண்
டு கொண்டேகியென்றும், நாச்சுவைவிரும்
பாது காடிகூழேதாயினும் வந்ததைச்சீக்கி
ரத்தில் வங்கிஉண்டு பசியைமாற்றி மீண்டு
ம்வந்துசமாதியைக்கூடியிருத்தலின் ஆங்க
ஃதெவ் வண்ணமாயினுஞ் சீக்கிரத்தினின்
முடித்தவ் வனிதைபான்மறிதரன் மானமெவ
ன்றும், உவமைகூறினார் - (௮௫)

நடந்துறங் கொருவன்றனை மலரமளி
நண்ணுமா புரியின்மற்றவனுங் கிடந்துற
ங்குவதைக்குறித்துமுன் னுறக்கம்விழித்தவ
கிளக்குதல் போலுந்,தொடந் தொருகண
முமிடைவிடானுன நிட்டனாத்துயதருங் கூ
மாகி, யடைந்தனர் விழித்தாரென்பபோகாந்
தமவர்க்கனுகூலமாதலினே - - . ❋

எ-து, நடந்துசெல்போது நித்திரைப
ண்ணுமொருவனைப்புட்பசயனத்திலே இருக்
கும்படி செய்யில்மற்றவனும் பின்புபடித்

துக்கொண்டு நித்திரைபண்ணுவதைப் பார்
ர்த்து முன்புநடந்தபோது பண்ணியநித்
திரையைவிழித்துச் சென்றவாறாகச் சொல்
லுதல்போலும் மனத்தால் தொடர்ந்து ப
ற்றி ஒருகணமாயினும் இடைவிடாத ஞான
நிஷ்டாபரரை நின்மலமாகியதமது சமாதி
யை அடைந்தன வொன்றும்-விடுத்தன வொன்
றும் சொல்லுவர் ஏகாந்தம் அவர்களுக்கு அ
னுகூலமாகலின் எ-று — நடந்துறங்குவோ
னுக்கு மலரமளி அவ்வுறக்கத்தில அனுகூ
லமாவதுபோல்நிற்றல் நடத்தல்ஓடல் மு
தலிய காலத்தும் இடைவிடாத ஞானநிஷ்
டருக்கு இருந்து நிஷ்டைகூடல் அனுகூல
மென்பதும், நடந்துறங்குவோனுக்கு இ
டையிலை ஓரோர்நினைவுந்தோன்றுதல்போ
ல்நிற்றல் நடத்தல்முதலிய காலத்தும்ஞா
னநிஷ்டை விடாதோர்க்கு இடையிடையே
ஓரசைவு மனத்தின்கண் தோன்றுமென்ப
தும்-காண்க. (தொடர்ந்தொரு கணமுமி
டைவிடா ஞான நிட்டையென்றதற்கு உதார
ணம்) திருமந்திரம். நிற்றநிருத்தல் கிடத்
தனடையோடல்-பெற்ற வக்காலுந் திருவ
ருள் பேராமற்-சற்றியன் ஞானந்தந் தா
ந்தந்தக்கவே, யுற்றழைப்பார்குளிர்ஞான

திட்டையே. எ-ம்-மெய்ஞ்ஞான விளக்கம்
உறங்கிடிற்பிணமேயென்ன வுணர்வுமாய்த்
லிருந்துன்பம்- பிறங்குமங்கள வாற்றேன்
றுய்டீருவான் மிகவுந்துன்ப,மறங்கண்மற்
றேர்ச்சி மூன்று மனைத்து மாய்ந்திரு
ளெழுந்,மூறங்கலிற் கொடிய துன்பமோர்
ந்திடி னில்லையன்றே-எம், வரும்மற்றும்வ
ருவனவற்றுற்காண்க - - (அ௬)

நித்திரா தடைமீ றிடிற்கைகால்போர்
த்து நிசியிடைப் பூவணை துயில்வா, ரொத்து
ருவிடையிற் கிடையுமப்பயிக்சவுணுமெங்
ஙனமிதமென்னி, லித்தனையோர் நித்திரா
மிகிற்பாயுமெரிகொடும் பசிமிகிற்கறியஞ்-
சித்தமேவேண்டா வென்றசொல் லன்றோ
தெரியுமோ வவர்க்கவை மிகலான் - - *

எ-று, ஞானசமாதியி லிருக்குமிடத்து
நித்திரைவந்து அடுக்கும்போது அதனைவி
வேகத்தால் தடுக்குமிடத்து நில்லாதுதடை
மீறிவருமாயின் இராக்காலத்திலே கையும்
காலும் ஆகிய போர்வையைப்போர்த்துக்
கொண்டுபூமியாகிய பஞ்சணையில் நித்திரை
பண்ணுவார்கள் ஒவ்வொருபூமிக்கண்ணே சய
னமும் அந்தப் பிச்சையூணும் அவர்க்கெனப்

படி. இதமாயிருக்குமென்னில் இவ்வுலகத்தா
ர் நித்திரை மிகுந்தாற் பாயும் வேண்டாமென்
றும், எரியாநின்ற கொடிய பசி மிகுந்தால்
கறியும் வேண்டாவென்றும், சொன்ன சொ
ல் உண்மையேயல்லவோ அவர்களுக்கு அந்
த நித்திரையும் பசியும் மிகுதலால் இதமன்றெ
ன்று தெரியுமோ தெரியாது எ-று — மிகுந்
த நித்திரை வந்தவிடத்து நித்திரை பண்ண
வேண்டுமென்பதும், மிகுந்த பசி வந்தவிட
த்துப் புசிக்க வேண்டுமென்பதும், பகற்
காலப்நித்திரை பண்ணலாகாதென்பதும்
காண்க - - - . (௮௫)

தென்பரவையினுட் கழிவடபரவை
சேர் நுகத்துளையினிற் செலல்போ, லொன்
பதிற்றென்ப தோடுமூவிலக்கமுளவியோ
னியுட்பிறழத்தேறிப் - பின்பிறப்பிதுபெற்
றதனினும் பாதிபிறப்பருநராதாக்கு நரி,
னின்பமீதெனமிற்சுறங்கலர்பிரவிக்கறவெ
றீஇயுளர்ந்துளங்கிடுவோர் - . - *

எ-து- யுகாந்தகாலம்வந்து எழ்கடலும் ஒ
ன்றாகித்தென்கடலி லுட்கிடக்கின்றகழிவட
கடலுட்கிடக்கின்ற நுகத்துளையின்வழியே
தெய்வகதியாகச்செல்வதுபோல்எண்பத்து

நான்கு நூறாயிரம் பேதமாயுள்ள கருப்பங்
கட்டாறும் அளவிறந்தகாலம் பிறந்துபிறந்
துசுழன்று அவையெல்லாந்தப் பிக்கடந்து
பின்பு இந்தமானிடப் பிறவியை அரிதாகப்
பெற்றுஇப்பிறப்புஅடைந்தநாள்களுள்ளு
ம்பாதிநாள் பிறப்படையாத நாளாகநித்தி
ரையன்னணிப் போக்குவார்போல் இந்தநித்
திரையை இன்பமென்று கருதியிருந்த நித்
திரைபண்ணோர்கள் பிறவித்துன்பத்திற்கு மி
கவும்பயந்து உள்ளநடுங்குறுவோர் -எ-று-
பெறுதற்கரிய மானிடப்பிறவி பெற்றும்.
ஞானசமாதி கூடுதல்மிகவுந் துல்லபமாகலி
ன் இப்பிறப்பு அடைந்தநாள்களைச் சமாதி
கூடிக்கழிக்கமேல யன்றிவீணுள் களாகக்கழி
க்கலாகாதென்பது காண்க - (அசு)

அறவுநித்திரையைத் துறந்திடினுட
ற்கணடைதரும்பிணிகண்மற்றதனற்-குறை
தலுமிகலு மின்றியோர் சமமாக் கொண்டு
கண்டுயின்றபின விழிக்கி-னுறு சுகாதனத்
திலெழுதுசித் திரமொத்துறை குவரிறைத
லேகழுத்தான்- செறியுடல்வாங்கா தோங்க
நேரவர்பாற் சேருமோகாமமே நாய்சிறிதும்
எ-து- மிகவுந்நித்திரையைத் துறந்தால்

தேகத்தின்கண் வியாதிகள்வந்து பொருந்
தும்அதனாற்குறைதலுமின்றிமிகுதலுமின்
றிஒருசமமாகக் கொண்டுநித்திரை பண்ணி
ப்பின்னர் விழிக்குமிடத்துப் பொருந்திய
சுகாதனத்திலே இறைபளவாயினும்- தலையு
ம்-கழுத்தும் உடன்செறிந்தவுடலும்- வளை
யாதுநேரோங்க எழுதிய சித்திரம் போல்
இருப்பார் அவரிடத்துவந்தடையுமோகாம
வியாதி சிறிதாயினும் என்று — சுகாதனமெ
ன்றது- தமக்குகைவந்த பத்மாதன முத
லியஆதனங்களை இதனுட்கூறிய இலக்கண
த்தோடும் ஆதனங்கட்டிச் சமாதியில் இருப்
போர்க்கும் காமம்வந்தடையாதென்பது
காண்க.(குறைதலுமிகுதலுமின்றியொருசமமா
க்கொண்டுகண்டுயின் றென்றதற்கு உதார
ணம்.) பரமார்த்ததெரிசனம்- எண்டிசகழு
மியோகத்தை யிப்பரிசி னெப்பொழுதுங்
கொண்டு பயில்வார் கடைக்காலென்னையே
கூடுவரா, லுண்டியினின் மிகுவா ருண்டுற
ப்பார் மிக்குறங்குவார்- கண்டுயிலை யறத்
துறப்பாரவர்க் கிதுகைவாராதால்-எ-ம்-தத்
துவராயர் அமிர்தசாரம்-செவ்வே யுடலுஞ்
சிரமுங் கழுத்துமுற- வெவ்வாதனத்திலிரு
ந்தவர்க்கும்- கைவந்தால் வாதமுதனோய்ந

வியாமதியுடையோ ராதன மென்பதூஉ
எ-ம்- வரும்மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க

உறக்கமும்பசியு மிகுந்திடிற்காமமு
ற்றிடாமற்றபோழ் துள்ள மிறக்கு மொண்
சமாதியடைதலி னடையாவிடையிலு மடு
பவத்துயரை- மறக்கலானமயி னச்சமும்
வீட்டைமதித்த லாலிச்சையுமுடலை-வெறு
க்குநிக்கிரகத் தாற்களிப்புறலு மேவலான்
மேவிடாத தென்க .. .. *

எ-து நித்திரை மிகுந்தகாலத்தும்-பசிமி
குந்தகாலத்தும் காமம்வந்து பொருந்தாது
அந்தநித்திரை பசியில்லாத காலத்தும் ஒள்
ளிய ஞானசமாதி கூடுதலின் உள்ளமிறந்து
போமாகலின் அஃது அடையாது அந்நித்
திரை பசிசமாதிகளுக்கிடையிடையே கா
மந்தோன்றுமோவென்னின் அவ்விடையி
லும்வருத்தாநின்ற பிறவித்துன்பத்தைமற
வாமையால் பயமும் வீட்டின்பத்தை என்
றைக்கு அடைவோமோ வென்று அதனைக்க
ருதலால் ஆசையும். அன்னபானாதிகளை ஒறு
த்தல்முதலிய வற்றால் உடலைவெறுக்கு நிக்
கிரகத்தால் மனச்செருக்கின்றி யிருத்தலு
ம்பொருந்துலாற் காமநோய்பொருந்தாது

எ-று—நித்திரை யிகுந்தவிடத்தும்- சமா
திகூடுமிடத்தும்- மனம்இறத்தலினுலும் ப
சிமிகுந்தவிடத்தும்- உடலைநிக்கிரகிக்கு மி
டத்தும்- மனக்களிப்பு அறுதலி னுலும்பிற
வித்துன்பத்தை நினைக்கு மிடத்தும்வீட்
டின்பத்தை நினைக்குமிடத்தும்- பயமும்
ஆசையும்-தோன்றலாலும் காமமேவுதற்கு
இடமின்மையால்- மேவிடாததுவே யென்
றூர்-இவைஇரண்டு பாட்டாலும் காமத்அ
டையாதிருத்தற்கு உபாயங்கூறினூர் அடுப
வத்துயலா மறைக்கலாமையினு மெனற்றத
ற்கு உதாரணம் )கா இகாண்டம். கருவிடைய
ழுந்துந்துன்பமு நிலத்திற் கண்ணுறிற்
கொடியவெந்நோ யான்-மருவுவெந்துயரு
நரைதிரையெய் திவருத்திடுந் துன்பமுங்
கூற்று லுருவினை யொருவுந் துன்பமு மீ
ட்டுங் கருக்குழி யொன்றுறு துயரும்- வெ
ருவரவெண்ணி யின்பவீடதனின் மேவநன்
குணர்தலே வேண்டும் எ-ம்- சிவதருமோ
த்தரம் பொற்கடத்தின் மலம் பொருந்திற்
புல்லியரும் பொருணசையா- லக்கடத்தை
ப்பற்றியிடா தங்கையிலுலவனி தனின்.மக்
கடம துடலினை த்தாமலபாண்ட மெனவறி
ந்து-மெய்கணைக் காவிகழுமித யருவருப்ப

ற்றிருக்கின்றார்-எ-ம்-வரும்மற்றும்வருவன வற்றாற்காண்க ... ... (௮௮)

எங்குளபுனன்மற்றிதகழீஇ யிடுதற் கென்றாலிடைப்படுமசுத்தக்- கங்குடல் குலையுமொருமகன்மலம்புக்காடவுநாடுமே யதுபோற் பொங்குபுன் மலனூன்பொதி யிதென்றெழிப்ப லெனவரு வருத்துடல் பொறுக்குந்- துங்கமாதவர்க்குமெங்ஙனம் டவார்த்தோயவு நேயமுட் டோன்றும்-*

எ-து. எவ்விடத்திலுள்ளதுநீர் இதனைக் கழுவுதற்கென்றுகாலினிடத்துப்பட்டஅசு த்தத்திற்கு அவ்வசுத்தம்பட்டஅவ்வி டத்தி லேதானேமனம்பொருது உடல் நடுக்குறும் ஒருசுத்தபுருஷனானவன்மலங்களைநிறை ந்துள்ளதடாகம்புகுந்துமுழ்கவும் நினைப் பனோஅவன்போல உள்ளேநிறைந்தபுல்லி யமலங்கள் புறத்திலே நவத்து வாரங்களி லும்கசிந்தொழுகாநின்றமாமிசச் சுமையா கிய இதனை என்றைக்கு நீக்குவேனென்றுஉ ள்ளத்தில்அருவருப்புடனேஉடலைத்தாங்கா நின்றஉயர்ச்சிபொருந்தியமாதவத்தினையு டையவனுக்கும் எப்படிமடவாரைக்கூடவு

ம் அன்புமனத்தின்கண்தோன்றும்-எ-று. கா
லிற்படும் அசுத்தத்திற்கு உடல்குலைந்து
நீர்தேடும்ஒருமகன்மலதடாகத்தில் மூழ்க
நினையாமைபோல்உடலை மலப்பொதியெ
ன்றுஅறிந்துஇதனைஎன்றைக்கு நீக்கிக்கொ
ள்வேனென்று மனத்தில் அருவருப்புற்று
இதனைநீக்குதற்கு ஏதுவாகியவீட்டினைக்க
ருதுமாதவன் அசுத்தம்தசுத்தமாய் வருமா
தர்கூட்டுறவினை நினையானென்பது கா
ண்க ... ... ... (௬௧)

அருந்தவம்புரிவோரெதிருருவசிதா
ஞதியமாதர்வந்துள்ளம்-வருந்தி னின்றிபா
துபுரியினு,நோக்கார்-மற்றிவ ணுற்றமாத
ணாயும்,பொருந்தும்மோர்வெளிச் சமேதறவி
ட்டுளநாய்போனணி நோக்குமென் போல்
வா.நிருந்துளவிடத்தாங்கவர்வரின்விழியோ
டெஞ்படு மோயணைத்திதயம் .. ...*

எ-து- அறியதவத்தினைப் பண்ணு நின்ற
பெரியோர்முன்னர்உளர்வசிமுதலிய அரம்
பைமாதர்வந்துஎங்களுபசாரப்பணிவிடை
களைக்கைக் கொண்டருளித்தேவரீர் எங்கண்
மீதுகாருண்யம்வைக்கவேண்டுமென்று கூ
றி உள்ளம்வருந்தி நின்றுயாது செய்தாராயி

னும்அவ்வுபசாரப்பணிவிடைகளைக் குறித்தாயினும் அவரைப்பாரார்அவர்நீங்கலாகிய இந்நிலத்துள்ள மாதரையும்பொருந்தாநின்றஓரணிலைமரத்தின்மீதே ஏறவிட்டுள்ள நாய் அதனைப் பார்த்தலினாலேதனக்குப்பயன் இன்றாயிருந்தும்பார்க்குதல்போல் அவரைப்பார்த்தலினாலேதமக்குப்பயனின்றாயிருந்தும் மிகவும்பாராநின்றனன்போல்வார்இருந்தவிடத்தில்அந்த அரம்பைமாதர்வந்தாராயின்கண்ணுடனேமனமும்பதைபதைத்து என்னபாடு படுமோயாம்அறியேம்-எ-து வெளின்மீதேற விட்டுளநாய்போனவிநோக்குமென்றது- அணிலேற விட்டநாய்போலேன் பார்க்கின்றாய் என்பது ஒருலகவழக்கச்சொல்-விழிப்பதைத்தல்காமவிருப்பினாலேபிறந்துநோக்குதல் ... ..... (௯௰)

பெற்றதாய் முதலோர்ப் புணையமாது
னாயென் பெருந்துறவடைந்துளோன்ற
வழுஞ், சிற்றொரு மினைத்தன்மனையெனவி
ஞேதத் தினைத்துணைப்பினு முனங் கிரகத்,
துற்றநாடனது மகடனையவண முனைத்தி
டாமையிற்பழுதென்றாற், பொற்றொடிய
வர்தோடமுறவுஃவிழைதல் புரியினென்று

ங்கொலவ்வறமே .... ... ... ... *

எ-து- தன்னைப்பெற்றதாய் முதலானோ ரைப்போல மாதர்களை யெல்லாம் கருதாநி ன்றபெரிய துறவினை அடைந்தவன்றவழ்கி ன்றசிறியவொரு பெண்ணினைத் தனது ம னைவியென்றுவினோதமுறைமையாற் சொ ல்லினும் முன்னம்இல்வாழ்க்கையி லிருந்த காலத்துத் தனதுமகளை அங்ஙனம்சொல்லா மையினால் அங்ஙனம்சொல்லுவதும் குற் றமாமென்றால்பொன்னாலகியதொடியினை யுடையாரதுதோளினை அணையவும் மனத்தி ன்கண் விரும்புதல்செய்யின் அத்துறவரத்தி னை எதனோடுசேர்த்தலாகும் எ-று- துறவறத் திற்குமகளிரைவிழைதல் மிகவுமாகாமையா ல்அத்துறவறம்போயதாய்வைத்தும் அதனை ப்பிரமசரியம்இல்வாழ்க்கை வானப்பிறத்த மென்னும்இவைகளோடும்சேர்த்தலாகாமை யால் என்னுங்கொலவ்வறமேயென்றார் (௬௧)

சிறந்தகற்புடையமாதரும் பரத்தைய
ருமலாத்தெரிவையர்புவிமேற், பிறந்தநா
ட்பிறந்தான்போலுநெஞ்சகத்தைப் பிரிந
டையரியனொருவ, னிறந்ததனிச்சை
யெவணமவ் வண்ணமிகத்திலுஞ் செயப்ப

டா நுடலைத், துறந்தகாலையிலு நரகில்வீழ்
த்திடமதா துவர் வருத்தலினன்றே.. ....*
எ-து, மகளிர்இலக்கண மெல்லாப்சிறந்
துள்ள சற்புடையமாதரும், வேசைமாதரு
ம், அல்லாத விபசாரமாதர் புலியின்கண்
ணைபிறந்தநாளிலே பிறந்தவன் போலும்
நெஞ்சகத்திலே வஞ்சகத்தை வைத்துக்கொ
ண்டுதவத்தோர் நடைபோல் வாக்குக்காயங்க
ளி, நெஞ்சகத்தைப் பிரிந்துபிறர்க்குக் கா
ட்டுநடைக்கு உரியளாகியஒருவன்தன தமி
குந்த ஆசைபெட்டடியோ அப்படி இப்மை
யிலும் செய்யக்கூடாத படியினாலும், உட
ம்பினைநீங்கிய மறுமைக் காலத்திலும், எம
தூதுவர்நரகத்தில் வீழ்த்திவருத்தலினாலு
ம்,எ-று—சற்புடைய மகளிருக்கு இம்மை
மறுமைகளிலும் இன்பம்-பரத்தைய ருக்கு
இம்மையில் இன்பம் விபசார மாதருக்குஇ
ம்மைமறுமைகளிலுந் துன்பம்-அவர்போ
லச்சுத்த தவத்தினர்க்கு திராசைமுதலிய வ
ற்றால் இம்மையிலும் தபோபலத்தால் மறு
மையிலும் இன்பமென்பதும், இல்வாழ்
வானுககு இம்மையில் இன்ப மென்பது
ம்கூடா வொழுக்கம் உடையோனுக்கு இம்
மைமறுமைகளிலும் துன்பமென்பதும்,

காண்க விபசாரமாதர் தன்மைபோல் நெ
ஞ்சகத்தைப் பிரிநடை யுடையோன் தன்
மையுமிருத்தலிற் பரத்தையருமலர்த் தெ
ரிவையர் புலிமேற்பிறந்தநாட் பிறந்தான்
போலுமென்றார் எங்குளபுணர்மற் றென்
பதுமுதல் இந்நான்கு பாட்டாலும் தவத்
தோர்கள் மனம்விழி மெய்களினால் மகளி
ரை நினைக்கலாகா தென்றும் பார்க்கலாகா
தென்றும், கூடலாகாதென்றும். கூறியவாறு
காண்க ... ..... ... (௯௨)

மைப்படுவிழியா ரின்பமோர் முள்
ளிமலரின் வாய்த்தேனையொப் பெனக்கண்
டொப்பில்பே ரின்பம் வேண்டினேன் வே
ண்டியுலகர்வே றெவைகொடுத் திடினுந்து
ய்ப்பமற் றுடுப்ப விரண்டுமேயன்றித் தொ
டுவேனோபிறிதி வற்றினுக்கூர், குப்பைசாரிட
ம்புசகிடுதலின வற்றைக்குறித்தொ ரோரிட
ம்புகாமையினே ... .. ❈

எ-து, மைபொருந்திய கண்ணினையுடை
யமாதரால் வரும்இன்பம் ஒருமுள்ளி மலரி
ன் சுணுள்ளதேனுக்குச்சமானமென்றுகண்
டு துறந்துஒப்பற்றபேரின்பத்தை அடை
யவிருப்பினேன் உலகத்தார் தன்னைவேண்

டிக்கொண்டு வேறேளவற்றினைக் கொடுத்தா
ராயினும் உண்பனவும் உடுப்பனவுமாகிய
இரண்டுமேயன்றிப் பிறி தொன்றனை யும்
கையினாலும் தீண்டுவரோ ஆனால் இவையிர
ண்டனையும்வாங்கலாமோவென்னில் இவற்றி
னைக்குறித்து ஊரினிடத்தும், குப்பைசாரி
டத்தும், செல்லுகையால் இவைவாங்கிக்கொ
ள்ளலாகும் மற்றையவற்றினைக்குறித்து ஓரி
டத்திலே செல்லாமையால் அவற்றினை வாங்
கலாகாது-எ-று — இவ்வாழ்க்கை யின்பத்தை
அற்பமெனத் துறந்தும்பரா னந்தத்தை
அடையத் தொடங்கினான் தன்னைப்பிறர்
வந்து - பின்சென்றுளவற்றினைக் கொடுப்பி
னும்உண்பனவும் உடுப்பனவுமன்றிப் பிறி
தொன்றனையும் அங்கீகரிக்கலாகா தென்ப
துகண்டுகொள்க -(மைப்படுவிழிபா ரின்ப
மோர் முள்ளி மலரின் வாய்த்தேனை யொப்
பெனக்கண்டென் றதற்கு உதாரணம்-) அன
ந்தமேயா தம்- கள்ளக்கோலக் கருங்குழன்மா
தர்பான், முள்ளித்தேனை முனிந்துயர் மு
த்தியாம்- வெள்ளைத்தேனை விரும்பும்விடா
யினு- வெள்ளித்போது மிராதுடனேகி னு
ம் - எனவரும் - மற்றும் வருவன வற்றுற்

தூனை நணியிரந்து வருந்திமற் றொருவ
ஞ்சந்தன மாதியபூசி,யினமலர் மாலைபுனை
யினுமுனிபா விழுத்தலை தடித் துதைத்
துடலிற்- பினைமலமதி பூசினுமன் னோன்
பிரியமப் பிரியமொன் றின்றி வினைவழிமு
னைவனைந்தொழில் புரியும்வி தத்தைதமே ப
நோக்கியுண்மகிழும் ... *

எ-து- பிறிதொருவன் வந்து தன்னை மிக
வும்வருந்தி வேண்டிக் கொண்டு சந்தன மு
தலியபூசி நானாவாயுள்ள மலர்களினால் இய
ற்றப்பட்ட மாலைகளைத்தரித் தானாயினும்
அவையன்றிக் கோபித்து இழுத்தலைத்து அ
டித்துஉதைத்து உடம்பின்கண்ணே பின்ன
ர்மலமுதலிய வற்றைப்பூசினானாயினும் அ
ந்தத்தவத்தினோன் நன்றுசெய்த னென்று
ம்-தீதுசெய்தா னென்றும்-கருதி விருப்பு
ம்வெறுப்பும் சிறிதாயினும் இல்லாமல் தன
து நல்வினை தீவினைகளுக்கு ஈடாக அவன் அவ
ன் அதுமுன்னிலையாகச் சுகதுக்கங்களை உண
ட்டுதற்கு இறைவன் செய்யும் பஞ்சகிருத்தி
யமென்று அறிந்து அப்பஞ்சக்கிருத்தியஞ்
செய்யும்விதத்தைதமே பார்த்து உள்ளே மகி
ழ்ந் திருப்பான் -எ-று- (ஒருவன்சந்த

ணமாதிய பூசியினமலர்மாலைபூணையினு மூ
னியாவிழுத்துணவைதடித்துணைத் துட விற்பி
னையல்மாதி பூசினுமெமெய்றதற்கு உதாரண
ம்-)எ-ம்-வையினும் வாழ்த்தினு மலர் மொ
ட்டத்தினும்- வெய்யவராவினை விழ நாக்கி
னு-மெய்பினு மெறியினுமியாது செய்யி
னு-நைவொடு மகிழ்விலருனி சிலமேனன
வருப்-மற்றும் வருவனவற்றுந்காண்க (௬௪)

தந்தைதாய் பலமாதிய கொடுத்திட வு
ந்தக்கைபுண் செவியினுக்கிட வு,மைந்தவா
வெனலுங் குதித்தெழுந்தோடிவருதல்போ
குதல்செயுமகவி- னைந்தொழிற்புரியுமெந்
தையுழ்வழிபீந் தருள்சுகமாதிய வருங்காற்-
சிந்தையுள்விழைந்து முற்செலா ரழிந்து
பிற்செலார் மாசறத்தெளிந்தோர் ...... *

எ-று- தந்தையுந்தாயும் மூப்புமுதலி
ய பழங்களைக் கொடுக்கவும்- புண்பொருந்தி
ய செவிக்குத்தக்க யிடவும்- மைந்தவாவென்
று அழைத்த வுடனேகுதித்தெழுந் தோடி
வருதலும் - குதித்தெழுந்தோ டிப்போகு
தலும்-செய்யும் பிள்ளைபோல் பஞ்சகிருத்
தியங்களையும் பண்ணுநின்றனமது தந்தை

யாகியஇறைவன் ஊழ்வினைப்படியே கொடுத்தருளிய சுகதுக்கங்கள் வருமிடத்துக் சுகமென்று மனத்தின்கண் விரும்பி முன்சென்றுபற்றார் துன்பமென்று மனத்திடமிந்து பின்சென்றிடை யார்முக்குற்றங்களுமற வேதாகமங்களைத்தெளிந்தபெரியோர்-என்று இவையிரண்டு பாட்டாலும் தவத்தினர் சீவர்கண்முன்னிலை யாகச்சுகதுக்கங்கள் வந்தவிடத்து அச்சிவச்செயலாக நாடாது சிவச்செயலாக நாடிவிருப்பு வெறுப்பின்றிச் சமபாவனையோடு இருக்கவேண்டுமென்றுகூறியவாறுகாண்க . - - (௯௫)

இத்தனை யிடப்பாழாயவா லயமற்றிண்மிகுருடுக்கரா திகளிற், சுத்தமெய்த் தவரெப்பொழுதடைந் துறினுந் தோன்றாருதச்சமங்கவர்பா- லத்தனிவ்வுடலைப் புரக்குஞான் றழிப்பாரிலை யவனைபினு மழிக்கின். வைத்திவண்புரப்பா ரிலையெனுந் துணிவுமனத்தினு ளிருத்தலினன்றே - *

எ-து. இந்தப் பூமியின்கண்ணே பாழ்ங்கோயில் இருண் மிகுந்தமலைக்கெவி முதலியஇடங்களிலே பரிசுத்தமாகிய சத்தியதவத்தோரெக்காலத்திலே சென்றிருந்தாரயினு

ம்அவ்விடத்திலே பாம்புமுதலிய வற்றால்
துன்பம்வருமென்றுஅவரது மனத்தின்க
ண்ணே பயந்தோன்றுது இறைவன் தான்
படைத்த இவ்வுடலைக்காக்கு நாளில் அழிப்
பார்ஒருவரும்இல்லை படைத்துக்காக்கும் அ
வனேபின்னரும்அழிக்குமிடத்தில்இந்நிலத்
தின்கண்ணவைத்துக்காப்பார்ஒருவரும் இல்லை
என்னும் நிச்சயம் அவரது மனத்தின் கண்
ணேஇருத்தலினால்என்று-இதனுள்ளேபாழ்ங்
கோயில்முதலியவிடங்களிலேஏகாந்தமாயி
ருக்கும்போதுஇராக்காலங்களிலும்சிவச்செ
யலைநாடிப்பயப்படாதிருக்கவேண்டுமென்
றுகூறியவாறுகாண்க - - (௯௬)

<u>ஊ</u>னையோம் புதல்கை விடுத்துனையு
வப்பாருணர் வொன்றுனுடை நம்பி-தானு
னைத்தமையா னுடல்விழைந்திடினத் தத்
துவநிலையுங் கைதவறி-யீனமார் பிறப்புற்றி
டுவனெந்தொழிற்குமிறையதிகாரி யென்றெ
ண்ணு,ஞானமொன்றனையே தொடருமோர்
பருடனண்ணுவன் பரகதிதிண்ணம் - *

எ-து- ஊன்பொருந்திய உடம்பினைப்
பாதுகாத்தல் கைவிட்டுஉனதுதிருவடியை
விரும்புவார் அவனை அறிவாரொன்றுஎன்னை ஆ

னாசவுடைய சுந்தரப் பெருமாணாட்டனார் ஓதி
னமையால் தான் உடலைப் பாதுகாத்தற்கு வி
ருப்பிடின் அந்தப்பாதத்துவ நிலைமையை
அறியும் அறிவும் தன்னைவிட்டு நீங்கித் தன்
னால் உடலைப்பாதுகாக்கக் கூடாமையால் அ
வ்வுடலும் நீங்கி மறுமைக்கண் இழிவுபொரு
ந்தியபிறப்பினையும் அடைவருதலின் பஞ்
சகிருத்தியத்துக்கும் இறைவனே அதிகாரி
யென்று அறிந்து இவ்வுடலை அவ்விறைவன்
வசமாக ஒப்பித்து ஞானமொன் றனையுமே
விடாது பற்றும் ஒருபுருஷன் பரகதியினை
அடைவான் இது உண்மையாம்-எ-று—(உள
னையோம்புதல் கைவிடுத்துனை யுவப்பாரு
ளர்வரென்றதற்கு உதாரணம்-) தேவாரம்
மேனைக்காவல் கொண்டுவிண்ட கொன்றை
ச்செழுந்தாராய்- வானைக்காவல் கொண்டுநி
ன்றாரறியா நெறியானே, யானைக்காவிலர
னேபரம் நயந்தாலே யானையூனைக்காவ
ல்கைவிட்டுன்னை யுப்பாருணர்வாரோ-என
வரும்- மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க(௬௭)

உள்ளதுண்டா மற்றில்ல தின்றென
வெண்காடமோ திரதலினுமழுந், தள்ளொ
ருமைபி னெவ்விதத்தினு நுழைந்துதாவம்

புரிகாலைப்பூ ணுயிரை,விள்ளல் செடினுதிங்
ஞானசாதகனுன் மேவுமவ்வாதனை யோடும்
போய்த்,தெள்ளிய போகமுண்டு மீண்ட
டைவன் சிவமதற்பவமதொன்றிரண்டில் *

எ-து, உள்ள துஞ்சிப்பினும் உண்டாம்இ
லது ஒருகாலத்தும் இல்லையென்று திருவெ
ண்காட நாயனார் ஓதுதலினலே பொருந்
தாநின்ற ஊழ்வினையை யாவராலும் தள்ள
க்கூடாமையால் தான் தவத்தினைப் பண்ணு
ங்காலத்தில் அந்த ஊழ்வினை எந்தவிதத்தா
லாயினும் வந்து பொருந்தித் தன்னுடம்பி
னையும் உயிரினையும் வேறுக்குதல் செய்தா
லும் ஞானசாதகனவன் தன்னுள்ளத்தின்
கண்மேவிய அந்தச் சுத்தவாதனை யுடனே
ஊர்த்தலோகங் களிலேசென்றிருந்து சுத்
தபோகங்களை அனுபவித்துப் பின்னர் மீண்
டும் பூமியின்கண் வந்து ஒருசனனம் இரண்
டுசனனத்திலே பரிபூரண ஞானத்தைப்பெ
ற்றுச்சிவத்தினை அடைவான் எ-று- (கூஅ)

அருந்தவ விலக்கிவ் வுடற்பரிப்பது
தானச்சமாதிக டருபுலர்,திருந்துநஞ் சிந்
தைசிவன்கணே யாவரறினு மென்றமை
யற்பேதிப்பான், பொருந்தினும் வாமனு

றெதிர்முதிர் கொலைவெம் பூதமாதியவைசூழ்ந்
திடினு, மிருந்ததஞ் சமாதிநிலை குலையா
தோரெண்ணிய வெண்ணியாங்கடைவர். *

எ-து. அரிதாகியதவத்தினுக்குமாறுபா
டு இவ்வுடம்பினைத் தாம்பாதுகாக்குதல், அ
தனால் பயம் ஆசை அபிமானம் முதலியன
மனத்தின்கண் உண்டாமாதலின் தவத்தினு
க்குஇடையூறு செய்தற்கு யாவர்வந்தாராயி
னும் நமது சிந்தை சிவனது திருவடியின்க
ண்ணே திருந்தா நிற்குமென்று திருமூலநா
யனார்கூறினமையால் மனத்தினைப் பேதிக்
குப்பொருட்டுத் தமது தூதாதியே தேவர்கள் வ
ந்தாராயினும், முதிர்ந்தகொலையினைச்செ
ய்கின்ற வெவ்விய பூதங்கள் முதலியனவ
வளைந்துகொண்டனவாயினுந்தாமிருந்த ச
மாதிநிலைமைவழுவாதிருந்தார்தாம் எண்
ணிய வீட்டின்பத்தினை எண்ணியவாறே அ
டைகுவார் எ-று-இத்தனையென்னும்பாட்டு
முதல் இந்நான்குபாட்டானும் தவத்தினோர்க
ள்தாம் உடம்பினைப்பாதுகாத்தலைவிட்டு இ
வ்வுடம்பினைப்படைத்தஇறைவனேகாத்தலு
ம்அழித்தலும்செய்வான் அவனையன்றிப் பிற
ரொருவராலும்காத்தல் அழித்தல்செய்யக் கூ
டாதென்று அறிந்து அவ்விறைவன் செயலை

நாஷ்டப்பயமாதிகளின்றி ஞானசமாதி கூட
வேண்டுமென்றுகூறியவாறுகாண்க (அருந்
தவவிலக்கிவ் வுடற்பரிப்பதுதானென்றதற்
குதாரணம்) தேவாரம் - நன் கடம்பனை
ப்பெற்றவள் பங்கினன், றென் கடம்பைத்
திருக்கரக்கோயிலான், றன்கடன் னடியே
னையுந்தாங்குத லென்கடன் பணிசெய்து கி
டப்பதே - எ-ம், திருந்து நஞ்சிந்தை சிவன்
கிணையாவர்வரினு மென்றதற்கு உதாரண
ம் திருமந்திரம் - இருந்து வருந்தி யெழிற்
றவஞ்செய்யும், பெருந்தன் மையாளனைப்
பேதிக்கவென்றே யிருந்திந்திரனே யெ
வ்வேவரினுந், திருந்து மனஞ்சிந்தை சிவனவ
ன்பாலே. எ-ம், (சமதிரிலகுலையாதோர் எ
ண்ணியவெண்ணியாங்கடைவ ரென்றதற்கு
உதாரணம் - ஞானவாசிட்டம், எனக்கிதே
ன்னுமுணர் வுடைமையிடர் விட்டகலாதுண
ர்வின்மை, யனத்தமில்லாவீட ளிக்குமாகை
யேதிங்கிது செய்வாய். சனிப்பிலசிவமெங்க
ணுமுளது சாந்தன்சுபஞ்சித்துருவென்னு
ங், கனத்த விந்தவொருநினைவே கருமத்தியா
கமிராகவனே. எ-ம். வரும்மற்றும்வருவன
வற்றாற்காண்க - - - - ※

தேவர்மாமுனிவ ரசுரர்வாளரக்கர் சி
த்தர்வித் தியாதரர்முதலோர், யாவரும்விரு
ப்பிச்சித்திபுத்திகளு மெட்டினை யச்சமாதி
யவுண்- டேவுறுதகற்றித் தவப்புரிந்தடைந்
தான்மேலதா மூலபண்டார. மோவறவவை
யேகுடிகொ ளென்போ னெஞ்சுடைய ரா
லடையவும்படுமே . - - ✻

எ-து- தேவர்களும்மகத்தாகிய முனிவர்க
ளும் அசுரர்களும் இராக்கதர்களும் சித்தர்
களும் வித்தியாதரருமென் றுசொல்லா நின்
றவர்கள் முதலியவர்களும் அஷ்டமா சித்
திகளையும் மேலாகிய உனர்ந்த போகங்களை
யும் விரும்புங்காலே பயம்ஆசைகோபம் தவி
மனம் முதலியவைஎண் மாத்திரமாயினு
ம்பனத்திசட் பொருந்தாது மாற்றித்தவத்
தினைப்பண்ணி அவற்றினை அடைந்தாரா
ல்அந்தச் சித்திபுத்திகளுக்குமேலாயுள்ளவீ
ட்டின்ப மாகியமூல பாண்டாரத்தினை அ
ந்தப்பயமுதலியவை தாமேவிட்டுநீங்காது
குடிகொண் டிருக்கின்ற என்போது மனத்
தினை யுடையவரால் அடையவுங் கூடுமோ
எ-று. - - . - - (௩)

இருவ னுக்கிருளற் றரியசிற் சொரூப

ளூள்ளவாவிளங்கினின்றறுமிப், பருவசலுந வப்பற்று மற்றதுநேர் படுமளவிறை புரி தருமைங்-கருமமெய் விடத்துங்கண்டு' தற் செயலைக்கைவிடுத் தச்சமாதியவுண், மருவு ருதகற்றித் தவஞ்செய வழக்கால்வாழியெயங் குரவனீடூழி - - - *

எ-து, ஒருபுருஷனுக்கு அஞ்ஞான விருட்டு நீங்கித் தனக்குரிய ஞானசொரூபம் உள்ளபடியே விளங்குமாயின் இந்ததுன் பஞ்செய்யாநிற்றதே கப்பற்று அன்றைக் குநீங்கும அந்தஞானசொரூபம் தனக்கு நேராய்வந் தலயிக்குமளவும்இறைவன் செய்யாநின்ற பஞ்சகிருத்தியங்களை எவ்விடத் திலும்பார்த்துச் சிச்செயலை விட்டுநீங்கிப்பயமுதலிய துர்க்குணங்கள் மனத்தின்கண்ணே பொருந் தாது மாற்றித் தவத்தினைச்செய்வதே முறைமையாம் எமதுஆசாரியன்நீடூழிகாலமும் வாழக் கடவன் எ-று — ... ... ... (௱௧)

வைராக்கியதீபவுரை நிறைவேறியது.

## பாட்டுகளின் அகராதி,


| பாட்டு- | பக்கம்- | பாட்டு | பக்கம் |
|---|---|---|---|
| அடுத்தவிச ... | ௬௨ | உறுட்கரங் · | ௰௬ |
| அரம்பையுள் · | ௬௯ | உள்ளதுண் - | ௱௫௬ |
| அரிதுபெற்...... | ௨௭ | உறக்கரும்ம் - - | ௱௪௩ |
| அருந்தவம்பு | ௱௪௬ | உனனை - | ௱௫௫ |
| அருந்தவவி— | ௱௫௭ | எங்குள - | ௱௪௫ |
| அருந்திய........ | ௭ | எடுத்துள | ௮௮ |
| அரும்பொறி | ௱௨௪ | எப்பொருள் - | ௫ |
| அனையன்வா..... | ௮ | எய்தவ . | ௱௯௯ |
| அறவநித்..... | ௱௪௧ | எரிந்தெழு - | ௱௯௨ |
| அறைதலிற் ..... | ௱௨ | ஐம்புல - - | ௬௭ |
| இக்கணத்...—— | ௪௬ | ஒருவனுக் - | ௱௬௰ |
| இதுநெறி... | ௱௰௨ | ஒன்றியபார் - | ௭௮ |
| இத்தறை...... | ௱௫௪ | கயல்விழி - | ௰௯ |
| இத்திற - - | ௱௫ | கருடனை - | ௱௰௭ |
| இந்திரசாலந்.. | ௮௯ | கருப்பமா...... | ௫௧ |
| இம்மையி - | ௱௧ | கருமமொன் - - | ௯௧ |
| இருவகைச் - | ௭௧ | கற்பழு... ..... | ௰ |
| இருவகைப் | ௭௨ | காரிய - - - - | ௱௰௫ |
| இளமையிற் - | ௨௯ | கான்றமேசா - - | ௱௬ |
| இளமையின் - | ௪௪ | குலவுசெங் - - | ௱௰௮ |
| ஈங்கறை - | ௱௰௯ | சமாமுற் . - | ௱௮ |
| ஈதலே - | ௯௫ | சற்குருவருள ॥ | ௱௨௨ |
| உச்சியம் | ௱௨௭ | சாதகதசை . - | ௭௯ |
| உடலிதிற்ப - | ௰௭ | சிறந்தகற் - - | ௱௪௮ |
| உதியவர் - | ௫௭ | நிறந்தருந் - | ௯௬ |

| பாட்டு- | பக்கம் | பாட்டு | பக்கம் |
|---|---|---|---|
| செட்பிருங் - | ௱௰௭ | நீறிடத்தன்றி - | ௱௰ |
| சொற்றிடின் - | ௮௫ | பகர்தரு - | ௱௨௫ |
| ஞானசா - | ௱௨௯ | படையெடுத் - | ௮௨ |
| ஞானியஞ் - | ௫௨ | பவத்தனிப் - | ௩௩ |
| ஞானிமெய - | ௫௯ | பாரினட்டா | ௱௨௯ |
| தத்துவ - | ௮௬ | பிறப்பிறப் - | ௨௫ |
| தந்தைதா-ப | ௱௫௩ | பிறப்பெனு | ௩௭ |
| தந்தைதா-மு- | ௯௧ | பிறந்தவப் | ௪௮ |
| தம்மிடத் - | ௱ | பிறிதுநோய் | ௯௭ |
| தனக்கினி | ௯௮ | பெண்ணைவி - | ௱௩௫ |
| தனதகத் - | ௪௰ | பெற்றதாய் | ௱௪௭ |
| தனித்திரும் | ௯௰ | பொருளறத் - | ௯௫ |
| தனை நனி | ௱௫௨ | மிகுத்திடு - | ௱௩௰ |
| தன்னருகு | ௱௩௪ | முள்ளில் - | ௭௫ |
| திரிவித - | ௫௩ | மைப்படு - | ௱௫௰ |
| திருவளர் - | ௨ | யாதியா - | ௱௭ |
| துணியில்பே - | ௰௨ | யோகசா - | ௯௫ |
| துறந்தவன் - | ௯௪ | வறுவைநா | ௱௰௯ |
| துன்பமெவம் - | ௨௯ | வருத்தமோ | ௫௫ |
| துன்னியா - | ௩ | விடத்தகு - | ௭௭ |
| தென்பாவை | ௱௪௰ | விடுக்குநர் - | ௯௩ |
| தேர்ந்திடி - | ௬௧ | விடையதா | ௩௮ |
| தேவர்மா - | ௱௬௰ | வினைப்பிறி | ௩ |
| தோன்றினின் | ௰௬ | வேண்டினுண் - | ௪௨ |
| நடந்துறங் - | ௱௩௭ | வேறரக்...... — | ௭௩ |
| நித்திரை - | ௱௩௯ | | |


அகராதி முற்றும்